

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

พิมพ์ครั้งที่ 15 : กรกฎาคม 2559

พระราชบัญญัติวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

พิมพ์ครั้งที่ 15 : กรกฎาคม 2559

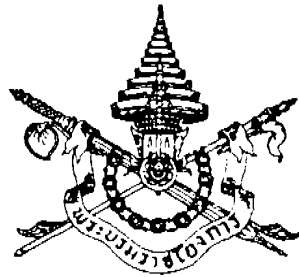
สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542.....	1
• หมวด 1 สภาวิศวกร.....	2
• หมวด 2 สมาชิก.....	4
• หมวด 3 คณะกรรมการ.....	7
• หมวด 4 การดำเนินการของคณะกรรมการ.....	10
• หมวด 5 ข้อบังคับสภาวิศวกร.....	11
• หมวด 6 การควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม.....	12
• หมวด 7 การกำกับดูแล.....	16
• หมวด 8 บทกำหนดโทษ.....	17
บทเฉพาะกาล.....	18
• อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ.....	21
• พระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2552	22
• กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2544.....	25
• กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2550.....	28
ข้อบังคับสภาวิศวกร และระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร.....	41
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2551	41
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.2551.....	43
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.2551.....	47
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558.....	51
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.2551.....	53
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.2551.....	59
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.2551.....	63
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558.....	66
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2551.....	69
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.2551.....	71
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ.2543.....	73
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551.....	84
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2555.....	86
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ.2552.....	87
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการมอบหมายให้กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร พ.ศ.2543.....	90
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ.2543.....	92
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550.....	98
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสภาวิศวกร พ.ศ.2559.....	100
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ.2543.....	102
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ.2543.....	105
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ พ.ศ.2544.....	108
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร พ.ศ.2543.....	110
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ.2551.....	112

สารบัญ (ต่อ)

• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือนุคคลภายนอก (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558.....	116
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2543.....	117
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2553.....	120
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ.2543.....	126
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2555.....	129
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559.....	131
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ.2544.....	133
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ.2549.....	135
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2552.....	137
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ.2549.....	138
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2553	140
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554	146
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2554	147
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2555	148
• ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. 2547....	150
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ.2551....	153
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2553.....	156
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ.2551.....	158
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. 2552.....	161
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ.2557.....	164
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคล พ.ศ.2543.....	167
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554	171
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ.2543.....	173
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ.2559.....	176
o ระเบียบสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ.2546.....	180
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551.....	188
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2554.....	189
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ.2550.....	190
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ.2551.....	193
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2551.....	197
• ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2554.....	200
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรมที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2558....	204
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2554	262
o ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยในการให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.2554.....	267
o ประกาศสภาวิศวกร เรื่องโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อเพื่อรับข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาวิศวกร.....	269

พระราชบัญญัติ

วิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

(๒) พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒

(๓) พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพวิศวกรรม” หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ และสาขาวิศวกรรมอื่นๆ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

“วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกร

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาวิศวกร

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาวิศวกร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาวิศวกร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สภาวิศวกร

มาตรา ๖ ให้มีสภาวิศวกร มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้สภาวิศวกรเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๗ สภาวิศวกรมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
- (๒) ส่งเสริมความสามัคคีและใกล้ชิดข้อพิพาทของสมาชิก
- (๓) ส่งเสริมสวัสดิการและผดุงเกียรติของสมาชิก

(๔) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

(๕) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการทางด้านวิชาการต่างๆ แก่ประชาชน และองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีทางวิศวกรรม

(๖) ให้คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาด้านวิศวกรรมรวมทั้งด้านเทคโนโลยี

(๗) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของประเทศไทย

(๘) ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ สภาวิศวกรมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๔) รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๕) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดและการเลิกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๖) ออกข้อบังคับกับสภาวิศวกรว่าด้วย

(ก) การกำหนดลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๖)

(ข) การรับสมัครเป็นสมาชิก ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

(ค) การเลือกและการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๒

(ง) การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(จ) คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง

(ฉ) หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละระดับตามมาตรา ๔๖

(ช) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕

(ซ) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ณ) มาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(ญ) การประชุมของที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

(ณ) การใดๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ข้อบังคับสภาวิศวกรนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(๗) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร

มาตรา ๙ สภาวิศวกรอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๓) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภาวิศวกร

(๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาวิศวกร

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

สมาชิก

มาตรา ๑๑ สมาชิกสภาวิศวกรมีสามประเภท ดังนี้

(๑) สมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกวิสามัญ

(๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๑๒ สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) มีความรู้ในวิชาชีพวิศวกรรมโดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สภาวิศวกรรับรอง

(๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติดิจรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๖) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร สมาชิกวิสามัญต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรมและมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรแต่งตั้ง

มาตรา ๑๓ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสามัญมีดังต่อไปนี้

(๑) แสดงความคิดเห็นในการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

(๒) ออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

(๓) แสดงความเห็นและซักถามเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสภาวิศวกรต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสภาวิศวกร คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบโดยมิชักช้า

(๔) เลือก รับเลือกตั้ง หรือรับแต่งตั้งเป็นกรรมการ

(๕) ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกและค่าบำรุงตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๖) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกวิสามัญหรือสมาชิกกิตติมศักดิ์ให้มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับสมาชิกสามัญ เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ตาม (๒) และ (๔)

มาตรา ๑๔ สมาชิกภาพของสมาชิกย่อมสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพเพราะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ สำหรับกรณีสมาชิกสามัญและสมาชิกวิสามัญ แล้วแต่กรณี

(๔) ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

(๕) ไม่ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกหรือค่าบำรุง โดยไม่มีเหตุอันควรตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๖) สภาวิศวกรมีมติเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๑๕ ให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่สามัญปีละหนึ่งครั้ง

การประชุมใหญ่คราวอื่นนอกจากนี้ เรียกว่าการประชุมใหญ่วิสามัญ

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่ตามที่จำเป็น

สมาชิกสามัญอาจขอให้ประชุมใหญ่วิสามัญได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร ในการนี้ คณะกรรมการต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำร้องขอ

มาตรา ๑๗ ในการประชุมใหญ่สภาวิศวกร ถ้าสมาชิกสามัญมาประชุมไม่ครบจำนวนสองร้อยคน และการประชุมใหญ่นั้นได้เรียกตามคำร้องขอของสมาชิกก็ให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอ ให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกสภาวิศวกรเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสี่สิบห้าวัน

มาตรา ๑๘ ในการประชุมใหญ่สภาวิศวกรให้นายกสภาวิศวกรเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาวิศวกรไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาวิศวกรผู้ทำการแทนตามมาตรา ๓๔ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาวิศวกร และอุปนายกสภาวิศวกรไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สมาชิกที่มาประชุมเลือกสมาชิกคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๙ ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี กิจการอันพึงกระทำได้แก่

(๑) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีของคณะกรรมการ

(๒) พิจารณาและอนุมัติงบประมาณประจำปีของสภาวิศวกร

(๓) ตั้งผู้สอบบัญชีและกำหนดค่าตอบแทนผู้สอบบัญชี

มาตรา ๒๐ ให้มีผู้ตรวจคนหนึ่งหรือหลายคนตามที่ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรแต่งตั้งจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

ผู้ตรวจมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ แล้วทำรายงานเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

มาตรา ๒๑ ในการตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้ผู้ตรวจมีอำนาจเข้าไปตรวจในสถานที่ทำงานต่างๆ ของสภาวิศวกรในระหว่างเวลาทำงานได้ และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่ผู้ตรวจตามควรแก่กรณี

มาตรา ๒๒ กรรมการ อนุกรรมการ เจ้าหน้าที่สภาวิศวกร ลูกจ้าง และตัวแทนของสภาวิศวกรมีหน้าที่ส่งเอกสารหลักฐานต่างๆ ซึ่งตนเก็บรักษาหรืออยู่ในอำนาจของตนให้แก่ผู้ตรวจ และให้คำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ในกิจการของสภาวิศวกร ทั้งนี้ เมื่อผู้ตรวจร้องขอ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พบว่าคณะกรรมการมิได้ดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานประจำปี หรือดำเนินงานไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือขัดต่อวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร ให้ผู้ตรวจแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรหรือสมาชิกสามัญตามที่ตนเห็นสมควรเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๓

คณะกรรมการ

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการสภาวิศวกร ประกอบด้วย

(๑) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และมีได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนสิบคน

(๒) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนห้าคน

(๓) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญโดยการเสนอชื่อของรัฐมนตรี จำนวนห้าคน

ในการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสมาชิกสามัญจากสาขาวิศวกรรมควบคุมต่างๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสม

มาตรา ๒๕ เมื่อได้มีการแต่งตั้งกรรมการและทราบผลการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้สภานายกพิเศษกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสามสิบวัน และให้ถือว่าวันประชุมดังกล่าวเป็นวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนหนึ่ง และอุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสภาวิศวกรเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ เหนรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภาวิศวกรมีอำนาจถอดถอนเลขาธิการ เหนรัญญิก และตำแหน่งอื่นตามวรรคสองออกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

นายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนหนึ่ง และอุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรพ้นจากหน้าที่ ให้เลขาธิการ เหนรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสองพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๗ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี หรือระดับวุฒิวิศวกร
- (๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๒๘ กรรมการให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๔
- (๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗
- (๓) ลาออก
- (๔) สภาวิศวกรมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

(๕) ตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งทั้งหมดและวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน

(๖) รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๕

มาตรา ๓๐ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๔ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะให้มีการเลือกกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ในกรณีตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งทั้งหมดและวาระของกรรมการเหลืออยู่ตั้งแต่เก้าสิบวันขึ้นไป ให้มีการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่าง

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกหรือเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ (๓) ว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะมีการแต่งตั้งแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๒ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามมาตรา ๒๖ และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๐ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารและดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และข้อบังคับของสภาวิศวกร
- (๒) สอดส่องดูแลและดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ออกระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการใดๆ ตามที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมอบหมาย
- (๔) กำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภาวิศวกร
- (๕) วินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ ซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๖๒

มาตรา ๓๔ นายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนหนึ่ง อุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง เลขานุการ และเหรัญญิก มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) นายกสภาวิศวกรมีอำนาจหน้าที่
 - (ก) เป็นผู้แทนสภาวิศวกรในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก
 - (ข) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการและที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร
 - (ค) ดำเนินกิจการของสภาวิศวกรให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ
- (๒) อุปนายกสภาวิศวกรคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยนายกสภาวิศวกรในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาวิศวกรตามที่นายกสภาวิศวกรมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาวิศวกรเมื่อนายกสภาวิศวกรไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
- (๓) อุปนายกสภาวิศวกรคนที่สองเป็นผู้ช่วยนายกสภาวิศวกรในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาวิศวกรตามที่นายกสภาวิศวกรมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาวิศวกรเมื่อนายกสภาวิศวกร และอุปนายกสภาวิศวกรคนหนึ่งไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
- (๔) เลขานุการมีอำนาจหน้าที่
 - (ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภาวิศวกรทุกระดับ
 - (ข) เป็นเลขานุการในที่ประชุมคณะกรรมการและที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร
 - (ค) ดำเนินการตามที่นายกสภาวิศวกรมอบหมาย

(๕) เพรียญญิกมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของสภาวิศวกร

นายกสภาวิศวกรอาจมอบหมายให้อุปนายก กรรมการ เลขานุการ เพรียญญิกหรือเจ้าหน้าที่ของสภาวิศวกรกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนได้ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

หมวด ๔

การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภาวิศวกรเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาวิศวกรไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาวิศวกรผู้ทำการแทนตามมาตรา ๓๔ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกรไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๔ (๓) มติของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มาประชุม

มาตรา ๓๖ สภานายกพิเศษจะเข้าร่วมการประชุม และชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังสภาวิศวกรในเรื่องใดๆ ก็ได้

มาตรา ๓๗ ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนการดำเนินงานและงบประมาณประจำปีเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร เมื่อที่ประชุมมีมติเห็นชอบแล้วจึงจะดำเนินงานได้

ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา คำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมด้วยงบดุลและบัญชีรายได้และรายจ่ายประจำปีซึ่งผู้สอบบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีรับรองเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบคณะกรรมการ

มาตรา ๓๙ ให้มีสำนักงานสภาวิศวกรทำหน้าที่ธุรการต่างๆ ให้แก่ คณะกรรมการและสภาวิศวกร

มาตรา ๔๐ ให้นายกสภาวิศวกรแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ตามมติของคณะกรรมการ จากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย บุคคลวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) คุณสมบัติอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๑ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การกำหนดค่าจ้างและเงื่อนไขอื่นในการทำงานในหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ให้เป็นไปตามแบบสัญญาจ้างที่สภาวิศวกรกำหนด

มาตรา ๔๒ หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ควบคุมรับผิดชอบงานธุรการทั่วไปของสภาวิศวกร
- (๒) ดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาต และทะเบียนอื่นๆ ของสภาวิศวกร
- (๓) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสภาวิศวกร
- (๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการมอบหมาย

หมวด ๕

ข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๔๓ ร่างข้อบังคับสภาวิศวกรจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะกรรมการ หรือสมาชิกสามัญ การเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรของสมาชิกสามัญจะกระทำได้เมื่อมีสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนรับรอง

ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับสภาวิศวกรที่มีการเสนอตามความเหมาะสมแก่กรณี การพิจารณาร่างข้อบังคับสภาวิศวกรจะเสนอเป็นวาระจزمไม่ได้ แต่ต้องกำหนดเป็นวาระในหนังสือนัดประชุมให้ชัดเจนและแนบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรที่เสนอไปพร้อมกันด้วย

มาตรา ๔๔ เมื่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสามัญที่เข้าประชุม ให้นายกสภาวิศวกรเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ชักช้า สภานายกพิเศษอาจยับยั้งร่างข้อบังคับนั้นได้แต่ต้องแสดง

เหตุผลโดยแจ้งชัด ในกรณีที่มีได้ยับยั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับที่นายกสภาวิศวกรเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับนั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งร่างข้อบังคับใด ให้คณะกรรมการประชุมอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง ในการประชุมครั้งหลังนี้ ถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของ จำนวนกรรมการทั้งคณะ ให้ถือว่าร่างข้อบังคับนั้นได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษแล้ว

หมวด ๖

การควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่น เข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจาก สภาวิศวกร

มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขามี ๔ ระดับ คือ

- (๑) วุฒิวิศวกร
- (๒) สามัญวิศวกร
- (๓) ภาควิวิศวกร
- (๔) ภาควิวิศวกรพิเศษ

หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับให้เป็นไปตาม ที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความ ชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้างวาน หรือยินยอมให้ผู้อื่น กระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้ได้รับวุฒิปัตร์หรือหนังสืออนุมัติเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมสาขานั้นๆ จากสภาวิศวกรหรือสถาบันที่สภาวิศวกรรับรอง หรือผู้ได้รับ ใบอนุญาตซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๔๘ การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๔๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร และถ้าขาดจากสมาชิกภาพเมื่อใดให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท หรือสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน กรรมการ ผู้จัดการของบริษัท หรือผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคลเป็นผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๕๑ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมของผู้ได้รับใบอนุญาต มีสิทธิกล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้นโดยทำเรื่องยื่นต่อสภาวิศวกร

กรรมการหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมว่าผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยแจ้งเรื่องต่อสภาวิศวกร

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๒ เมื่อสภาวิศวกรได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑ ให้เลขานุการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๓ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยประธานกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่ง และกรรมการจรรยาบรรณตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณตามมติของที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรจากสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๒) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

มาตรา ๕๔ กรรมการจรรยาบรรณให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณใหม่

มาตรา ๕๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๔

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง

(๔) สภาวิศวกรมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

มาตรา ๕๖ เมื่อตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการจรรยาบรรณเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือไม่ก็ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๕๗ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

วิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๘ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการจรรยาบรรณได้

การปฏิบัติการของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และของคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้ง ให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา แต่ถ้าเป็นการมีคำสั่งต่อบุคคลซึ่งมิใช่ผู้ได้รับใบอนุญาต จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ หรือผู้ซึ่งสภานายกพิเศษมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการจรรยาบรรณ หรืออนุกรรมการเป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๐ ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้ง
ส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษล่วงหน้าไม่น้อยกว่า
สิบห้าวันก่อนเริ่มพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใดๆ ส่งให้คณะกรรมการ
จรรยาบรรณหรือคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้ง
จากประธานกรรมการจรรยาบรรณ หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

มาตรา ๖๑ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์
- (๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินห้าปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๖๑ (๒)
(๓) (๔) หรือ (๕) อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้ง
คำวินิจฉัย

การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้ทำเป็นคำสั่งสภาวิศวกรพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัย
ชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใดๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิหรือพร้อมจะประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมนับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาวิศวกรที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๖๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดกระทำการฝ่าฝืน
ตามมาตรา ๖๓ ให้สภาวิศวกรมีมติเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นนับแต่วันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๖๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะยื่นขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้
จนกว่าจะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล และพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต และห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๓ การกำกับดูแล

มาตรา ๖๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของสภาวิศวกรและการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- (๒) สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาวิศวกรและการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- (๓) สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาวิศวกรและจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการก็ได้
- (๔) สั่งเป็นหนังสือให้สภาวิศวกรระงับหรือแก้ไขการกระทำใดๆ ที่ปรากฏว่าขัดต่อวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร กฎหมาย หรือข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๖๗ เพื่อปฏิบัติการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา และมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานในสำนักงานของสภาวิศวกรหรือในสถานที่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๕ เมื่อปรากฏว่าสภาวิศวกรไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๖ หรือ มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการ นายกสภาวิศวกร หรือกรรมการคนหนึ่งคนใดกระทำความผิด วัตถุประสงค์ของสภาวิศวกรหรือกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่สภาวิศวกร ให้รัฐมนตรี โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการ นายกสภาวิศวกร หรือกรรมการคนนั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งสมาชิกสามัญจำนวนห้าคน เป็น คณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องรีบทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอ ส่วนงานการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๕ ให้กรรมการทั้งคณะของสภาวิศวกร พ้นจากตำแหน่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลจากสมาชิกสามัญของสภาวิศวกรเท่าจำนวนกรรมการที่จะมีได้ ตามมาตรา ๒๔ เป็นกรรมการชั่วคราวแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่รัฐมนตรี มีคำสั่งให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง

ให้กรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเพียงเท่าที่จำเป็นและดำเนินการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการชั่วคราว เพื่อให้มีการเลือกตั้งและแต่งตั้ง กรรมการใหม่ตามมาตรา ๒๔

เมื่อกรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้กรรมการชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะอนุกรรมการ ตามมาตรา ๕๕ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้หุ้นส่วนของ ห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้แทนของนิติบุคคลหรือผู้ซึ่งมีส่วนในการกระทำความผิดดังกล่าว มีความผิดในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิด ผู้ใช้ให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนกระทำความผิด แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในการกระทำความผิดนั้น และสำหรับนิติบุคคล ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสิบเท่าของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้นด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๕ ให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพ วิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมี คณะกรรมการตามมาตรา ๒๔ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับสภาวิศวกรตามมาตรา ๘ (๖) เท่าที่ จำเป็น เพื่อใช้ในการชั่วคราว ข้อบังคับดังกล่าวให้มีผลใช้บังคับจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับนั้น ทั้งนี้ โดยไม่ให้นำมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับ

ให้สำนักงาน ก. ว. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงาน สภาวิศวกรตามมาตรา ๓๕ และให้นายทะเบียน ก. ว. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรตามมาตรา ๔๒ เป็นการชั่วคราวไปจนกว่าสำนักงานสภาวิศวกร จะมีบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันเริ่มวาระของการอยู่ใน ตำแหน่งคณะกรรมการตามมาตรา ๒๔

การเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๖ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทภาควิศวกร สามัญวิศวกร และวุฒิศวกรตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่แล้วในวันที่พระราช บัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกรตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทใบอนุญาตพิเศษ ตามพระราช บัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกรตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามใบอนุญาต หรือพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า ให้สมาชิกภาพของสมาชิกตามวรรคหนึ่งและวรรคสองเป็นอัน สิ้นสุดลง เว้นแต่จะสมัครและได้เป็นสมาชิกของสภาวิศวกรตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าปริญญา หรือประกาศนียบัตรจากหลักสูตรการศึกษาและสถาบันการศึกษาที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้รับรองแล้ว เป็นปริญญา หรือประกาศนียบัตรที่สภาวิศวกรให้การรับรองตามมาตรา ๘ (๓)

มาตรา ๗๗ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทวิศวกรรมสามัญวิศวกร ภาควิศวกร หรือใบอนุญาตพิเศษตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับวุฒิวิศวกรสามัญวิศวกร ภาควิศวกร หรือภาควิศวกรพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์ตามมาตรา ๒๗ (๑) ให้ถือว่ากำหนดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกรตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นกำหนดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๘ คำขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ โดยให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามความในวรรคก่อนเป็นสมาชิกสามัญ หรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกรตามความในมาตรา ๗๖ โดยอนุโลม

มาตรา ๗๙ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๐ ให้ถือว่าการกระทำผิดมรรยาท หรือข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่มีดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นการประพฤติดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการดำเนินการกับผู้กระทำผิดมรรยาท หรือข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันวิทยาการด้านวิศวกรรมมีความเจริญก้าวหน้าไปมาก และมีรายละเอียดที่ลึกซึ้งมากขึ้น ไม่ว่าในด้านวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหกรรม และอื่นๆ ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนได้มาก อันสมควรมีการควบคุมเพื่อกำหนดความรู้ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพและเพื่อติดตามดูแลการประกอบวิชาชีพให้ใกล้ชิดกว่าที่เป็นมาแต่เดิม ประกอบกับองค์กรวิชาชีพวิศวกรรมได้ก่อตั้งมานานจนเป็นปึกแผ่นแล้ว สมควรให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมรวมตัวกันเป็นองค์กรเข้ามามีส่วนช่วยรัฐในการควบคุมดูแลเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น อนึ่ง ประเทศไทยคงต้องเปิดเสรีทางการค้าและบริการในไม่ช้านี้ สมควรให้ภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการส่งเสริมคุณภาพการประกอบวิชาชีพเพื่อให้พร้อมที่จะแข่งขันกับต่างประเทศได้ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมบุคคลธรรมดา
(ก) ระดับวุฒิวิศวกร	๑๐,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญวิศวกร	๗,๕๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีวิศวกร	๕,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ	๕,๐๐๐ บาท
- นิติบุคคล
- ค่าใบอนุญาตนิติบุคคล ๑๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ
- บุคคลธรรมดา
(ก) ระดับวุฒิวิศวกร	๓,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญวิศวกร	๒,๐๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีวิศวกร	๑,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ	๑,๐๐๐ บาท
- สำหรับผู้ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ
ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม ๒,๐๐๐ บาท
- นิติบุคคล
(ก) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต
ก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	๓๐,๐๐๐ บาท
(ข) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต
หลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	๕๐,๐๐๐ บาท
- (๓) ค่าหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุม ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๔) ใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต
บุคคลธรรมดา	๕๐๐ บาท
นิติบุคคล	๕,๐๐๐ บาท
- (๕) ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติ
ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒
เป็นปีที่ ๖๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหน่วยงานของรัฐ
ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔
แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐ
ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓๕) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔๐) สภาวิศวกร”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔๐) และ (๔๑) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔๑) กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(๔๒) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔๓) และ (๔๔) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๔๐

“(๔๓) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

(๔๔) สภากายภาพบำบัด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และสภากายภาพบำบัดมีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หากแต่ได้รับการจัดตั้งให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลและใช้อำนาจรัฐตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามลำดับ อันจัดได้ว่าเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหนึ่ง และขณะนี้ยังไม่ได้รับการกำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ และโดยที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวบัญญัติให้การกำหนดให้หน่วยงานอื่นของรัฐเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายฉบับนี้ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ดังนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน แห่งชาติและสภากายภาพบำบัดซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ ประกอบกับสมควรแก้ไขลำดับของสภาวิศวกรกองทุนสนับสนุน การเสริมสร้างสุขภาพ และสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเสียใหม่ ให้ถูกต้อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

บุคคลธรรมดา

(ก) ระดับวุฒิวิศวกร	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญวิศวกร	ฉบับละ	๓,๕๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีวิศวกร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท

นิติบุคคล

ค่าใบอนุญาตนิติบุคคล	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
----------------------	--------	------------

(๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อน
ใบอนุญาตหมดอายุ

บุคคลธรรมดา

(ก) ระดับวุฒิวิศวกร	ฉบับละ	๑,๕๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญวิศวกร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท

(ค) ระดับภาควิชากร	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(ง) ระดับภาควิชากรพิเศษ	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
สำหรับผู้ที่ยื่นขออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ		
ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
นิติบุคคล		
(ก) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ยื่นขออายุใบอนุญาต		
ก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(ข) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ยื่นขออายุใบอนุญาต		
หลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ		
วิศวกรรมควบคุม	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต		
บุคคลธรรมดา	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
นิติบุคคล	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม		
	ครั้งละ	๑,๕๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
 ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมเดิมที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย
กฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งถูกยกเลิกไปแล้ว แต่ยังมี
ผลใช้บังคับอยู่ตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน
และโดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออก
กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “วิชาชีพวิศวกรรม” และ “วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดเพิ่มเติมสาขาวิศวกรรมดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพวิศวกรรม

- (๑) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
- (๒) วิศวกรรมเคมี

ข้อ ๒ ให้วิชาชีพวิศวกรรมในสาขาดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

- (๑) วิศวกรรมโยธา
- (๒) วิศวกรรมเหมืองแร่
- (๓) วิศวกรรมเครื่องกล
- (๔) วิศวกรรมไฟฟ้า
- (๕) วิศวกรรมอุตสาหการ
- (๖) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
- (๗) วิศวกรรมเคมี

ทั้งนี้ เฉพาะงานตามประเภทและขนาดของวิชาชีพวิศวกรรมแต่ละสาขาที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ งานในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขา มีดังต่อไปนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา หมายถึง การให้ข้อเสนอแนะ การตรวจวินิจฉัย หรือการตรวจรับรองงาน

(๒) งานวางโครงการ หมายถึง การศึกษา การวิเคราะห์หาทางเลือกที่เหมาะสม หรือการวางแผนของโครงการ

(๓) งานออกแบบและคำนวณ หมายถึง การใช้หลักวิชาและความชำนาญเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดในการก่อสร้าง การสร้าง การผลิต หรือการวางแผนโรงงานและเครื่องจักร โดยมีรายการคำนวณ แสดงเป็นรูป แบบ ข้อกำหนด หรือประมาณการ

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต หมายถึง การอำนวยความสะดวก หรือการควบคุมเกี่ยวกับการก่อสร้าง การสร้าง การผลิต การติดตั้ง การซ่อม การดัดแปลง การรื้อถอนงาน หรือการเคลื่อนย้ายงานให้เป็นไปโดยถูกต้องตามรูป แบบ และข้อกำหนดของหลักวิชาชีพวิศวกรรม

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึง การค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบ การหาข้อมูล และสถิติต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ หรือประกอบการตรวจสอบวินิจฉัยงาน หรือในการสอบทาน

(๖) งานอำนวยความสะดวก หมายถึง การอำนวยความสะดวกการใช้ การบำรุงรักษางาน ทั้งที่เป็นชิ้นงานหรือระบบ ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามรูป แบบ และข้อกำหนดของหลักวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๔ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธามีดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป หรือโครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป หรืออาคารที่มีช่วงคานตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป

(๒) อาคารสาธารณะทุกขนาด

(๓) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรืออุ้งฉางที่มีความจุตั้งแต่ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(๔) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูปหรือเจดีย์ที่มีความสูงตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป

(๕) โครงสร้างสะพานที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางตอม่อช่วงใดช่วงหนึ่งยาวตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป

(๖) ท่าเทียบเรือหรืออู่เรือสำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำตั้งแต่ ๕๐ เมตริกตันขึ้นไป

(๙) ชิ้นส่วนโครงสร้างคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จทุกชนิดที่มีความยาวตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป

(๙) เสาเข็มคอนกรีตที่มีความยาวตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป หรือที่รับน้ำหนักบรรทุกทุกพลอดภัยตั้งแต่ ๓ เมตริกตันขึ้นไป

(๑๐) งานเสริมความมั่นคงของฐานรากทุกขนาด

(๑๐) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป

(๑๑) แบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสาที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตร หรือคานที่มีช่วงคานตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป

(๑๒) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คั่นดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มีความสูงหรือความลึกตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป

(๑๓) โครงสร้างของระบบขนส่งสาธารณะ ทางรถสาธารณะ หรือทางวิ่งสนามบินทุกขนาด

(๑๔) ทางรถไฟ ทางรถรางสาธารณะ ทางหลวง ทางสาธารณะ หรือทางวิ่งสนามบินทุกขนาด

(๑๕) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อระบายน้ำ หรือระบบชลประทานที่มีความสูงตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป หรือมีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป หรือที่มีอัตราการไหลของน้ำตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาทีขึ้นไป

(๑๖) โครงสร้างที่มีการกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสระว่ายน้ำที่มีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(๑๗) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ ๐.๘๐ เมตรขึ้นไป หรือพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่ ๐.๕๐ ตารางเมตรขึ้นไปและมีโครงสร้างรองรับ หรือมีความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป

(๑๘) ระบบชลประทานที่มีพื้นที่ชลประทานตั้งแต่ ๕๐๐ ไร่ต่อโครงการขึ้นไป

(๑๙) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไปและมีความสูงจากพื้นดินตั้งแต่ ๑.๕ เมตรขึ้นไป หรือป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๕ ตารางเมตรขึ้นไปที่ตั้งอยู่บนหลังคา คาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร

(๒๐) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๒๑) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งวิทยุหรือโทรทัศน์ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างตั้งแต่ ๒๕ เมตรขึ้นไป หรือที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป

ข้อ ๕ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ มีดังต่อไปนี้

(๑) งานเหมืองแร่ ได้แก่

- (ก) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๖๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป
- (ข) การทำเหมืองใต้ดินทุกขนาด
- (ค) การเจาะอุโมงค์ในเหมือง หรือปล่องหรือโพรงในหินทุกขนาด
- (ง) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดทุกขนาด
- (จ) การไม่ บด หรือย่อยแร่และหินที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๖๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป
- (ฉ) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด
- (ช) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป
- (ซ) การประเมินผลและวิเคราะห์มูลค่าของแหล่งแร่ทุกขนาด

(๒) งานโลหะการ ได้แก่

- (ก) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด
- (ข) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป
- (ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๗,๐๐๐ เมตริกตันต่อปีขึ้นไป

(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เมตริกตันต่อปีขึ้นไป หรืองานที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(จ) การหลอม การหล่อ การแปรรูป การปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิว หรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป หรืองานที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๖ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกล มีดังต่อไปนี้

(๑) งานให้คำปรึกษาและงานพิจารณาตรวจสอบตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ทุกประเภท และทุกขนาด

(๒) งานวางโครงการ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบ ล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์รวมกันขึ้นไป หรือที่ใช้งาน ในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอย พื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ที่มี มูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบ ล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือ เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป หรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้งานในอาคารที่มี พื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่ สองร้อยคนขึ้นไป

(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่อง ขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบ ล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ ขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งาน ในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดัน หรือสุญญากาศที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อ เครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบ ล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(จ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบ ขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๓) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม
ทุกขนาด

(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ต่อ
เครื่องขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นตั้งแต่ ๔๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อตั้งแต่
๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป หรือสุญญากาศตั้งแต่ลบ ๕๐ กิโลปาสกาลลงมา

(จ) การจัดการพลังงานทุกขนาด

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตร
ขึ้นไป

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มี
ความดันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป หรือปริมาตรตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป หรืออัตรา
การผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไป

(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อตั้งแต่
๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป หรือสุญญากาศตั้งแต่ลบ ๕๐ กิโลปาสกาลลงมา

(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร
ขึ้นไป

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มี
อัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องขึ้นไป

(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซที่มีขนาดความดันตั้งแต่ ๑,๓๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป
และมีปริมาตรตั้งแต่ ๑๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(ง) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์
ต่อระบบขึ้นไป

(จ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลต่อระบบขึ้นไป

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ ๓ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า มีดังต่อไปนี้

(๑) งานไฟฟ้ากำลัง ได้แก่

(ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) (ง) (จ) หรือ (ฉ) ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) งานวางโครงการ

๑) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓,๓๐๐ โวลต์ขึ้นไป

๒) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(ค) งานออกแบบและคำนวณ

๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓,๓๐๐ โวลต์ขึ้นไป

๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป

๓) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด

(ง) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลวัตต์ขึ้นไป

๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป

๓) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด

(จ) งานพิจารณาตรวจสอบ

๑) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป

๒) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด

(ฉ) งานอำนวยความสะดวกใช้ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป

(๒) งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้แก่

(ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) หรือ (ง) ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) งานวางโครงการระบบเครือข่ายที่มีสถานีรับ ส่ง และถ่ายทอดเพื่อกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิรตซ์ และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(ค) งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ

๑) ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิรตซ์ขึ้นไป และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป

๒) ระบบรับ ส่ง แยก หรือรวมสัญญาณส่งโดยใช้ความถี่คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ เมกะเฮิรตซ์ขึ้นไป และที่มีช่องการสื่อสารตั้งแต่ ๖๐ วงจรเสียงขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(ง) งานอำนวยความสะดวกใช้ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิรตซ์ขึ้นไป และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป

ข้อ ๘ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ มีดังต่อไปนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือโรงงานที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปร

รูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่ เป็นคึกตั้งแต่ ๒ ดันต่อวันขึ้นไป ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ตั้งแต่ ๕ ดันต่อ วันขึ้นไป หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าตั้งแต่ ๑๐ ดันต่อวันขึ้นไป

(ง) ระบบดับเพลิงที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกัน อัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๒) งานอำนวยการใช้

(ก) สิ่งก่อสร้างและเครื่องจักรที่ใช้ควบคุมมลพิษ บำบัดของเสีย กำจัดสารพิษ กำจัด วัตถุอันตราย หรือกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) ระบบระบายอากาศ ระบบแสงสว่าง และระบบอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม มลพิษ การบำบัดของเสีย การกำจัดสารพิษ การกำจัดวัตถุอันตราย หรือการกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงาน ที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) กระบวนการผลิตที่มีปฏิกิริยาเคมี ใช้สารไวไฟ ใช้สารอันตราย ใช้การกลั่นลำดับส่วน หรือกระทำภายในอุปกรณ์ที่มีความดันสูงกว่าบรรยากาศ ในโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่สิบห้าคน ขึ้นไปหรือที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ง) ระบบดับเพลิงที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกัน อัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ ๕ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม มีดังต่อไปนี้

(๑) ระบบประปาที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(๒) ระบบน้ำสะอาดสำหรับโรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ ที่มีอัตราการ กำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(๓) ระบบน้ำเสียสำหรับชุมชน โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่สามารถ รองรับน้ำเสียในอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

- (๔) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับชุมชน โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป
- (๕) ระบบการพัฒนาพื้นที่หรือแหล่งน้ำที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ
- (ก) น้ำฝนหรือน้ำฝนที่ยังคงอยู่ที่มีปริมาณรวมสูงสุดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป
- (ข) น้ำทิ้งหรือน้ำบาดาลที่มีปริมาณรวมสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป
- (๖) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีปริมาตรการระบายอากาศตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป
- (๗) ระบบการจัดการมลภาวะทางเสียงสำหรับโรงงานหรืออาคารสาธารณะที่มีค่าระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด
- (๘) ระบบการฟื้นฟูสภาพดินที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือระบบการฟื้นฟูสภาพน้ำที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป
- (๙) ระบบขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้
- (ก) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป
- (ข) โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป
- (ค) แหล่งที่ทำให้มีการติดเชื้อที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๑๕ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป
- (ง) แหล่งที่ทำให้มีสารกัมมันตภาพรังสีปนเปื้อนทุกขนาด
- (๑๐) ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมทุกขนาด
- (๑๑) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป
- ข้อ ๑๐ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเคมี มีดังต่อไปนี้
- (๑) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามกำหนด ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป โดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(๒) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามกำหนด ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า ทั้งนี้ เฉพาะที่ประกอบด้วยกระบวนการผลิตของหน่วยการผลิตตาม (๕)

(๓) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้ ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(๔) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ใช้สารเคมีที่เป็นวัตถุอันตรายเพื่อเป็นสารผสมหรือเป็นสารช่วยในการผลิต

(๕) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภายใต้ความดันตั้งแต่ ๓ บรรยากาศขึ้นไป หรือต่ำกว่าความดัน ๑ บรรยากาศ

(๖) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงาน หรือสถานประกอบการที่ใช้สารเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสียที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดินหรือที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสียตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(๗) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงานซึ่งวัตถุดิบอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุดิบหรือวัตถุดิบอันอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป

(๘) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ

(๙) กระบวนการผลิตที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้า ของหน่วยการผลิตดังต่อไปนี้

(ก) หอกลิ้น หอคอดซับ หอคอดซึม อุปกรณ์สกัดสาร ดังตกตะกอน หรือเครื่องตกผลึกที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(ข) อุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อ หอแลกเปลี่ยนไอออน หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่นที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(ค) อุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิตที่ใช้กำลังในกระบวนการผลิตตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(ง) เครื่องดื่มระเหยหรือเตาเผากระบวนการผลิตที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๑๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือเทียบเท่า

(จ) เครื่องปฏิกรณ์ทุกขนาด

(๑๐) ระบบดับเพลิงทุกขนาดของโรงงานอุตสาหกรรมเคมี

ข้อ ๑๑ กฎกระทรวงนี้ไม่ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมและงานวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเคมี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมและสาขาวิศวกรรมเคมีเป็นวิชาชีพวิศวกรรม และกำหนดให้สองสาขาดังกล่าว และสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า และวิศวกรรมอุตสาหการ เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้วย และโดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้การกำหนดดังกล่าวให้กระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘ (บ) (ฉ) ทุกฉบับ มีบทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญจำนวนมากไม่สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (บ) (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ สภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๔๗

(๒) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๔๗

(๓) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๔๗

(๔) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๔๗

(๕) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๔๗

(๖) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมโยธา

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองาน อำนวยการใช้ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔ ชั้น หรือโครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรืออาคารที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด

(ข) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรืออุ้งฉางที่มีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร

(ค) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร

(ง) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงไม่เกิน ๒๕ เมตร

(จ) แบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสาที่มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรือคานที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด

(ฉ) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร

(ช) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อระบายน้ำ หรือระบบชลประทานที่มีความสูงไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร หรือมีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร หรือที่มีอัตราการไหลของน้ำไม่เกิน ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

(ซ) โครงสร้างที่มีการกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสระว่ายน้ำที่มีความจุไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร

(ฌ) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๒.๐๐ ตารางเมตร และมีโครงสร้างรองรับ

(ญ) ระบบชลประทานที่มีพื้นที่ชลประทานไม่เกิน ๕,๐๐๐ ไร่ต่อโครงการ

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น

(ข) อาคารสาธารณะที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น

(ค) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรืออุ้งฉางทุกขนาด

- (ง) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง ที่มีความสูงไม่เกิน ๔๐ เมตร หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร
- (จ) โครงสร้างสะพานที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางค่อมช่วงใดช่วงหนึ่งยาวไม่เกิน ๑๒ เมตร
- (ฉ) ชิ้นส่วนโครงสร้างคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จรูปทุกชนิด ที่มีความยาวทุกขนาด
- (ช) เสาเข็มคอนกรีตทุกขนาด
- (ซ) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงไม่เกิน ๔๒ เมตร
- (ฌ) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕ เมตร
- (ญ) ทางสาธารณะทุกขนาด
- (ฎ) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อระบายน้ำ หรือระบบชลประทาน ทุกขนาด
- (ฏ) โครงสร้างที่มีการกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสระว่ายน้ำทุกขนาด
- (ฐ) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำทุกขนาด และมีโครงสร้างรองรับ
- (ฑ) ระบบชลประทานทุกขนาด
- (ฒ) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย มีความสูงจากพื้นดินไม่เกิน ๒๓ เมตร หรือป้าย หรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ที่ติดตั้งอยู่บนหลังคา ดาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร
- (ณ) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๑,๕๐๐ ตารางเมตร
- (ด) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งวิทยุหรือโทรทัศน์ ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างไม่เกิน ๕๐ เมตร

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวก ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก ใช้ ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(๒) การทำเหมืองใต้ดินที่มีหน้าตัดไม่เกิน ๒๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๓) การเจาะอุโมงค์ในเหมือง หรือปล่องหรือโพรงในหินที่มีหน้าตัดไม่เกิน ๒๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๔) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิด ที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๓,๕๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๕) การไม่ บด หรือย่อยแร่และหินทุกขนาด

(๖) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด

(๗) การแต่งแร่ทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยการใช้ ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลวัตต์

(๒) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิด ที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๓) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๒๐๐ กิโลวัตต์

(๔) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

งานโลหะการ ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด

(๒) การแต่งแร่ทุกขนาด

(๓) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๔) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่ว โลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี หรืองานที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน และไม่รวมมูลค่าของข้อ ๕ (๓)

(๕) การหลอม การหล่อ การแปรรูป การปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิว หรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรืองานที่ลงทุนไม่เกินหกสิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้เฉพาะงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์

(๒) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๘๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๓) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่ว โลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๕,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี หรืองานที่ลงทุนไม่เกินยี่สิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน และไม่รวมมูลค่าของข้อ ๑๐ (๒)

(๔) การหลอม การหล่อ การแปรรูป การปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิว หรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยคน หรืองานที่ลงทุนไม่เกินสามสิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหการ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความ ในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ สามารถประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ และงานโลหการได้ตามระดับใบอนุญาตที่ได้รับ

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อน วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขข้อประเพณีของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ และเพิ่มประเภทและขนาดของงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สามารถประกอบวิชาชีพได้มากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้แก้ไขคำว่า “แขนง” ในข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็น “งาน” ทุกแห่ง

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของข้อ ๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) การเจาะอุโมงค์ในเหมือง หรือปล่องหรือโพรงในหินที่มีหน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของข้อ ๖ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๕) การไม่ บด หรือย่อยแร่และหิน ที่ใช้กำลังรวมกันไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลวัตต์”

ข้อ ๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไข ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

กมล วรรณบุตร

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกล เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(๓) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(จ) การจัดการพลังงานทุกขนาด

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง หรือที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อระบบ

(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาล และมีปริมาตรไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตร

(ง) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็น ทุกขนาด

(จ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดระบบ รวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้ความร้อนไม่เกิน ๑๐๐ ล้านเมกะจูลต่อปี หรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาท ต่อโครงการ หรือที่มีขนาดทำความเย็นของระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคาร ที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ห้าร้อยคน

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดัน หรือสุญญากาศที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาท ต่อโครงการ หรือที่มีขนาดระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอย ในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(จ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือใช้ความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ หรือโฟม เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดัน ปริมาตรไม่เกิน ๓ ลูกบาศก์เมตร ต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุม วัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(จ) การจัดการพลังงานขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือใช้ความร้อนไม่เกิน ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ หรือโฟม เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้าล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ที่มีความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง หรือที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อระบบ

(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล และมีปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตร

(ง) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ

(จ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ ที่มีความดันของไหลในท่อไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้ ตามงานประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า กำลัง ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการ ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ โวลต์

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ โวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ค) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ง) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๒ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกัน ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบยกเว้นการวิเคราะห์ระบบไฟฟ้า ทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยความสะดวกการใช้ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการระบบเครือข่ายที่มีสถานีรับ ส่ง และถ่ายทอดเพื่อกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๕ กิโลวัตต์

(๒) งานออกแบบและคำนวณ และงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๕ กิโลวัตต์

(ข) ระบบรับ ส่ง แยก หรือรวมสัญญาณส่งโดยใช้ความถี่คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า
ทุกขนาด

- (๓) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด
- (๔) งานอำนวยการใช้ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๕ กิโลวัตต์

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ และงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต ระบบรับ ส่ง แยก หรือรวมสัญญาณส่งโดยใช้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีช่องการสื่อสารไม่เกิน ๒๔๐ วงจรเสียงหรือเทียบเท่า

(๒) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๓) งานอำนวยการใช้ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๒ กิโลวัตต์

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อน วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับวุฒិวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษาทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๒) งานวางโครงการทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๓) งานออกแบบและคำนวณ โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดิบไม่เกิน ๓๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๖) งานอำนวยการใช้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินยี่สิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินสามสิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูป

โลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสองร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินแปดสิบล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดิบไม่เกิน ๑๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยความสะดวกใช้ทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มวีกาญจน์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประเภทและขนาดของงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้มากขึ้นเพื่อสอดคล้องกับการปรับตัวของกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่มีการพัฒนา เสริมสร้างศักยภาพกระบวนการผลิต โดยการจัดหาเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่สูงขึ้น เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มของสินค้าให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ จึงเป็นเหตุให้กลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ต้องใช้ เงินลงทุนมากขึ้นกว่าเดิม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ และข้อ ๖ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

- (๑) งานให้คำปรึกษาทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน
- (๒) งานวางโครงการทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน
- (๓) งานออกแบบและคำนวณ โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุน ไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดีบุก ไม่เกิน ๓๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๖) งานอำนวยความสะดวกใช้ทุกประเภทและทุกขนาด”

“ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรมได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดีบุก ไม่เกิน ๑๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยการใช้ทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน”

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไข ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้ จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

กมล วรรณบุตร

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวก ได้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบน้ำสะอาดสำหรับโรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ ที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ข) ระบบน้ำเสียสำหรับชุมชน โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ ที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตราการกำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ค) ระบบขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้

๑) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน

๒) โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน

๓) แหล่งที่ทำให้มีการติดเชื้อที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๓๐ กิโลกรัมต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๔,๐๐๐ ตารางเมตร

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเคมี

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเคมี เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงาน อำนวยการใช้ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ ยกเว้นประเภทและขนาดดังนี้

(ก) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงาน ซึ่งวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันตรายก่อให้เกิดการระเบิด หรือเกิดไฟฟ้าสถิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป

(ข) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานควบคุมการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานอำนวยการใช้ ยกเว้นประเภทและขนาดดังนี้

(ก) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงาน ซึ่งวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันตรายก่อให้เกิดการระเบิด หรือเกิดไฟฟ้าสถิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป

(ข) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๕ มาตรา ๘ (๖) (ค) และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงออกข้อบังคับว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกรตามมาตรา ๒๔ (๑) (๒) และมาตรา ๒๖ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาวิศวกร

“คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง” หมายความว่า คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

“ผู้อำนวยการเลือกตั้ง” หมายความว่า ผู้อำนวยการการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

“การเลือกตั้ง” หมายความว่า การเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

“เลือกตั้ง” หมายความว่า เลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

“สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา” หมายความว่า สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพวิศวกรรมระดับปริญญาของรัฐบาลหรือเอกชน

หมวด ๑ การเลือกตั้ง ตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒)

ส่วนที่ ๑

การเตรียมการเลือกตั้ง

คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) ขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง” โดยมีผู้อำนวยการเลือกตั้งเป็นประธานและจะต้องประกาศรายชื่อผู้อำนวยการเลือกตั้งและคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งให้เป็นที่ทราบโดยทั่วกันก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เช่น คณะอนุกรรมการควบคุมการเปิดคู่มือไปรษณีย์ คณะอนุกรรมการตรวจคะแนน และคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานอื่นตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือจัดการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสุจริต และยุติธรรม

คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งตามข้อ ๔ และคณะอนุกรรมการ/คณะทำงานที่แต่งตั้งตามข้อนี้ หากสมัครรับเลือกตั้งให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการ/อนุกรรมการหรือผู้ทำงานแล้วแต่กรณี และให้แต่งตั้งทดแทนได้ตามความเหมาะสม

การประกาศวันเลือกตั้งและระยะเวลารับสมัคร

ข้อ ๖ การเลือกตั้งจะกระทำได้อีกเมื่อคณะกรรมการ ได้ประกาศกำหนดการเลือกตั้งแล้ว

ในประกาศต้องระบุระยะเวลารับสมัคร ระยะเวลาการลงคะแนนเลือกตั้งและวันนับคะแนนไว้ด้วย

ข้อ ๗ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งปิดประกาศการเลือกตั้งไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร และศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัด รวมทั้งส่งใบประกาศผ่านสื่อมวลชนต่างๆ ให้เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวาง

ระยะเวลารับสมัครจะต้องกำหนดไว้ไม่น้อยกว่า ๗ วัน และไม่เกิน ๑๕ วัน โดยกำหนดวันสุดท้ายของระยะเวลารับสมัครไว้ก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ส่วนที่ ๒

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและการสมัครรับเลือกตั้ง

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๘ เมื่อได้มีประกาศกำหนดการเลือกตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้งจัดทำประกาศบัญชีรายชื่อสมาชิกสามัญของสภาวิศวกรผู้มีสิทธิเลือกตั้งแยกตามลำดับอักษร โดยถือจำนวนสมาชิกสามัญในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ของปีที่มีการเลือกตั้งเป็นฐาน เพื่อให้สะดวกต่อการตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีจำนวน

เพียงพอแก่การใช้ในการเลือกตั้ง โดยปิดประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกรจำนวนอย่างน้อย ๑ ชุด เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ในวาระเริ่มแรก ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และได้รับใบอนุญาตก่อนหรือในวันสุดท้ายของการยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อผู้มีสิทธิขอเพิ่มชื่อตามข้อ ๕

การปิดประกาศบัญชีรายชื่อสมาชิกผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้กระทำไม่น้อยกว่า ๒๐ วันก่อนระยะเวลาการลงคะแนนเลือกตั้ง

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดเห็นว่าตนไม่มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อเป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งตรวจสอบหลักฐาน ถ้าข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ร้องมีสิทธิเลือกตั้งก็ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณาเพิ่มชื่อผู้ร้องลงในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและส่งบัตรเลือกตั้งให้ผู้ร้องโดยเร็ว แต่ถ้าผู้อำนวยการเลือกตั้งเห็นว่าผู้ร้องไม่มีสิทธิเลือกตั้งก็ให้สั่งยกคำร้องแล้วแจ้งให้ผู้ร้องทราบโดยเร็วและให้ถือว่าเป็นที่สุด

การสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศกำหนดวันรับสมัครและสถานที่สมัครรับเลือกตั้งให้เหมาะสมและให้เป็นการสะดวกแก่การรับสมัครด้วย

ให้ปิดประกาศดังกล่าวไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกรและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนต่างๆ ให้เป็นที่ทราบอย่างกว้างขวาง ก่อนวันเริ่มต้นรับสมัครไม่น้อยกว่า ๗ วัน

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกรขึ้นใบสมัครด้วยตนเองตามแบบที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนด โดยระบุประเภทกรรมการที่สมัคร คือ ประเภทตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือประเภทตามมาตรา ๒๔ (๒) อย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งพร้อมทั้งสำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

ผู้สมัครเป็นกรรมการ ตามมาตรา ๒๔ (๑) ถ้าเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจะต้องมีหนังสือรับรองจากสถาบันที่สังกัดว่า ไม่ได้ดำรงตำแหน่งเป็นคณาจารย์ประจำสถาบัน

สำหรับผู้สมัครเป็นกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๒) จะต้อง มีหนังสือรับรองจากสถาบันที่ตนสังกัดว่าดำรงตำแหน่งเป็นคณาจารย์ประจำสถาบันด้วย

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับใบสมัครรับเลือกตั้งแล้วให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครให้เสร็จสิ้นภายใน ๗ วัน นับแต่วันปิดการรับสมัคร ถ้าปรากฏว่าผู้สมัครคนใดมีคุณสมบัติครบถ้วนให้ประกาศรับสมัครพร้อมกำหนดหมายเลขประจำตัวผู้สมัครและปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร แล้วทำหนังสือแจ้งให้ผู้สมัครทราบโดยเร็ว

สำหรับผู้สมัครที่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร จะต้องได้รับใบอนุญาตมาครบ ๑๐ ปี นับถึงวันสิ้นสุดการรับสมัคร

ในกรณีที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้สมัครคนใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ให้สั่งไม่รับสมัครและ

แจ้งการไม่รับสมัครให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว ผู้สมัครมีสิทธิยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งและให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณาคำอุทธรณ์และมีคำสั่งโดยเร็ว และให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ การกำหนดเครื่องหมายประจำตัวผู้สมัคร ให้ประกอบด้วยชื่อ - สกุล และเลขหมายประจำตัวผู้สมัคร โดยกำหนดให้เรียงตามลำดับที่มาสมัคร หากมาพร้อมกันให้จับสลาก

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้สมัครคนใดขอลอนการสมัครรับเลือกตั้ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้อำนวยการเลือกตั้ง ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศลอนการรับสมัคร และให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร

ข้อ ๑๕ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลารับสมัครแล้ว ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกประเภทตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) ประกาศไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร และที่ศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัด และเก็บไว้ใช้ตรวจสอบ ๑ ฉบับ รวมทั้งส่งไปประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนให้เป็นที่ทราบอย่างกว้างขวาง

ส่วนที่ ๓

การดำเนินการเลือกตั้ง

บัตรเลือกตั้ง และการลงคะแนน

ข้อ ๑๖ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดให้มีบัตรเลือกตั้งคณะกรรมการ ตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามแบบที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนด

การเลือกตั้งกรรมการให้ดำเนินการเลือกตั้งทางไปรษณีย์

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งดำเนินการจัดส่งบัตรเลือกตั้ง พร้อมเอกสารแนะนำวิธีการลงคะแนนเลือกตั้ง และซองที่จำหน่ายส่งไปที่ตู้ไปรษณีย์ ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งเช่าไว้สำหรับการเลือกตั้งเพื่อส่งกลับถึงสำนักงานสภาวิศวกร โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ณ ที่อยู่ปัจจุบันซึ่งบุคคล ดังกล่าวให้ไว้ต่อสำนักงานสภาวิศวกรก่อนวันเริ่มต้นระยะเวลาลงคะแนนไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน รวมทั้งแจ้งกำหนดเวลาการสิ้นสุดการส่งกลับบัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์ของ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งด้วย

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับบัตรเลือกตั้งแล้วให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกผู้สมัคร รับเลือกตั้งตามรายชื่อในบัตรเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) ด้วยตนเอง ลงในบัตรเลือกตั้งไม่เกินจำนวนกรรมการสภาวิศวกรที่จะพึงมีแต่ละประเภท โดยต้อง ลงลายมือชื่อของตนไว้ในบัตรเลือกตั้งด้วยแล้วใส่ซองปิดผนึกส่งไปยังตู้ไปรษณีย์ ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนดไว้ ภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ในการส่ง

ข้อ ๑๙ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดเช่าตู้ไปรษณีย์ไว้ ๑ ตู้ สำหรับให้ผู้มี สิทธิเลือกตั้งส่งบัตรเลือกตั้งมาให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งยังตู้ไปรษณีย์ ดังกล่าว

ในการรับบัตรเลือกตั้งจากตู้ไปรษณีย์ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน มีหน้าที่ควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์และรับบัตรเลือกตั้งจากตู้ไปรษณีย์ไปมอบให้แก่ คณะอนุกรรมการตรวจคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้งก่อนเวลานับคะแนน

บัตรเสีย

ข้อ ๒๐ บัตรเลือกตั้ง ดังต่อไปนี้ให้ถือเป็นบัตรเสีย

(๑) บัตรเลือกตั้งที่ไม่ใช่บัตรที่สภาวิศวกรจัดทำขึ้นและส่งให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

(๒) บัตรเลือกตั้งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งระบุเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ละประเภทเกินจำนวนกรรมการที่จะพึงมีได้ในการเลือกตั้ง

(๓) บัตรเลือกตั้งซึ่งผู้มีสิทธิมิได้ลงลายมือชื่อในบัตร

(๔) บัตรเลือกตั้งที่สภาวิศวกรประกาศยกเลิกก่อนกำหนดเวลาสิ้นสุดการลงคะแนน

(๕) บัตรเลือกตั้งที่ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งส่งกลับมาถึงเมื่อพ้นเวลาที่คณะกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ เปิดตู้ไปรษณีย์ตามวัน เวลาที่กำหนด หรือไม่มีตราไปรษณีย์ประทับที่ซอง

กรณีอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการตรวจคะแนนเป็นผู้วินิจฉัยและถือเป็นที่สุด

การนับคะแนนเลือกตั้ง และการรวมคะแนน

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจคะแนน มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน มีหน้าที่รับบัตรเลือกตั้งจากคณะกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ เวลา ๑๐.๐๐ น. และนำส่งบัตรเลือกตั้งมานับและรวมคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง

การนับคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง ให้เริ่มตั้งแต่เวลา ๑๐.๓๐ น. และดำเนินการต่อเนื่องไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ในวันนับคะแนนเลือกตั้งให้ผู้สมัครหรือผู้แทนผู้สมัครสามารถมาร่วมเป็นสักขีพยานในการนับและรวมคะแนนเพื่อความโปร่งใสบริสุทธิ์และยุติธรรม

ข้อ ๒๒ ในวันนับคะแนนเลือกตั้งเมื่อได้นับและรวมคะแนนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการตรวจคะแนนจัดทำและนำรายงานแสดงผลการนับคะแนน พร้อมด้วยหีบบัตรเลือกตั้งที่ใส่บัตรเลือกตั้งที่นับคะแนนแล้วรวมทั้งบัตรเสียส่งผู้อำนวยการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๓ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศผลการนับคะแนนตามลำดับคะแนนทุกราย ณ สำนักงานสภาวิศวกร และประกาศผลผู้ได้รับการเลือกตั้ง ณ สำนักงานสภาวิศวกร และศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัดพร้อมทั้งแจ้งผู้ได้รับการเลือกตั้งทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๔ กรรมการโดยการเลือกตั้งจากสามัญสมาชิกที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ระดับปริญญา และกรรมการโดยการเลือกตั้งจากสามัญสมาชิก ที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา ตามมาตรา ๒๔ ให้เป็นไปตามประกาศสภาวิศวกร

ข้อ ๒๕ ในการจับสลาก ให้มีจำนวนสลากเท่ากับจำนวนผู้ที่ได้คะแนนเท่ากัน โดยให้สลากมีข้อความว่า “ได้รับเลือกตั้ง” เท่าจำนวนกรรมการประเภทที่ยังขาดอยู่ในแต่ละสาขา นอกนั้นให้ใช้สลากซึ่งมีข้อความว่า “ไม่ได้รับเลือกตั้ง” การจับสลากให้กระทำต่อหน้าคณะกรรมการอำนวยความสะดวก ณ สำนักงานสภาวิศวกร

ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งต้องรายงานตัวต่อผู้อำนวยการเลือกตั้ง ภายใน ๗ วันทำการ ผู้ไม่มารายงานตัวถือว่าสละสิทธิ์และให้เลื่อนผู้สมัครลำดับถัดไปของแต่ละประเภทตามข้อ ๒๔ ขึ้นแทน

ข้อ ๒๖ ในการเลือกตั้ง ถ้ามีผู้สมัครที่คุณสมบัติครบถ้วนเท่ากับจำนวนกรรมการที่จะพึงมีได้แต่ละประเภท ให้ถือว่าผู้สมัครเป็นกรรมการนั้นๆ ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการ โดยไม่ต้องมีการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๗ เมื่อการเลือกตั้งเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการผู้อำนวยการเลือกตั้ง จะทำลายบัตรเลือกตั้งและเอกสารต่างๆ นั้น ได้ต่อเมื่อพ้นระยะเวลาคัดค้านการเลือกตั้งตามข้อ ๒๘ แล้ว ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

ในกรณีที่มีการคัดค้านการเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการผู้อำนวยการเลือกตั้ง เก็บรักษาบัตรเลือกตั้งนั้นไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ส่วนที่ ๔

การคัดค้านการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้อำนวยการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว ถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือผู้สมัครใดเห็นว่าการเลือกตั้งเป็นไปโดยมิชอบ ให้ยื่นคำร้องคัดค้านเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการผู้อำนวยการเลือกตั้งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง

ให้คณะกรรมการผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณาและวินิจฉัยคำร้องคัดค้านนั้น แล้วแจ้งผลให้ผู้ร้องทราบภายใน ๔๕ วัน โดยถือคำวินิจฉัยเป็นที่สุด

หมวด ๒ การเลือกกรรมการดำรงตำแหน่งต่างๆ

ส่วนที่ ๑

การเลือกกรรมการดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๖

ข้อ ๒๕ การเลือกนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกร เลขาธิการ
เหรียญกษาปณ์ และตำแหน่งอื่น ตามมาตรา ๒๖ ให้เริ่มกระทำในคราวประชุม
คณะกรรมการครั้งแรก

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

ปรัชญา สุตะบุตร

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ประธาน ก.ว.

ปฏิบัติหน้าที่ประธานคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ก) และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๔ กรรมการสภาวิศวกรจากสมาชิกสามัญที่มีได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจำนวนสิบคน ตามมาตรา ๒๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก่

- (๑) ผู้ได้รับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- (๒) ผู้ได้รับเลือกตั้งในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ที่ได้คะแนนสูง รองจาก (๑) เรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งของจำนวนกรรมการที่เหลืออยู่

สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในแต่ละสาขาได้รับการเลือกตั้งได้ไม่เกินสองคน เว้นแต่ในกรณีไม่มีผู้สมัคร หรือที่มีผู้สมัครแต่ไม่ครบทุกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้ผู้สมัครที่เหลือที่ได้คะแนนสูงสุดของแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งตามจำนวนกรรมการ

กรณีมีผู้ได้คะแนนเท่ากันหลายคน ให้ใช้วิธีจับสลาก”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ข้อ ๒๔/๑ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

“ข้อ ๒๔/๑ กรรมการสภาวิศวกรจากสมาชิกสามัญที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจำนวนห้าคน ตามมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก่ ผู้ได้รับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับ

สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในแต่ละสาขาจะมีผู้ได้รับการเลือกตั้งได้ไม่เกินหนึ่งคน เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีผู้สมัคร หรือมีผู้สมัครไม่ครบทุกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้ผู้สมัครที่เหลือที่ได้คะแนนสูงสุดของแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งตามจำนวนกรรมการ

กรณีมีผู้ได้คะแนนเท่ากันหลายคน ให้ใช้วิธีจับสลาก”

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มวิจักษณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ค) และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ สภาวิศวกร และความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งดำเนินการจัดส่งบัตรเลือกตั้ง พร้อมเอกสารแนะนำวิธีการลงคะแนนเลือกตั้ง และซองที่จำหน่ายส่งไปที่ตู้ไปรษณีย์ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งเข้าไว้สำหรับการเลือกตั้งเพื่อส่งกลับถึงสำนักงานสภาวิศวกร โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่อยู่ปัจจุบันซึ่งบุคคลดังกล่าวให้ไว้ต่อสำนักงานสภาวิศวกร รวมทั้งแจ้งกำหนดวันและเวลาการเปิดตู้ไปรษณีย์ เพื่อนับคะแนนเลือกตั้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๑ วรรคสอง ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การนับคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง เมื่อเริ่มดำเนินการแล้ว ให้ดำเนินการต่อเนื่องไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เรืองศักดิ์ วัชรพงศ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร
และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ก) ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ แห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร การเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๔๑

ส่วนที่ ๑

การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร

ข้อ ๔ ในวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่ง อุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ในการเลือกตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและมีอายุสูงสุดทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมเป็นการชั่วคราว และให้ประธานในที่ประชุมมอบหมายให้กรรมการสองคนทำหน้าที่ช่วยประธานในการนับคะแนน

ข้อ ๕ ในการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร กรรมการแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อกรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและสมควรได้รับเลือกเป็นนายกสภาวิศวกร คนละหนึ่งชื่อ

การเสนอชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเขียนชื่อและชื่อสกุลของผู้ที่ตนเสนอในบัตรลงคะแนนลงลายมือชื่อของตนกำกับ แล้วส่งให้ประธาน กรรมการผู้ใดไม่ประสงค์จะเสนอชื่อ ให้เขียนข้อความที่แสดงความประสงค์ดังกล่าว ลงลายมือชื่อของตนกำกับ แล้วส่งให้ประธาน

ความผิดพลาดในการสะกดชื่อและชื่อสกุลของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อไม่กระทบต่อความสมบูรณ์ของการเสนอชื่อ

เมื่อกรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมทุกคนได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว ให้ประธานในที่ประชุมและกรรมการซึ่งได้รับมอบหมายตามข้อ ๔ วรรคสอง ดำเนินการนับคะแนน

ผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งเสนอชื่อและแสดงความประสงค์ตามวรรคสองเป็นผู้ได้รับเลือก หากไม่มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่ง ให้มีการเลือกใหม่เฉพาะผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดสองลำดับแรก และให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดของจำนวนกรรมการทั้งหมดซึ่งเสนอชื่อและแสดงความประสงค์ตามวรรคสองในรอบนี้เป็นผู้ได้รับเลือก แต่ถ้าในรอบนี้มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีตามวรรคห้า หากประธานในที่ประชุมเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อและได้คะแนนสูงสุดเท่ากันกับผู้ได้รับการเสนอชื่อรายอื่น ประธานในที่ประชุมไม่มีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด และต้องมีการลงคะแนนใหม่ระหว่างผู้ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าว โดยให้กรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและมีอายุสูงสุดถดถอยลงมา และมีใช้ผู้ได้รับการเสนอชื่อ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมเป็นการชั่วคราวแทนเฉพาะการเลือกกรรมการตามวรรคนี้ และถ้าในรอบนี้มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเท่ากันอีก ให้ประธานชั่วคราวออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ถ้ามีผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียว ไม่ว่าจะมีการแสดงความประสงค์ไม่เสนอชื่อด้วยหรือไม่ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือก

ข้อ ๖ ในการเลือกอุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่งและอุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

ข้อ ๗ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่างลงก่อนครบวาระ และต้องมีการเลือกกรรมการแทน ให้คณะกรรมการประชุมเพื่อเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นกรรมการแทน แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเดียวกันกับตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

การเลือกตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ ในการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง สมาชิกสามัญซึ่งเข้าประชุมแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อสมาชิกสามัญซึ่งอยู่ในที่ประชุมไม่เกินจำนวนกรรมการที่ว่างลง ต่อที่ประชุมเพื่อเลือกตั้งขึ้นเป็นกรรมการแทน และต้องมีสมาชิกสามัญรับรองการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลงให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการมอบหมายให้กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการมอบหมายการกระทำการแทนนายกสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ นายกสภาวิศวกรมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด หากกรณีนายกสภาวิศวกรไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้มอบหมายให้

(๑) อุปนายกสภาวิศวกรคนที่ ๑ กระทำการแทนนายกสภาวิศวกร ในกิจการของสภาวิศวกรที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก เป็นประธานในที่ประชุม คณะกรรมการสภาวิศวกร และที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรดำเนินการของสภาวิศวกร ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการสภาวิศวกรและเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาวิศวกร

(๒) อุปนายกสภาวิศวกรคนที่ ๒ กระทำการแทนนายกสภาวิศวกรกรณีที่อุปนายกสภาวิศวกรคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ในกิจการสภาวิศวกรเช่นเดียวกับ (๑)

(๓) เลขาธิการสภาวิศวกร กระทำการแทนในกิจการควบคุมดูแลการออกใบอนุญาต การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการสภาวิศวกร

(๔) เภรัญญิก กระทำการแทนในกิจการงบประมาณดูแลการเงินและบัญชี

(๕) หัวหน้าสำนักงาน กระทำการแทนในกิจการธุรการทั่วไปและควบคุมดูแลบุคลากรในสำนักงานสภาวิศวกร

(๖) กิจการอื่นใดนอกเหนือจากนี้และเกี่ยวข้องกับงานของสภาวิศวกร ให้นายกสภาวิศวกรพิจารณาอธิบายเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางด้านบริหารการจัดการและความคล่องตัวในการดำเนินงานของสภาวิศวกร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ญ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การประชุมใหญ่” หมายความว่า การประชุมใหญ่ของสภาวิศวกร ซึ่งได้แก่ การประชุมใหญ่สามัญประจำปี และการประชุมใหญ่วิสามัญ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาวิศวกร

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานตามที่สมาชิกระบุให้นายทะเบียนสภาวิศวกรจดแจ้งไว้ในทะเบียน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่ปีละหนึ่งครั้งเรียกว่า การประชุมใหญ่สามัญประจำปี

การประชุมใหญ่คราวอื่น ซึ่งมีนอกจากนี้ เรียกว่า การประชุมใหญ่วิสามัญ

ข้อ ๕ สมาชิกทุกคนมีสิทธิจะเข้าประชุมในที่ประชุมใหญ่ได้ไม่ว่าจะเป็นการประชุมชนิดใด คราวใด

ข้อ ๖ คณะกรรมการจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญเมื่อใดก็ได้ สุดแต่จะเห็นสมควรตามที่จำเป็น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสภาวิศวกรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ข้อ ๗ เมื่อสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน ได้เข้าชื่อกันทำหนังสือร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องระบุว่าประสงค์ให้เรียกประชุมเพื่อการใด คณะกรรมการสภาวิศวกรจะต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับคำร้องขอ

หมวด ๒

วิธีการประชุม

ข้อ ๘ คณะกรรมการต้องมีหนังสือเรียกประชุมโดยส่งทางไปรษณีย์ ไปยังสมาชิกทุกคน ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หรือมีหนังสือเรียกประชุมโดยประกาศทางหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายทั่วอาณาจักรเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ก่อนการประชุม

หนังสือเรียกประชุมนั้น ให้ระบุสถานที่ วัน เวลา ระเบียบวาระ และเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๕ ให้สมาชิกที่มาประชุมแสดงบัตรประจำตัวสมาชิกหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสภาวิศวกรหรือบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นใดที่มีรูปถ่ายของบุคคลผู้นั้นติดอยู่ ต่อคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมาย และให้ลงชื่อก่อนเข้าประชุมทุกครั้ง

เมื่อมีสมาชิกเข้าประชุมครบองค์ประชุม (ไม่น้อยกว่าสองร้อยคน) แล้ว ให้ประธานดำเนินการประชุมได้

สมาชิกละทิ้งองค์ประชุมให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป

ข้อ ๑๐ เมื่อพ้นกำหนดประชุมหนึ่งชั่วโมง สมาชิกยังไม่ครบองค์ประชุม และการประชุมนั้น ได้เรียกตามคำร้องขอของสมาชิกก็ให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกสภาวิศวกรเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๑๑ ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้แล้วแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

การพิจารณาญัตติที่สมาชิกเสนอในที่ประชุมใหญ่ ให้กระทำได้ภายหลังจากที่ประชุมพิจารณาเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุมเสร็จ

ข้อ ๑๒ สมาชิกผู้ใดประสงค์จะกล่าวถ้อยคำต่อที่ประชุม ให้ยกมือขึ้น พ้นศีรษะเมื่อประธานอนุญาตแล้วจึงยืนขึ้นกล่าวได้ และต้องเป็นคำกล่าวกับประธานเท่านั้น หากประธานไม่อนุญาตให้แจ้งเหตุผลที่ไม่อนุญาตด้วย

ข้อ ๑๓ ถ้าคณะกรรมการขอแถลงหรือชี้แจงเรื่องใดต่อที่ประชุม ให้ประธานพิจารณาอนุญาต และให้ประธานควบคุมเวลาในการแถลงหรือชี้แจง ตามความเหมาะสม หากการชี้แจงของคณะกรรมการหรือกรรมการเป็นเรื่องอื่นไม่เกี่ยวกับระเบียบวาระการประชุม ให้ประธานมีอำนาจสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๔ ประธานมีอำนาจปรึกษาที่ประชุมในปัญหาใดๆ สั่งพักการประชุม เลื่อนการประชุมหรือเลิกการประชุมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการจัดทำบันทึกรายงานการประชุมและเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐาน

หมวด ๓

การเสนอญัตติ

ข้อ ๑๖ ญัตติที่มีสมาชิกเสนอให้มีการพิจารณาในเรื่องใดๆ ในที่ประชุมใหญ่นั้น จะต้องต้องมีสมาชิกอื่นรับรองอย่างน้อยสิบคน

ข้อ ๑๗ เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาหรือพิจารณาญัตติใดอยู่ ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่นนอกจากญัตติต่อไปนี้

- (๑) ขอให้ลงมติ
- (๒) ขอให้ปิดการอภิปราย
- (๓) ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณา

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณาให้ยุติคดีเดิมเป็นอันตกไป

ข้อ ๑๙ ผู้คดีในเรื่องใดเมื่อมีการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมแล้วหรือตกไปแล้วสมาชิกจะเสนอญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันนั้นซ้ำอีกไม่ได้

หมวด ๔

การอภิปราย

ข้อ ๒๐ การอภิปรายต้องอยู่ในประเด็นหรือเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังปรึกษากันอยู่ต้องไม่ฟุ้งเฟ้อ วนเวียน ซ้ำซากหรือซ้ำกับผู้อื่น และห้ามมิให้นำเอกสารใด ๆ มาอ่านให้ที่ประชุมฟังโดยไม่จำเป็น

ห้ามผู้อภิปรายแสดงกิริยาหรือใช้วาจาอันไม่สุภาพ ใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด และห้ามกล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๒๑ ถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ประธานจะให้ผู้นั้นหยุดอภิปรายก็ได้

ข้อ ๒๒ การอภิปรายเป็นอันยุติ เมื่อ

- (๑) ไม่มีผู้ใดอภิปราย
- (๒) ที่ประชุมลงมติให้ปิดอภิปราย
- (๓) ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ประธานพิจารณาเห็นว่าได้อภิปรายกันพอสมควรแล้วจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะปิดอภิปรายหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อการอภิปรายได้ยุติแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดอภิปรายอีก เว้นแต่ที่ประชุมจะต้องลงมติในเรื่องนั้น จึงให้สมาชิกผู้เสนอญัตติมีสิทธิอภิปรายสรุปความที่ได้อภิปรายกันมาแล้วได้ก่อนที่ประชุมจะลงมติ

ข้อ ๒๕ ประธานอาจอนุญาตให้คณะกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมอบหมายให้บุคคลใดๆ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมประกอบการอภิปรายของคณะกรรมการก็ได้

หมวด ๔

การลงมติ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่จะต้องมิต ให้ประธานขอให้ที่ประชุมลงมติ

ข้อ ๒๗ การออกเสียงลงคะแนน ประธานจะสั่งให้ออกเสียงลงคะแนนโดยวิธีใดก็ได้

ข้อ ๒๘ มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก สมาชิกสามัญคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๙ มติของที่ประชุมใหญ่ในการให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่เข้าประชุม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ญ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการมีหนังสือนัดประชุมแจ้งวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมไปยังสมาชิกโดยทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ที่ได้แจ้งไว้ต่อสภาวิศวกรและให้ประกาศ วัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมในระบบสารสนเทศของสภาวิศวกรและในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายทั่วราชอาณาจักรไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับเป็นเวลาสามวันติดต่อกัน

การแจ้งและการประกาศตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำก่อนวันประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้ส่งเอกสารประกอบการประชุมไปในคราวเดียวกันไป หรือจัดส่งเอกสารการประชุมล่วงหน้าให้สมาชิกก่อนวันประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสามวัน

เอกสารประกอบการประชุมตามวรรคสองอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ในกรณีที่มีการจัดทำเอกสารประกอบการประชุมในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ คณะกรรมการต้องเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวในระบบสารสนเทศของสภาวิศวกรล่วงหน้าก่อนวันประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสามวัน และต้องเปิดให้สมาชิกสามารถทำสำเนาข้อมูลนั้นผ่านระบบสารสนเทศของสภาวิศวกรได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม

ให้คณะกรรมการส่งหนังสือนัดประชุมและเอกสารประกอบการประชุมในรูปเอกสาร
สิ่งพิมพ์ไปยังผู้ตรวจล่วงหน้าก่อนการประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งวัน”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสภาวิศวกร
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสภาวิศวกร
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (จ) และมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่
๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสภาวิศวกร
พ.ศ. ๒๕๔๓

หมวด ๑

คุณสมบัติ

ข้อ ๔ ผู้ตรวจสภาวิศวกรซึ่งแต่งตั้งจากสมาชิกสภาวิศวกรต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ และไม่มี
ลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี หรือไม่ได้กระทำการใด ๆ
อันไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์สุจริต

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ เว้นแต่
เป็นกรณีที่ดียังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ
หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๖) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๘) ไม่เคยถูกที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมีมติให้พ้นจากตำแหน่งผู้ตรวจสภาวิศวกร

(๙) ไม่เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่สภาวิศวกร

ในกรณีผู้ตรวจสภาวิศวกรซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ ทางด้านวิศวกรรมศาสตร์หรือศาสตร์สาขาอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตรวจสภาวิศวกร ทั้งนี้ ในกรณีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามให้นำความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

หมวด ๒
วาระการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๕ ผู้ตรวจสภาวิศวกรมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีไม่มีผู้ตรวจสภาวิศวกรเหลืออยู่ ให้ผู้ตรวจสภาวิศวกรที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกรใหม่

หมวด ๓
การพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้ตรวจสภาวิศวกรพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔
- (๔) ที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรมีมติให้พ้นจากตำแหน่งผู้ตรวจสภาวิศวกรด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสามัญที่มาประชุม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๗ ให้ผู้ตรวจการสภาวิศวกรตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้คงดำรงตำแหน่ง และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดวาระ

ในระหว่างที่การแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกรตามข้อบังคับนี้ยังไม่แล้วเสร็จให้ผู้ตรวจการสภาวิศวกรตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกรตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙
กมล วรรณบุตร
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทบุคคลธรรมดา พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร” หมายความว่า บุคคลที่นายกสภาวิศวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสามัญของสภาวิศวกร

หมวด ๑

คุณสมบัติ

ข้อ ๕ ผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) มีสัญชาติไทย
- (๓) มีความรู้ในวิชาชีพวิศวกรรมโดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สภาวิศวกรรับรอง
- (๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติดิจรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร
- (๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติดิจรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร
- (๖) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้าม

หมวด ๒

การสมัครเป็นสมาชิก

ข้อ ๖ ผู้สมัครเป็นสมาชิก ต้องยื่นใบสมัครตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมด้วยหลักฐาน ดังนี้

- (๑) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรที่ทางราชการออกให้
- (๒) สำเนาหลักฐานการศึกษา ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรม
- (๓) รูปถ่ายปัจจุบัน ไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นดำขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป
- (๔) ใบรับรองแพทย์ ตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๓

การพิจารณา

ข้อ ๗ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณาอนุมัติและเสนอคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อทราบ

ข้อ ๘ กรณีหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร มีคำสั่งไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกให้มีหนังสือแจ้งพร้อมระบุเหตุผลประกอบโดยชัดแจ้ง และแจ้งไปด้วยว่าผู้นั้นมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่รับเป็นสมาชิก

คณะกรรมการสภาวิศวกร ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวัน

การดูแลรักษาทะเบียน

ข้อ ๙ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ดูแล รักษาทะเบียนสมาชิก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร” หมายความว่า บุคคลที่นายกสภาวิศวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

หมวด ๑

คุณสมบัติ

ข้อ ๔ ผู้สมัครเป็นสมาชิกวิสามัญ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) เป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรม
- (๓) ไม่เป็นผู้ประพฤติดิจรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร
- (๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติดิจรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร
- (๕) ไม่เป็นผู้มีจิตพินเพื่อน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้าม
- (๖) กรณีที่เป็นชาวต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น

หมวด ๒

การสมัครเป็นสมาชิก

ข้อ ๕ ผู้สมัครเป็นสมาชิก ต้องยื่นใบสมัครตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมด้วยหลักฐาน ดังนี้

- (๑) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรที่ทางราชการออกให้หรือหนังสือเดินทางตัวจริง สำหรับชาวต่างประเทศ
- (๒) สำเนาหลักฐานการศึกษา (ถ้ามี)
- (๓) หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรม โดยมีวิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปเป็นผู้ลงนามรับรอง

(๔) รูปถ่ายปัจจุบัน ไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นดำนขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป

(๕) ใบรับรองแพทย์ ตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๓

การพิจารณา

ข้อ ๖ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณานุมัติ และเสนอคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อทราบ

ข้อ ๗ กรณีหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร มีคำสั่งไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกให้มีหนังสือแจ้งพร้อมระบุเหตุผลประกอบโดยชัดแจ้ง และแจ้งไปด้วยว่าผู้นั้นมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่รับเป็นสมาชิก

คณะกรรมการสภาวิศวกร ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวัน

หมวด ๔

การดูแลรักษาทะเบียน

ข้อ ๘ ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ดูแล รักษาทะเบียนสมาชิก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวกร
ว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์
พ.ศ. 2544

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (3) 12 33 (3) วรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติสภาวกร พ.ศ. 2542 คณะกรรมการสภาวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวกรว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ พ.ศ. 2544"

ข้อ 2 ในระเบียบนี้

คณะอนุกรรมการ หมายความว่า บุคคลที่สภาวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเพื่อพิจารณาสรรหาสมาชิกกิตติมศักดิ์และให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาวกร พ.ศ. 2542

ข้อ 3 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 4 ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่า สิบปีบริบูรณ์
- (2) ไม่เคยผู้ประพฤตินลักษณะที่ผิดจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวกร
- (3) ไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวกร
- (4) ต้องไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาวกร

และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ซึ่งมีผลงานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่เด่น และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ
- (2) เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ประยุกต์ แต่มีผลงานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นรูปธรรม และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ
- (3) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิ หรือไม่มีความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์ แต่เป็นผู้ที่ผลักดันและสนับสนุนให้ งานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์มีผลต่อประเทศชาติ และส่วนรวมอย่างสูงส่ง

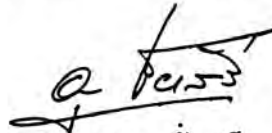
ข้อ 5 ให้นายกสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อรวบรวมรายชื่อพร้อมประวัติและผลงานเสนอ ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อพิจารณาคัดเลือกเพียงบุคคลเดียวหรือหลายคนก็ได้

ข้อ 6 ให้นายกสภาวิศวกร นำรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและเหมาะสมที่จะแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ เสนอเข้าสู่ที่ประชุมใหญ่เพื่อพิจารณาแต่งตั้งต่อไป

ข้อ 7 ให้นายกสภาวิศวกร มอบใบประกาศเกียรติคุณ พร้อมเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ และบันทึกชื่อลงในทะเบียนสมาชิกกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ 8 ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ดูแล รักษาทะเบียนสมาชิกกิตติมศักดิ์

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. 2544

(นายจรูญ ชัยเสรี)

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ก) ประกอบกับมาตรา ๑๒ (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ โรคที่กำหนดตามมาตรา ๑๒ (๖) คือ

- (๑) โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่อันตรายต่อสังคม
- (๒) วัณโรคในระยะอันตรายต่อสังคม
- (๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่อันตรายต่อสังคม

(๔) โรคติดยาเสพติดให้โทษหรือภาวะติดยาเสพติดให้โทษอย่าง
ร้ายแรง

(๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือนุคคลภายนอก
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือนุคคลภายนอก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือนุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียม จากสมาชิกและนุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ค่าจดทะเบียนสมาชิก” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บเป็นค่าแรกเข้าในการสมัคร เป็นสมาชิกสภาวิศวกร

“ค่าบำรุง” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิศวกรเป็นรายห้าปี เพื่อใช้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร

“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิศวกร หรือนุคคลภายนอกที่ขอรับบริการจากสภาวิศวกร

ข้อ ๕ สภาวิศวกรกำหนดอัตราค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ในกรณีสมาชิกซึ่งได้ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกรายปี ตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียมจากสมาชิกและบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ต่อสภาวิศวกรอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังไม่หมดอายุ ให้ถือว่าได้ชำระค่าจดทะเบียนและค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้ แต่เมื่อจะชำระค่าบำรุงสมาชิกในครั้งต่อไป ให้ชำระค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

บัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก
พ.ศ. ๒๕๕๑

ก. ค่าจดทะเบียนสมาชิก

ค่าจดทะเบียนสมาชิก ทั้งประเภทสามัญหรือวิสามัญ	ครั้งละ	๕๐๐ บาท
---	---------	---------

ข. ค่าบำรุง

ค่าบำรุงที่เรียกเก็บจากสมาชิกรายหัวปี (เศษของปีให้คิดเป็นปี)	คนละไม่เกิน	๑,๐๐๐ บาท
--	-------------	-----------

ค. ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก

๑. ค่าหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกรับภาษาอังกฤษ	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
๒. ค่าคำขอใบแทนบัตรสมาชิก กรณีบัตรสมาชิกชำรุด สูญหาย หรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียด	ฉบับละ	๕๐ บาท
๓. ค่าคำขอข้อมูลสมาชิก	ชื่อละ	๒๕ บาท
๔. ค่าคำขอออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปค อายุสามปี	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
๕. ค่าการฝึกอบรม ตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกร ประกาศกำหนด สำหรับการฝึกอบรมแต่ละครั้งแต่ต้องไม่เกิน	วันละ	๑,๕๐๐ บาท
๖. ค่าสอบวัดผลความรู้ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทดสอบ ความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด สำหรับการ สอบแต่ละครั้ง แต่ต้องไม่เกิน	ครั้งละ	๒,๐๐๐ บาท

๗. ค่ารับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรใน การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	หลักสูตรละ	๑๐,๐๐๐	บาท
๘. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจรับรองหลักสูตร ในอัตราดังนี้			
๘.๑ ภายในกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี และนนทบุรี	ครั้งละ	๒๐,๐๐๐	บาท
๘.๒ ภาคกลาง (ยกเว้นจังหวัดตาม ๘.๑) ภาคตะวันตก และภาคตะวันออก	ครั้งละ	๓๐,๐๐๐	บาท
๘.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ครั้งละ	๔๕,๐๐๐	บาท
๘.๔ ภาคเหนือ	ครั้งละ	๕๐,๐๐๐	บาท
๘.๕ ภาคใต้	ครั้งละ	๕๐,๐๐๐	บาท

ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก
ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สมบูรณ์
และรองรับการขึ้นทะเบียนและการขอใบรับรองวิศวกรวิชาชีพอาเซียน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งสภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๙ ลำดับที่ ๑๐ ลำดับที่ ๑๑ และลำดับที่ ๑๒ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑

๙.	ค่าค่าขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน อายุสามปี	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
๑๐.	ค่าค่าขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน อายุสามปี	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
๑๑.	ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
๑๒.	ค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท”

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

กมล ตรรกบุตร

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมดา

และนิติบุคคล ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ

วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องไม่เป็นโรคตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคลต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นนิติบุคคลที่ล้มละลาย

(๒) ไม่ดำเนินการหรือประพฤติดิจรยาบรรณอันนำซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๓) ลักษณะอื่นที่สภาวิศวกรเห็นว่าเข้าข่ายเป็นลักษณะต้องห้าม

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมี

(๑) สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) นิติบุคคลนั้นต้องมีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

หรือ

(ข) กรรมการของบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ค) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ง) หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือ

(จ) กรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือ

(ฉ) ผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อ ๖ กรณีนิติบุคคลผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลดังนี้ คือ

(๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ

(๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของกรรมการของบริษัท หรือ

(๓) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้บริหารนิติบุคคลและพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) ห้ามบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ จนกว่าจะพ้น ๕ ปี นับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยรูปแบบบัตร, ใบอนุญาต, อายุใบอนุญาตแบบคำขอรับใบอนุญาต, คำขอต่ออายุ, คำขอเลื่อนระดับเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และตราสัญลักษณ์สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายข้อบังคับนี้

ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบใบอนุญาตและให้มีตัวอักษรสีแดงว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าบนขวาของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๕ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ สภาวิศวกรออกใบอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๖ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ออกตามความของ ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยรูปแบบบัตร, ใบอนุญาต, อายุใบอนุญาต, แบบคำขอรับใบอนุญาต, คำขอต่ออายุ, คำขอเลื่อนระดับเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และตราสัญลักษณ์ สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งยังไม่หมดอายุ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือตลอดชีพของผู้ได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภาวิศวกร

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต

ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๓

	ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	
	ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒	
รูปถ่าย ๒.๕ ซม.	ชื่อ-สกุล	
	เลขประจำตัวประชาชน	
	ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขา	
	ระดับ	เลขทะเบียน
	วันอนุญาต	วันสิ้นอายุ
	ประเภทสมาชิก	เลขที่
	วันออกบัตร	บัตรหมดอายุ
ลายมือชื่อ ผู้ได้รับใบอนุญาต		ลายมือชื่อ นายกสภาวิศวกร

๕.๔ ซม.

๘.๕ ซม.
(ด้านหน้า)

๕.๔ ซม.

๘.๕ ซม.
(ด้านหลัง)

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต

ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๓

	ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ		
	ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒		
รูปถ่าย ๒.๕ ซม.	ชื่อ-สกุล		
	เลขประจำตัวประชาชน		
	หรือเลขหนังสือเดินทาง	ออกโดยประเทศ	
	ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขา		
	เลขทะเบียน		
	วันอนุญาต	วันสิ้นสุดอายุ	
ลายมือชื่อ ผู้ได้รับใบอนุญาต	ประเภทสมาชิก	เลขที่	ลายมือชื่อ
	วันออกบัตร	บัตรหมดอายุ	นายกสภาวิศวกร

๕.๔ ซม.

๘.๕ ซม.

(ด้านหน้า)

ตามงาน ประเภท และขนาดของงานดังนี้..... 	
---	---

๕.๔ ซม.

๘.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล

แนบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต

ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๓

สภาวิศวกร

ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

ออกใบอนุญาตนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

(ชื่อนิติบุคคล)

ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

เลขทะเบียน

ตั้งแต่วันที่

ถึงวันที่

ลายมือชื่อ

นายกสภาวิศวกร

๒๑ ซม.

๒๕ ซม.

คำอธิบายตราสัญลักษณ์ในแบบใบอนุญาตของสภาวิศวกร
แบบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๓

คำบรรยาย

ตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกร ประกอบด้วย ภาพพระวิษณุกรรม ประทับบนพระแท่นเหนือกลุ่มเมฆ อยู่ภายในวงกลมของฟันเฟือง เป็นประธานของตรา มีอักษรข้อความบอกชื่อสภาวิศวกร อยู่ด้านบน และวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อยู่ด้านล่าง คั่นระหว่างกลางอักษรข้อความด้วยลายประจายาม รอบนอกเป็นซี่ฟันเฟืองสิบเก้าซี่

พระวิษณุกรรม : วิศวกรรมา : พระวิศวกรรมา บรมครูแห่งเทพประสิทธิประสาทวิชาช่างและวิศวกรรมศาสตร์ พระวิษณุกรรมมีรูปร่างลักษณะเหมือนบุรุษชนธรรมดา พระวรกายสีเขียวมรกต สวมมงกุฎเทริดยอดระฆัง มือขวาถือค้อน (ใช้สำหรับขีดรากฐานสถาบันของช่าง) มือซ้ายถือลูกดิ่ง (ใช้สำหรับวัดความเที่ยงตรง) ทรงอาภรณ์สีทอง

ฟันเฟือง สื่อความหมายแทนวิชาชีพด้านวิศวกรรม เช่น วิชาชีพ วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม วิศวกรรมเคมี และสาขาวิศวกรรมอื่นๆ

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับสภาวิศวกรไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษต้องกรอกข้อความตามแบบคำขอรับใบอนุญาต ยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังนี้

(๑) หลักฐานคุณวุฒิการศึกษา (ถ้ามี)

(๒) สำเนาทะเบียนบ้านหรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๓) รูปถ่ายปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นดำขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป

(๔) บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาตตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้วิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาหรือแขนงเดียวกันกับผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ลงนามรับรอง

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถยื่นเรื่องขอรับใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งลักษณะงานเท่าที่มีความรู้ความชำนาญในด้านนั้นๆ ถ้าประสงค์จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษในลักษณะงานอื่นๆ อีก ให้ยื่นคำขอใหม่

ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ตรงกับลักษณะงานที่ขอ ดังนี้

(๑) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิศวกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่าขึ้นไป และจะต้องมีผลงานในลักษณะงานที่ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่าที่เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมที่ผู้ขอยื่นคำขอจะต้องมีผลงานและประสบการณ์ตรงกับลักษณะงานที่ขอไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าที่เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมที่ผู้ขอยื่นคำขอจะต้องมีผลงานและประสบการณ์ตรงกับลักษณะงานที่ขอไม่น้อยกว่าหกปี

(๔) วุฒิประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในสาขาอื่นที่ไม่เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรม หรือวุฒิต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรประโยควิชาชีพ (ปวช.) จะต้องมีความผลงานในลักษณะงานที่ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสิบปี

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ที่เป็นผู้ไม่มีสัญชาติไทย ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นและมีหลักฐานของทางราชการที่อนุญาตให้อยู่อาศัยในประเทศไทยไม่น้อยกว่าหกเดือนมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ต้องผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในงานที่ยื่นคำขอและต้องเข้ารับการอบรมจึงสามารถออกใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้

ข้อ ๙ การทดสอบความรู้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทใบอนุญาตพิเศษ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๐๕ หากประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในลักษณะงานอื่นๆ อีก ให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยต้องผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพและเข้ารับการอบรมตามข้อ ๘

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ สภาวิศวกร และความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษต้องผ่านการทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระเบียบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษซึ่งผ่านการทดสอบความรู้ตามข้อ ๘ แล้ว ต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระเบียบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแล้ว”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทใบอนุญาตพิเศษ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ หากประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในงานอื่น ๆ อีก ให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องผ่านการทดสอบและอบรมตามข้อ ๘ และข้อ ๙”

ข้อ ๖ ให้ใช้ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงาน ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการออกระเบียบตามข้อ ๘ ของข้อบังคับ สภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เรืองศักดิ์ วัชรพงศ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถยื่นเรื่องขอรับใบอนุญาตได้ครั้งละหนึ่งงานตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ เมื่อผ่านการทดสอบให้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษได้

กรณีประสงค์จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ในงาน ประเภท หรือขนาดอื่น ๆ เพิ่มเติม ให้ยื่นคำขอใหม่”

ข้อ ๔ ให้แก้ไขคำว่า “ลักษณะงาน” ในข้อ ๖ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นคำว่า “งาน”

ข้อ ๕ คำขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๖ ให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ซึ่งได้รับ ใบอนุญาตก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะหมดอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

กมล วรรณบุตร

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร
ว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ
พ.ศ. 2544

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 9 ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2543 คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2544”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

คณะอนุกรรมการ หมายความว่า คณะอนุกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่พิจารณาตรวจสอบผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้เกี่ยวกับความรู้พร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ผู้ขอรับใบอนุญาต หมายความว่า ผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

ข้อ 4 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอตามแบบ “คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ” พร้อมด้วยแบบ “บัญชีแสดงปริมาณและคุณภาพผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเพื่อขอรับใบอนุญาตภาคีวิศวกรพิเศษ” ของสภาวิศวกร โดยมีวิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาหรือแขนงเดียวกันกับผู้ที่ยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ลงนามรับรองผลงานทุกงาน

ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ยื่นได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งลักษณะงานเท่าที่มีความรู้ความชำนาญในด้านนั้น ๆ ถ้าประสงค์จะขอรับใบอนุญาตในลักษณะงานอื่น ๆ อีกให้ยื่นคำขอใหม่

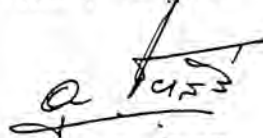
ข้อ 5 ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาตรวจสอบผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาต เมื่อผ่านหลักเกณฑ์แล้วผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเข้ารับการอบรมความรู้พร้อมในการประกอบวิชาชีพก่อนจึงจะได้รับใบอนุญาต

ข้อ 6 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและคุณสมบัติตรงกับลักษณะงานที่ขอตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ.2543

ข้อ 7 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ตรงกับลักษณะงานที่ขอรับใบอนุญาตและต้องเป็นงานที่อยู่ในข่ายวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาตขึ้นกับการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ

ข้อ 8 เมื่อผลงานผ่านเกณฑ์การพิจารณาให้คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาสอบสวนสัมภาษณ์และ/หรือส่งทดสอบข้อเขียน ผู้ที่ไม่ผ่านการสอบสวนสัมภาษณ์หรือการทดสอบข้อเขียนหากประสงค์จะยื่นขอรับใบอนุญาตในงานลักษณะเดิม สามารถยื่นคำขอใหม่ได้ภายหลังจากวันที่ยื่นคำขอครั้งก่อนไม่น้อยกว่าหกเดือน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. 2544

(นายอรุณ ชัยเสรี)

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) (ฉ) และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร ต้องเป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกร

ข้อ ๕ ปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิปัตร์เทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สภาวิศวกรจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร จะต้อง มีหลักสูตรที่มีการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ (Basic Sciences) วิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม (Basic Engineering) และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม (Specific Engineering) จากการศึกษาจากระบบทวิภาค โดยมีรายวิชาและเนื้อหาในรายวิชาและรายละเอียดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด กรณีการศึกษาที่แตกต่างจากการศึกษาในระบบทวิภาคให้เทียบรายวิชา เนื้อหาวิชา และรายละเอียดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๖ สภาวิศวกรจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรให้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต หรือเทียบเท่าโดยผ่านการรับรองปริญญาจากสภาวิศวกร และผ่านการทดสอบความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมและหมวดวิชาเฉพาะทาง

วิศวกรรม และได้คะแนนในแต่ละหมวดวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ รายละเอียดของการทดสอบความรู้และรายวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมและรายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรต้องกรอกข้อความในแบบคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

นقيب ปัทมสุต

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร
(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) (ฉ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่ วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และความเห็นชอบของ สภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕ และข้อ ๑๐ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๕

“ข้อ ๕ สภาวิศวกรจะพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร ให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศเป็นการเฉพาะราย โดยให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ สภาวิศวกรกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์ตามข้อ ๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ถ้าขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร ที่ได้ยื่นไว้ต่อ สภาวิศวกรก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

วิระ มวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้

เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) (ฉ) (ญ) และมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๓ และข้อ ๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงกำหนดรายละเอียดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรการศึกษาที่ได้รับการรับรองหลักสูตรในเกณฑ์เดิมตามข้อบังคับที่ออกโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรการศึกษาที่ได้รับการรับรองในเกณฑ์ใหม่ของสภาวิศวกร ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้ทางวิศวกรรม ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรต่างประเทศที่ยังมิได้รับการรับรองจากสภาวิศวกร ให้ผู้ที่ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมระดับภาคีวิศวกร นำเสนอเอกสารและหลักฐานของ

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๓ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๕ และข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๖ - ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การอบรมและทดสอบความรู้” หมายความว่า การอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ด้านทักษะทางวิศวกรรม ความปลอดภัย จรรยาบรรณ กฎหมาย สิ่งแวดล้อม และความรู้อื่นที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“ผู้ควบคุมการทดสอบ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการหรือบุคคลที่คณะกรรมการ สภาวิศวกร แต่งตั้งให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมการทดสอบความรู้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ให้มีคณะอนุกรรมการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการสภาวิศวกรคนหนึ่ง ที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมอบหมายเป็นประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการอื่นที่คณะกรรมการ สภาวิศวกรแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเจ็ดคนเป็นอนุกรรมการ

ให้เจ้าหน้าที่สำนักงานสภาวิศวกรที่เลขาธิการสภาวิศวกรมอบหมายคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ข้อ ๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๕ อนุกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติให้ออก

ข้อ ๗ ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุตามข้อ ๖ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยอนุกรรมการเท่าที่เหลืออยู่แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน และหากเห็นสมควร คณะกรรมการสภาวิศวกรจะแต่งตั้งประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ข้อ ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีประธานอนุกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้อนุกรรมการที่มาประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย หลักสูตรและแนวทางการอบรมและทดสอบความรู้ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอบรมและทดสอบความรู้ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๒) จัดให้มีและควบคุมการอบรมและทดสอบความรู้ให้เป็นไปตามนโยบาย หลักสูตร และแนวทางการอบรมและทดสอบความรู้ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอบรมและทดสอบความรู้ที่คณะกรรมการสภาวิศวกรให้ความเห็นชอบ

(๓) เสนอชื่อผู้ให้การอบรม ผู้ออกข้อสอบ และผู้ตรวจข้อสอบต่อคณะกรรมการ สภาวิศวกร เพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

(๔) รายงานผลการดำเนินงานและความสัมฤทธิ์ผลของการอบรมและทดสอบความรู้ ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อพิจารณา

ข้อ ๑๐ ให้สำนักงานสภาวิศวกรเผยแพร่มติของคณะกรรมการสภาวิศวกรเกี่ยวกับรายงาน ผลการดำเนินงานและความสัมฤทธิ์ผลของการอบรมและทดสอบความรู้ในระบบเครือข่ายสารสนเทศ ของสภาวิศวกรเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันติดต่อกัน

ข้อ ๑๑ การอบรมและทดสอบความรู้ต้องครอบคลุมองค์ความรู้ ดังต่อไปนี้

(๑) ทักษะทางวิศวกรรม

(๒) ความปลอดภัย

(๓) จรรยาบรรณ

(๔) กฎหมาย

(๕) สิ่งแวดล้อม

(๖) องค์ความรู้อื่นที่จำเป็นต่อการเสริมสร้าง หรือพัฒนาความพร้อมในการประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๒ ผู้มีคุณสมบัติตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย การออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งประสงค์จะเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ ให้ยื่นคำขอเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ และเอกสารหลักฐานประกอบคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกร

แบบคำขอและรายการเอกสารหลักฐานประกอบคำขอให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ ผู้เข้ารับการอบรมต้องมีระยะเวลาเข้ารับการอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบ ของระยะเวลาการอบรมทั้งหมดจึงจะมีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้

ข้อ ๑๔ ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ซึ่งได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ ในแต่ละวิชาที่จัดให้มีการอบรมและทดสอบความรู้ จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้

ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ในวิชาใด ให้มีสิทธิทดสอบแก้ตัวในวิชานั้นหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศผลการทดสอบครั้งแรก

ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ซึ่งทดสอบแก้ตัวภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง และได้คะแนนในการทดสอบแก้ตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของทุกวิชาที่ทดสอบแก้ตัว ถือว่าผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้

ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ซึ่งได้คะแนนในการทดสอบแก้ตัวไม่ถึงร้อยละหกสิบในวิชาใดวิชาหนึ่งที่ทดสอบแก้ตัว หรือไม่ทดสอบแก้ตัวภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ในการทดสอบครั้งนั้น แต่มีสิทธิยื่นคำขอเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ในครั้งต่อไป

ข้อ ๑๕ ผู้เข้ารับการทดสอบความรู้ต้องแต่งกายสุภาพและต้องนำบัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้มาเพื่อแสดงตน

ข้อ ๑๖ ในการทดสอบความรู้ ผู้เข้ารับการทดสอบความรู้ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามเข้าห้องสอบก่อนเวลาเริ่มการทดสอบ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมการทดสอบ และห้ามเข้าห้องสอบเมื่อเริ่มการทดสอบไปแล้วสามสิบนาที เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมการทดสอบ

(๒) ห้ามออกจากห้องสอบ เว้นแต่ได้เริ่มการทดสอบไปแล้วหนึ่งชั่วโมง

(๓) ห้ามลุกจากที่นั่งสอบโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมการทดสอบ

(๔) ปิดเครื่องมือสื่อสารทุกชนิดขณะอยู่ในห้องสอบ

(๕) เขียนคำตอบด้วยปากกาหมึกแห้งสีน้ำเงินหรือสีดำ ในกรณีข้อสอบอัตนัย หรือดินสอดำ 2B หรือเข้มกว่า ในกรณีข้อสอบปรนัย

(๖) เขียนชื่อ นามสกุล และหมายเลขประจำตัวสอบลงในกระดาษคำตอบเฉพาะในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น

(๗) ไม่กระทำการอันเป็นการรบกวนหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นตลอดระยะเวลาที่อยู่ในบริเวณสถานที่สอบ

(๘) ห้ามดูหรือลอกคำตอบของผู้อื่นหรือยินยอมให้ผู้อื่นดูหรือลอกคำตอบของตน

(๙) ห้ามคัดลอกข้อสอบไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(๑๐) การส่งกระดาษคำตอบ ให้ยกมือขึ้นเพื่อให้ผู้ควบคุมการทดสอบเป็นผู้มาเก็บกระดาษคำตอบ

(๑๑) ห้ามนำชุดข้อสอบหรือกระดาษคำตอบไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนออกนอกห้องสอบ

(๑๒) ปฏิบัติตามคำสั่งและข้อความที่ระบุไว้ในข้อสอบหรือตามที่ได้รับแจ้งจากผู้ควบคุมการทดสอบ

ข้อ ๑๓ ในกรณีผู้เข้ารับการทดสอบฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๖ ให้ผู้ควบคุมการทดสอบมีอำนาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ไม่อนุญาตให้เข้าห้องสอบ

(๓) ให้ออกจากห้องสอบ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมการทดสอบพิจารณาตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมเป็นกรณี ๆ ไป

ในกรณีตาม (๒) และ (๓) เมื่อดำเนินการแล้ว ให้บันทึกรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อทราบด้วย

ข้อ ๑๔ ในกรณีผู้เข้ารับการทดสอบฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๖ (๓) (๔) (๕) หรือ (๑๑) ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) หักคะแนนวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือทุกวิชา

(๒) ปรับตกวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือทุกวิชา

(๓) ระงับสิทธิเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมเป็นกรณี ๆ ไป และเมื่อดำเนินการแล้ว ให้บันทึกรายงานคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อทราบด้วย

ข้อ ๑๕ กระดาษคำตอบใดที่ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นกระดาษคำตอบของผู้ใด คณะกรรมการสภาวิศวกรจะไม่รับไว้พิจารณา

ข้อ ๒๐ ผู้เข้ารับการทดสอบความรู้ที่สอบไม่ผ่านวิชาใด จะขอดูกระดาษคำตอบได้เฉพาะของตน โดยยื่นคำขอต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ภายในสิบห้าวัน นับแต่ วันประกาศผลการสอบ

ข้อ ๒๑ ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนคำตอบ ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำขอและลงทะเบียนคำขอ

(๒) แจ้งวัน เวลา และสถานที่จดทะเบียนคำตอบให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

(๓) สำเนากระดาษคำตอบที่ผู้ยื่นคำขอประสงค์จะดู และให้ผู้ยื่นคำขอดูจากสำเนาแทนต้นฉบับ ทั้งนี้ ห้ามมิให้มีการคัดลอกข้อความในสำเนากระดาษคำตอบ

(๔) ให้ผู้ยื่นคำขอใช้เวลาดูสำเนากระดาษคำตอบไม่เกินสามสิบนาที

ข้อ ๒๒ เมื่อจดทะเบียนคำตอบเสร็จแล้ว หากผู้ยื่นคำขอประสงค์จะให้ทบทุนการตรวจสอบให้ยื่นคำขอต่อเลขาธิการสภาวิศวกร โดยระบุเป็นรายข้อพร้อมด้วยเหตุผลให้ชัดเจนภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่จดทะเบียนคำตอบ

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับเป็นคณะกรรมการตามระเบียบนี้ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการใหม่

ข้อ ๒๔ ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับและยังไม่ผ่านเกณฑ์การอบรมและทดสอบความรู้ เป็นผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๗ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙ และข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๒๘-๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๑/๑ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓

“ข้อ ๑๑/๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ให้ยกเว้นเฉพาะการทดสอบความรู้ในองค์ความรู้ทักษะทางวิศวกรรม”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
(ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๗ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙ และข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๓๓ - ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๔/๑ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓

“ข้อ ๑๔/๑ ผู้มีเหตุอันจำเป็นไม่สามารถเข้ารับการอบรมตามข้อ ๑๓ หรือการทดสอบความรู้ตามข้อ ๑๔ ในวันที่กำหนด อาจยื่นคำร้องและเอกสารหลักฐานเพื่อขอเลื่อนเข้ารับการอบรมหรือการทดสอบความรู้ ตามแต่กรณี โดยให้ยื่นต่อสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นคำร้องล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนถึงกำหนดวันดังกล่าว เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย

ให้คณะกรรมการหรือเลขาธิการสภาวิศวกรเป็นผู้พิจารณาคำร้องตามวรรคหนึ่ง และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำร้องทราบโดยเร็ว”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๗ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙ และข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๔๗-๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “การอบรมและทดสอบความรู้” ในข้อ ๓ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การอบรมและทดสอบความรู้” หมายความว่า การอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ด้านความปลอดภัย จรรยาบรรณ กฎหมายสิ่งแวดล้อม และความรู้อื่นที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ การอบรมและทดสอบความรู้ต้องครอบคลุมองค์ความรู้ ดังต่อไปนี้

(๑) ความปลอดภัย

(๒) จรรยาบรรณ

(๓) กฎหมาย

(๔) สิ่งแวดล้อม

(๕) องค์ความรู้อื่นที่จำเป็นต่อการเสริมสร้าง หรือพัฒนาความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑/๑ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรม และทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อม ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เรืองศักดิ์ วัชรพงศ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและโดยมติของที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๔๖ และสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรได้ให้ความเห็นชอบแล้ว สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกร และระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในระดับสามัญวิศวกรต้องกรอกข้อความตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานและวิธีการ ดังนี้

(๑) บัณฑิตแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหลังจากได้รับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรไม่น้อยกว่าสามปีและได้รับการเสริมสร้างประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม โดยให้วิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาและแขนงเดียวกันกับผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ลงนามรับรองผลงาน

(๒) ให้สภาวิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในประสบการณ์ และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ เมื่อผ่านการทดสอบให้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระดับสามัญวิศวกรได้

(๓) การทดสอบความรู้ในประสบการณ์ และความสามารถในการประกอบวิชาชีพนั้น ให้กำหนดเป็นระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้ระดับสามัญวิศวกร

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระดับวุฒิวิศวกรต้องกรอกข้อความตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรพร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) บัณฑิตแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหลังจากได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับการเสริมสร้างประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม โดยมีวิศวกรระดับวุฒิวิศวกรในสาขาและแขนงเดียวกันกับผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ลงนามรับรองผลงาน

(๒) ให้สภาวิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ เมื่อผ่านการทดสอบให้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระดับวุฒิวิศวกรได้

(๓) การทดสอบความรู้ในประสบการณ์ และความสามารถในการประกอบวิชาชีพนั้นให้กำหนดเป็นระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้ระดับวุฒิวิศวกร

ข้อ ๖ สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตในระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกรในสาขาวิศวกรรมควบคุมหรือแขนงที่ไม่มีหรือไม่สามารถหาผู้รับรองผลงานและปริมาณงานที่เหมาะสมได้ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดวิธีการรับรองผลงานและปริมาณงานด้วยวิธีอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

นقيب ปัทมสุต

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๔ (๓) และข้อ ๕ (๓) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ส่วนที่ ๑

การทดสอบความรู้ระดับสามัญวิศวกร

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรที่ได้ตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเพื่อขอเลื่อนระดับแล้ว ต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

การทดสอบความรู้ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยวิธีสอบข้อเขียนและวิธีสอบสัมภาษณ์

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นผู้ดำเนินการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์

ข้อ ๕ ในการสอบข้อเขียน ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ ในทุกรายวิชาที่ทดสอบจึงจะถือว่าสอบผ่าน

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบไม่ผ่านในรายวิชาใด มีสิทธิสอบแก้ตัวในรายวิชานั้นภายในสามปี นับแต่วันที่ประกาศผลการทดสอบครั้งที่หนึ่ง

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบแก้ตัวภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ต้องได้คะแนนในการสอบแก้ตัว ไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของทุกรายวิชาที่สอบแก้ตัว ถือว่าสอบผ่าน

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่ได้คะแนนในการสอบแก้ตัวต่ำกว่าร้อยละหกสิบในรายวิชา ที่สอบแก้ตัว หรือไม่สอบแก้ตัวภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ถือว่าสอบไม่ผ่าน แต่ยังคงมีสิทธิสมัครเข้ารับการสอบข้อเขียนใหม่

ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบข้อเขียนผ่านต้องเข้าสอบสัมภาษณ์

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์ ต่อคณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันสอบ สัมภาษณ์ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้

ข้อ ๗ ในการสอบสัมภาษณ์ ให้คณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญ วิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ วินิจฉัยเพียงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตสอบผ่านหรือสอบไม่ผ่าน เท่านั้น

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่าน มีสิทธิสอบสัมภาษณ์แก้ตัวได้อีกหนึ่งครั้ง

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ รายงานผลการทดสอบต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๒

การทดสอบความรู้ระดับวุฒิวิศวกร

ข้อ ๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับวุฒิวิศวกร ที่ได้ตรวจ รับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อขอเลื่อนระดับแล้ว

ต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

การทดสอบความรู้ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยวิธีสอบสัมภาษณ์

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นผู้ดำเนินการสอบสัมภาษณ์

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์ต่อคณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้

ข้อ ๑๑ ในการสอบสัมภาษณ์ ให้คณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ วินิจฉัยเพียงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตสอบผ่านหรือสอบไม่ผ่าน เท่านั้น

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่าน มีสิทธิสอบสัมภาษณ์แก้ตัวได้อีกหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ รายงานผลการทดสอบต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร เพื่อดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๔ (๓) และข้อ ๕ (๓) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ วรรคสอง ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การทดสอบความรู้ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยวิธีสอบสัมภาษณ์”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นผู้ดำเนินการสอบสัมภาษณ์”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ในการสอบสัมภาษณ์ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบจึงจะถือว่าสอบผ่าน

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่สอบไม่ผ่าน ให้มีสิทธิสอบแก้ตัวโดยการเข้าฝึกรอบเฉพาะด้านการจัดทำรายงานทางวิชาการ หรือการสอบข้อเขียนวัดผลความรู้วิชาหนึ่งวิชาใดหรือหลายวิชาตามที่คณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ เห็นสมควร โดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาต

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่ไม่ผ่านการสอบแก้ตัว หรือไม่เข้าสอบภายในระยะเวลาที่กำหนด ถือว่าสอบไม่ผ่าน

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสัมภาษณ์ตามวรรคหนึ่ง และการสอบแก้ตัวตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์ต่อคณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๘ ในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร ซึ่งยังไม่ผ่านการทดสอบความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ มีสิทธิเลือกที่จะทดสอบความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” หมายความว่า การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระในอันที่จะรักษาหรือพัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“หน่วยความรู้” หมายความว่า คะแนนที่ได้รับจากการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

ข้อ ๔ การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อให้ประกอบการเลื่อนระดับเป็นสามัญวิศวกร

(๒) เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถและประสิทธิผลของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้พัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยต่อเนื่อง

(๔) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษา หรือการวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

(๕) เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๖) เพื่อเป็นหลักประกันและเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการวิชาชีพ

ข้อ ๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ประสงค์จะพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องประกอบการเลื่อนระดับเป็นสามัญวิศวกร จะต้องได้รับหน่วยความรู้ไม่น้อยกว่าที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๖ การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องที่จะได้รับหน่วยความรู้มีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐาน อันได้แก่ การบรรยาย ฝึกอบรม ประชุม สัมมนา หรือการอื่นในทำนองเดียวกัน ที่จัดโดยสภาวิศวกรหรือหน่วยงานที่สภาวิศวกรเห็นชอบ

(๒) การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเอง อันได้แก่ การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมอื่นนอกจากหลักสูตรหรือกิจกรรมตาม (๑) โดยหลักสูตรหรือกิจกรรมนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมให้แก่ผู้เข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมนั้น เพื่อประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๗ หน่วยงานที่จะขอให้สภาวิศวกรเห็นชอบให้จัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐาน ต้องเป็นนิติบุคคลและมีคุณสมบัติตามที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

การยื่นขอความเห็นชอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเอง หากประสงค์จะได้รับหน่วยความรู้ ให้ยื่นคำร้องขอเทียบหน่วยความรู้ต่อสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมกับเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดของหลักสูตรหรือกิจกรรม

(๒) เอกสารประกอบการอบรมหรือการทำกิจกรรม

หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดหน่วยความรู้ให้เป็นไปตามที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ให้สภาวิศวกรพิจารณาการให้หน่วยความรู้ จากหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเอง ตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) มีวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายชัดเจนด้วยเนื้อหาสาระ ในประการที่จะรักษาสภาพปรับปรุง หรือขยายทักษะและความรู้ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) ความทันสมัยของเนื้อหา

- (๓) วิทยากรมีความรู้ความสามารถเชิงวิชาการในหัวข้อที่บรรยาย
- (๔) เวลาที่ใช้มีความเหมาะสมกับหัวข้อและเนื้อหา
- (๕) อื่น ๆ ตามที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer)

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อสภาวิศวกร ตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด พร้อมกับสำเนาเอกสารหลักฐานแสดงวุฒิการศึกษา และเอกสารแสดงปริมาณงานและคุณภาพของผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่รับรองโดยผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระดับไม่ต่ำกว่าผู้ยื่นคำขอ หรือโดยเจ้าของสถานประกอบการที่ผู้ยื่นคำขอทำงานอยู่ หรือเคยทำงาน

ข้อ ๔ กรณีผู้ยื่นคำขอประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกร ในสาขาที่ยื่นคำขอ

(๒) มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี ในวันที่ยื่นคำขอ

(๓) รับผิดชอบงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ยื่นคำขอมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ข้อ ๕ กรณีผู้ยื่นคำขอประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมอื่น ซึ่งมีใช้สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร

(๒) ได้รับการรับรองจากสภาวิศวกรในการปฏิบัติงานวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๓) สำเร็จการศึกษาขั้นต่าระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือเทียบเท่า

(๔) มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี ในวันที่ยื่นคำขอ

(๕) รับผิดชอบงานทางวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติถูกต้องตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ให้มีมติรับขึ้นทะเบียนบุคคลนั้นเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) และให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๗ ให้ผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมต่อสำนักงานสภาวิศวกรตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก

เมื่อได้รับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปคให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๘ การขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) มีอายุครั้งละสามปี นับแต่วันที่อนุมัติขึ้นทะเบียน

การต่ออายุทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร ภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ทะเบียนสิ้นอายุ และต้องมีหน่วยความรู้ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วย ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง เพื่อประกอบการพิจารณาต่ออายุทะเบียน

กรณีที่ไม่สามารถยื่นคำขอต่ออายุทะเบียน ตามเวลาที่กำหนดในวรรคสอง การต่อทะเบียนจะต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นรายกรณีไป

ผู้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติรับต่ออายุทะเบียน และได้ชำระค่าธรรมเนียมต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย

การกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอกแล้ว
ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอกให้แก่ผู้นั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน
(ASEAN Chartered Professional Engineer)

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ตามที่ประเทศไทย ได้มีข้อผูกพันภายใต้ข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Engineering Services)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียน วิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ให้ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าคำขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ยื่นคำขอ

(๒) มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติวิชาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา

(๓) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานด้านวิศวกรรมควบคุมที่เด่นชัด

(๔) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๕) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๕ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรม ตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญ
- (๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่า
- (๓) มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติวิชาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา
- (๔) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานด้านวิศวกรรมที่เด่นชัด
- (๕) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๖) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติถูกต้อง ตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ให้มีมติรับบุคคลนั้นขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) และให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียนแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๗ การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) มีอายุครั้งละสามปี นับแต่วันที่อนุมัติขึ้นทะเบียน

การต่ออายุทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุพร้อมชำระค่าคำขอต่ออายุทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ทะเบียนสิ้นอายุและต้องมีหน่วยความรู้ ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

กรณีที่ไม่สามารถยื่นคำขอต่ออายุทะเบียน ตามเวลาที่กำหนดในวรรคสอง การต่ออายุทะเบียนจะต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นรายกรณีไป

ผู้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติรับต่ออายุทะเบียน ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ และเมื่อผู้ยื่นคำขอต่ออายุได้ชำระค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียน วิศวกรวิชาชีพอาเซียนแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการออกใบรับรองการต่ออายุทะเบียนให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๘ คำคำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน คำคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน คำใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน และคำใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ให้เป็นไปตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

กมล วรรณบุตร

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) ประกอบกับมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมี

(๑) สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) นิติบุคคลนั้นต้องมีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

หรือ

(ข) กรรมการของบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ค) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่ง หรือ

(ง) หุ่นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือ

(จ) กรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือ

(ฉ) ผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อ ๔ นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อบังคับ
สภาวิศวกรว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๕ นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ต้องกรอกข้อความตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด และยื่นต่อหัวหน้า
สำนักงานสภาวิศวกร พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังนี้

(๑) สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิหรือสำเนาหนังสือการรับรองการ
จดทะเบียนนิติบุคคลที่ได้รับรองมาแล้วไม่เกินหนึ่งเดือน และหนังสือมอบอำนาจให้เป็น
ผู้ยื่นคำขอแทนนิติบุคคล สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของ
ผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจทุกคน รูปถ่ายปัจจุบันถ่ายไว้ไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรง
ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตาของผู้รับมอบอำนาจ ขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป

(๒) รายชื่อผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคล

(๓) สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของ

(ก) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
หรือ

(ข) กรรมการของบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ค) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่ง หรือ

(ง) หุ่นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือ

(จ) กรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือ

(ฉ) ผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

(๔) หลักฐานประกอบการพิจารณาอื่นที่สภาวิศวกรเห็นว่าจำเป็น

ข้อ ๖ กรณีนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม มีการเปลี่ยนผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมตามข้อ ๕ (๓) (ก), (ข), (ค), (ง), (จ) หรือ (ฉ) ให้ส่งหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคล พร้อมด้วยหนังสือ การรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลแล้วต่อหัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรภายในสามสิบวัน หลังการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคล กรณีไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลง ผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคลภายในกำหนด ให้มีผลขาดจากการเป็นนิติบุคคลที่ได้รับ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้อ ๗ เมื่อสภาวิศวกรพิจารณาเห็นว่านิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตสมควร เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สภาวิศวกรจะออกบัตรและใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแก่นิติบุคคล

ข้อ ๘ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนิติบุคคล ให้มีอายุ ใช้ได้เป็นเวลาหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตหมดอายุ การต่ออายุใบอนุญาตคราวหนึ่งให้ใช้ได้ หนึ่งปีนับแต่วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ

กรณีขาดต่ออายุใบอนุญาตนิติบุคคล ห้ามนิติบุคคลนั้นประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมจนกว่าจะได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตนั้นภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ

ข้อ ๕ กรณีนิติบุคคลผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลดังนี้ คือ

(๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ

(๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของกรรมการของบริษัท
หรือ

(๓) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้บริหารนิติบุคคล
และพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการ
กระทำความผิดให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) ห้ามบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดให้ห้างหุ้นส่วน
หรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน
กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ
วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จนกว่าจะพ้นห้าปี นับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ สภาวิศวกร ประจำปี ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ แห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ และข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ สภาวิศวกรจะออกใบอนุญาตให้แก่นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต หากพิจารณาแล้วเห็นว่า นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต

(๑) มีคุณสมบัติตามข้อ ๓ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔

(๒) มีความเหมาะสมที่จะอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) ได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้แก่สภาวิศวกรแล้ว

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

ข้อ ๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคล หากประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อสภาวิศวกรพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตจากสภาวิศวกรภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ยื่นคำขอก่อนภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

(๒) กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ยื่นคำขอภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ผู้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งอาจขอให้สภาวิศวกรออกหนังสือรับรองการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเพื่อประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของตนก็ได้

คำขอต่ออายุใบอนุญาตและหนังสือรับรองการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติ

ผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย

เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้กำหนดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ดังนี้

(๑) ไม่กระทำการใดๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๒) ต้องปฏิบัติงานที่ได้รับทำอย่างถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ

- (๓) ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
- (๔) ไม่ใช่อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบธรรม หรือใช้อิทธิพลหรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน
- (๕) ไม่เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ จากผู้รับเหมาหรือบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่ทำอยู่กับผู้ว่าจ้าง
- (๖) ไม่โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณา ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเกินความเป็นจริง
- (๗) ไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเกินความสามารถที่ตนเองจะกระทำได้
- (๘) ไม่ละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (๙) ไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในงานที่ตนเองไม่ได้รับทำ ตรวจสอบหรือควบคุมด้วยตนเอง
- (๑๐) ไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนได้รับทำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าจ้าง
- (๑๑) ไม่แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น
- (๑๒) ไม่รับทำงานหรือตรวจสอบงานขึ้นเดียวกันกับที่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ เว้นแต่เป็นการทำงานหรือตรวจสอบตามหน้าที่หรือแจ้งให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว
- (๑๓) ไม่รับดำเนินงานขึ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่น เพื่อการแข่งขันราคา เว้นแต่ได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร

หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

(๑๔) ไม่ใช่หรือคัดลอกแบบ รูป แผนผัง หรือเอกสาร ที่เกี่ยวกับงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้น

(๑๕) ไม่กระทำการใดๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียงหรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งในข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนั้น ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ แล้วแต่กรณี

หมวด ๑

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อสาธารณะ

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพโดยให้ความสำคัญต่อความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพของสาธารณชน ตลอดจนทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมอันเป็นสาธารณะด้วย

ข้อ ๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องละเว้นจากการให้การสนับสนุน ส่งเสริม หรือเป็นตัวการ เกี่ยวกับการทุจริตในโครงการของภาครัฐหรือเอกชน

ส่วนที่ ๒
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๗ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ และระมัดระวัง

ข้อ ๘ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องปฏิบัติงานตามหลักปฏิบัติและวิชาการ

ข้อ ๙ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความสามารถ และความเชี่ยวชาญที่ตนเองจะกระทำได้

ข้อ ๑๐ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ในงานที่ตนไม่ได้ทำ

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณา ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความเป็นจริง

ข้อ ๑๒ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่เรียกรับ ยอมจะรับ หรือให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๑๓ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบธรรม หรือใช้อิทธิพล หรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน

ส่วนที่ ๓
จรรยาบรรณต่อผู้ว่าจ้าง

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุอันควร

ข้อ ๑๕ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนทำ เว้นแต่ ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้าง หรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลตามกฎหมาย

ข้อ ๑๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่รับดำเนินงานขึ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้าง รายอื่นเพื่อการแข่งขันด้านเทคนิคหรือราคา เว้นแต่ได้แจ้งให้แก่ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้า เป็นลายลักษณ์อักษร หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้แจ้งให้ ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

ส่วนที่ ๔
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมอื่นเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

ข้อ ๑๘ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่รับทำงาน หรือตรวจสอบงานขึ้นเดียวกันกับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือเป็นความประสงค์ของเจ้าของงานและได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

ข้อ ๑๙ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ใช้หรือกระทำการในลักษณะคัดลอกแบบรูป แผนผัง หรือเอกสารที่เกี่ยวกับงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ข้อ ๒๐ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่อ้างผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นมาเป็นของตนในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๒๑ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสีย แก่ชื่อเสียง หรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ส่วนที่ ๕
เรื่องอื่น ๆ

ข้อ ๒๒ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่กระทำความผิดในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๒๗ หรือมาตรา ๒๖๙ จนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิด

หมวด ๒

การประพจน์ผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ข้อ ๒๓ กรณีที่จะถือเป็นการประพจน์ผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพมีดังต่อไปนี้

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับนี้ และเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นต้องได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

(๒) เคยถูกลงโทษโดยคำสั่งถึงที่สุด เนื่องจากประพจน์ผิดจรรยาบรรณ ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ยังประพจน์ผิดซ้ำ หรือไม่หลาบจำ หรือไม่มีความเกรงกลัวต่อการประพจน์ผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

(๓) กระทำความผิดในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๒๗ หรือมาตรา ๒๖๙ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๔) กรณีอื่นที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าเป็นการประพจน์ผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ การกระทำใดที่เป็นการประพาศติผิดจรรยาบรรณ หรือประพาศติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพาศติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๒๕ เรื่องกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประพาศติผิดจรรยาบรรณ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้พิจารณาดำเนินการตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่า จะแล้วเสร็จตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพาศติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

กมล ตรรกบุตร

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบสภาวิศวกร
ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม
พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยอนุมัติของคณะกรรมการสภาวิศวกร ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

คณะกรรมการไต่สวน หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งขึ้นเพื่อทำการไต่สวน กรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

คณะกรรมการกลั่นกรอง หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณากลั่นกรองเรื่อง กรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อกล่าวหา หมายความว่า เรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้ถูกกล่าวหา หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑

ผู้กล่าวหา หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหาย หรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือกรรมการสภาวิศวกร หรือบุคคลอื่น และทำหนังสือกล่าวหาต่อสภาวิศวกร

เลขธิการ หมายความว่า เลขธิการสภาวิศวกร

หมวด ๑

การรับข้อกล่าวหา

ข้อ ๔ เมื่อสภาวิศวกรได้รับข้อกล่าวหาจากผู้กล่าวหา ให้เลขาธิการเสนอข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

เลขาธิการอาจไม่รับข้อกล่าวหาไว้เพื่อพิจารณา ในกรณีข้อกล่าวหาเป็นบัตรสนเท่ห์ หรือไม่ปรากฏชื่อผู้กล่าวหาในหนังสือกล่าวหา หรือผู้กล่าวหาไม่ยอมลงชื่อในบันทึกกล่าวหาเมื่อกล่าวหาด้วยตนเอง

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาที่ได้รับจากคณะกรรมการจรรยาบรรณ โดยประธานอนุกรรมการกลั่นกรองข้อกล่าวหา ต้องแต่งตั้งจากกรรมการในคณะกรรมการจรรยาบรรณ

การประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรอง ต้องมีอนุกรรมการกลั่นกรองประชุมจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการกลั่นกรองทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

เมื่อคณะกรรมการกลั่นกรองเห็นว่าข้อกล่าวหาใดเข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือมีข้อมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการได้ส่วนตามที่เห็นสมควร ส่วนข้อกล่าวหาใดเห็นว่าไม่เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือไม่มีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ก็ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๖ ข้อกล่าวหาใดไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะไต่สวน และสภาวิศวกรไม่สามารถหาพยานหลักฐานได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สภาวิศวกรได้รับเรื่อง ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งจำหน่ายข้อกล่าวหา นั้นให้เลขาธิการเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด ๒

ขั้นตอนและวิธีพิจารณาการไต่สวน

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับข้อกล่าวหาจากคณะกรรมการกลั่นกรองแล้วให้ดำเนินการพิจารณา ถ้าเห็นว่าไม่เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

หรือไม่มีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาแก่เลขาธิการเพื่อแจ้งผู้เกี่ยวข้องต่อไป

หากคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าข้อกล่าวหาใด เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือมีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน โดยประธานอนุกรรมการไต่สวนต้องแต่งตั้งจากกรรมการในคณะกรรมการจรรยาบรรณ ซึ่งได้รับใบอนุญาต ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหา เป็นประธานที่ไต่สวน และผู้ได้รับใบอนุญาตในระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ไต่สวน เป็นอนุกรรมการไต่สวนอีกจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนร่วมเป็นคณะกรรมการไต่สวน

การประชุมของคณะกรรมการไต่สวน ต้องมีอนุกรรมการไต่สวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

คำสั่งแต่งตั้งนั้น ให้ทำเป็นคำสั่งคณะกรรมการจรรยาบรรณ และระบุตัวผู้ถูกกล่าวหา นั้นด้วย

การไต่สวนผู้ได้รับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ให้ทำการไต่สวนผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นกรรมการของบริษัท หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคล หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อกล่าวหาใดปรากฏชัดแก่คณะกรรมการจรรยาบรรณว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณจริง คณะกรรมการจรรยาบรรณจะพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนแล้ว ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือคำกล่าวหา และสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มการพิจารณาของคณะกรรมการไต่สวน และให้คณะกรรมการไต่สวน นัดไต่สวนโดยเร็ว

ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิทำคำชี้แจง หรือนำพยานหลักฐานใดๆ ส่งให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะกรรมการไต่สวน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

ข้อ ๕ ผู้ถูกกล่าวหา อาจคัดค้านการแต่งตั้งอนุกรรมการผู้ใดในคณะกรรมการไต่สวน ถ้าปรากฏว่าอนุกรรมการคนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างหนึ่งอย่างใดในกรณีต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อกล่าวหา
- (๒) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหา

ให้ผู้ถูกกล่าวหา ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุผลที่คัดค้านนั้นยื่นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ ตามข้อ ๘

เมื่อประธานกรรมการจรรยาบรรณได้รับเรื่องการคัดค้านอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ให้เรียกประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุผลฟังได้ ให้สั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการไต่สวนตามควรแก่กรณีโดยด่วน แต่ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าการคัดค้านนั้นไม่มีเหตุผลอันควรฟังได้ ก็ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้นเสีย ในกรณีนี้ให้บันทึกเหตุผลนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๑๐ เมื่อได้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนแล้ว ถ้ามีเหตุสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือต้องแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้น ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณออกคำสั่งเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามข้อ ๘ โดยอนุโลม แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

การเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้นดังกล่าวนี้ ไม่มีผลกระทบต่อการใช้ดำเนินการไต่สวนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว

ข้อ ๑๑ เมื่อประธานอนุกรรมการไต่สวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนแล้ว ให้บันทึกวัน เดือน ปี ที่ได้รับทราบคำสั่งนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวน แล้วให้รีบไต่สวนให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าเห็นว่าไต่สวนไม่ทันกำหนด ก็ให้เสนอคณะกรรมการจรรยาบรรณ พิจารณาขยายเวลาการไต่สวนออกไปอีก ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน แต่ห้ามมิให้ขยายเวลาการไต่สวนเกินกว่าสามครั้ง

เมื่อคณะกรรมการไต่สวนไต่สวนเสร็จแล้ว ให้สรุปผลการไต่สวนเสนอต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ดังต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) คัดเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์ มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี
- (๔) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ถ้าปรากฏจากการไต่สวนว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติดังกล่าวในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม ให้คณะกรรมการไต่สวนไต่สวนในเรื่องดังกล่าวด้วย แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม ให้ประธานอนุกรรมการไต่สวนรายงานต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณจะพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนชุดใหม่ ไต่สวนในเรื่องนั้นๆ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อแก้ข้อกล่าวหาเหล่านั้นๆ ตามวิธีการในข้อ ๘

ข้อ ๑๓ กรณีที่การไต่สวนมีมูลพาดพิงถึงผู้ได้รับใบอนุญาตอื่น ที่มีได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหา ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนนั้น เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิดฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม ให้ประธานอนุกรรมการไต่สวนรับรายงานคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาต่อไป

เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคแรกเข้าข่ายมีส่วนร่วมกระทำผิด ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนไต่สวนผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนชุดเดิมหรือชุดใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ และข้อ ๘ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ดำเนินการไต่สวนมาแล้วนั้น ประกอบการพิจารณาความผิดของผู้มีส่วนร่วมประพฤติดังนั้นได้ ตามแต่คณะกรรมการไต่สวนจะเห็นสมควร

ข้อ ๑๔ การไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการไต่สวนแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่ปรากฏให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา ตามควรแก่กรณีในเวลาอันสมควร

ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะขอให้คณะกรรมการไต่สวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ข้อ ๑๕ การชี้แจงข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจให้ถ้อยคำ หรือทำคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรลงลายมือชื่อยื่นต่อคณะกรรมการไต่สวนได้

คณะกรรมการไต่สวนมีอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงข้อกล่าวหาได้ตามที่เห็นสมควรภายในเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๖ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณและไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวนไปโดยไม่ต้องไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุผลไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๑๗ การไต่สวนปากคำผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษร แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง เมื่อรับว่าถูกต้องแล้วให้ลงลายมือชื่อไว้ ให้คณะกรรมการไต่สวน ที่นั่งไต่สวนในขณะนั้นทุกคนลงลายมือชื่อกำกับด้วย ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถหรือไม่ยอม ลงลายมือชื่อก็ให้บันทึกเหตุนั้นไว้

ข้อ ๑๘ ถ้าผู้ถูกกล่าวหา ยื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องที่ไต่สวนนั้นต่อคณะกรรมการไต่สวน หรือต่อประธานกรรมการจรรยาบรรณ ก่อนคณะกรรมการจรรยาบรรณมีการวินิจฉัย ข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการไต่สวน หรือประธานกรรมการจรรยาบรรณรับคำชี้แจงนั้น เข้าสำนวนเรื่องไว้พิจารณาด้วย

ข้อ ๑๙ การไต่สวนทุกครั้ง ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามา ในการไต่สวนได้ และการใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะกรรมการไต่สวน ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เว้นเสียแต่ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น

ข้อ ๒๐ การไต่สวนพยาน ถ้าพยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการไต่สวน หรือคณะกรรมการไต่สวนเรียกพยานมาไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควร คณะกรรมการไต่สวนจะไม่ได้ไต่สวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย ทั้งนี้เว้นแต่ คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่ามิเหตุอันสมควร ที่พยานไม่สามารถ มาได้ตามกำหนด หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนการไต่สวนจะสิ้นสุดลง ก็อาจไต่สวนพยาน นั้นได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๑ ในการไต่สวนพยาน ถ้าคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า การไต่สวนพยานนั้น จะทำให้การไต่สวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือไม่ใช่ประเด็นสำคัญ คณะกรรมการไต่สวน จะงดการไต่สวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๓ กรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดชี้ขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาใด ถ้าคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว คณะกรรมการไต่สวนจะฟังข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้น โดยไม่ได้ไต่สวน ผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการไต่สวนทำรายงานสรุปผลการไต่สวนพร้อมทั้งข้อเท็จจริง พร้อมแสดงความคิดเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา ประพฤติผิดกฎหมาย

หรือจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม ฐานใด มาตราใด หรือไม่ ถ้าประพฤติผิดสมควรลงโทษ ฐานใด เสนอต่อประธานกรรมการจรรยาบรรณ พร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน ถ้าอนุกรรมการไต่สวนคนใดมีความเห็นแย้งให้ทำบันทึกความเห็นแย้งคิดไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ถ้าคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นควรให้ไต่สวนเพิ่มเติมประการใด ให้ส่งคณะอนุกรรมการไต่สวนไต่สวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๕ การไต่สวนตอนใดที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามระเบียบนี้ ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญ และไม่ทำให้สำนวนการไต่สวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะสั่งให้ดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ไม่ถูกต้องก็ได้ แต่ถ้าการไต่สวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะสั่งให้ดำเนินการไต่สวนเฉพาะ ตอนนั้นหรือทั้งหมดก็ได้

หมวด ๓

คำวินิจฉัยชี้ขาด การแจ้งผล และการนับระยะเวลา

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับรายงานไต่สวนสรุปข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด ต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์ มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี
- (๔) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ในการนี้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจเชิญผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้องอื่นใด มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมก็ได้

กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ยกข้อกล่าวหา ให้เลขาธิการแจ้งผลการพิจารณาพร้อมคำวินิจฉัยให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๒๗ กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ตักเตือน ภาคทัณฑ์ พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขาธิการแจ้งผลการพิจารณาพร้อมคำวินิจฉัยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และแจ้งผู้ถูกกล่าวหาว่า มีสิทธิในการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้น ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำวินิจฉัย ถ้าเป็นคำวินิจฉัยให้พัก

ใช้ใบอนุญาต หรือให้เพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขาธิการเรียกใบอนุญาตและวุฒิบัตร ถ้ามี
คืนแก่สภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด

ให้คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่คณะกรรมการ
จรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาด ถ้ามีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ
เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติอย่างใดแล้ว ให้มีผลบังคับตามมติของคณะกรรมการสภาวิศวกร

เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาดเป็นที่สุดแล้ว ให้เลขาธิการจัดทำ
คำสั่งสภาวิศวกรพร้อมทั้งเหตุผลของคำวินิจฉัยชี้ขาด แจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบพร้อมทำสำเนาคำสั่ง
สภาวิศวกร ติดประกาศไว้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร และประกาศด้วยวิธีอื่นด้วยอย่างน้อยสิบห้าวัน
ให้เลขาธิการแจ้งสิทธิ วิธีการ และระยะเวลาในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ให้บันทึกคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นๆ ไว้ในทะเบียนประวัติของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๒๘ การแจ้งผลคำวินิจฉัยชี้ขาด ให้จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปยังที่อยู่
ตามที่ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้อง ได้แจ้งไว้กับสภาวิศวกร

กรณีที่ไม้อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้ดำเนินการจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้อง และปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย และ
เห็นได้ง่าย ณ สำนักงานสภาวิศวกร มีกำหนดสิบห้าวัน และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้อง
ทราบคำวินิจฉัยชี้ขาดแล้ว เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ปิดประกาศดังกล่าว

ข้อ ๒๙ กรณีที่คำวินิจฉัยชี้ขาดให้เพิกถอนใบอนุญาตของนิติบุคคลผู้ได้รับใบอนุญาต
ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของบุคคล ดังนี้

(๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล และ/หรือ

(๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท
ผู้บริหารของนิติบุคคล และพนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคล ทั้งนี้เฉพาะผู้ที่มีส่วนร่วมในการ
กระทำความผิดให้นิติบุคคลถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ห้ามบุคคลที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามความใน (๑) และ (๒) เป็นผู้มีอำนาจทำการ
แทนนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จนกว่าจะพ้นห้าปี
นับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

นิตย ปัทมสุต

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของข้อ ๒๗ ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด และการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้น เว้นแต่คณะกรรมการสภาวิศวกรจะมีมติเป็นอย่างอื่น ส่วนคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรนั้น ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณา และวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณา และวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ วรรคสอง (๓) ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ภาคทัณฑ์”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๖ (๓) ของระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วย วิธีพิจารณา และวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ภาคทัณฑ์”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

เรืองศักดิ์ วัชรพงศ์

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อ
ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อ
ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการ
สภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการสรรหาสมาชิกสภา
วิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ
พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

“คณะอนุกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะอนุกรรมการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกร
ผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๔ ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการจรรยาบรรณไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน
ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อ
ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วย นายกสภาวิศวกร
เป็นประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการสรรหาอื่นอีกไม่เกินสิบคน ซึ่งในจำนวนนี้ ให้แต่งตั้งจาก
ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา สาขา
วิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ และสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่
สาขาละหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร จำนวนไม่เกินห้าคน

ข้อ ๕ ให้คณะอนุกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติ
ตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และสมควรได้รับการเสนอชื่อ
ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งคนในแต่ละสาขา

ให้คณะกรรมการสรรหาคำเนินการสรรหาให้แล้วเสร็จและเสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหา ซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณ และกรรมการจรรยาบรรณ ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ข้อ ๖ ในการประชุมคณะกรรมการสรรหา ถ้าประธานอนุกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน อนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีที่อนุกรรมการสรรหาใดมีความเห็นแย้งกับมติของคณะกรรมการ ให้บันทึก ความเห็นแย้งนั้นไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๗ ในการดำเนินการสรรหา ให้คณะกรรมการสรรหาประกาศให้สมาชิกสภาวิศวกร ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และประสงค์จะได้รับการ เสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณสมัครเข้ารับการสรรหา

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้ ณ สถานที่ปิดประกาศของสำนักงานสภาวิศวกร และให้ ประกาศในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานสภาวิศวกรด้วย ทั้งนี้ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อน วันเปิดรับสมัคร

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะอนุกรรมการสรรหาจะมีหนังสือถึงสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และสมควรได้รับการเสนอชื่อ ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ เพื่อเชิญให้สมัครเข้ารับการสรรหาด้วยก็ได้

ระยะเวลารับสมัครเพื่อเข้ารับการสรรหาตามข้อนี้ คณะอนุกรรมการสรรหาจะกำหนดเป็นวันเดียว หรือหลายวันก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลารับสมัคร ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับการสรรหา ซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ โดยคำนึงถึง คุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้สมัคร และให้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหา

ซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณ และกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันปิดรับสมัคร

ข้อ ๕ อนุกรรมการสรรหาคณะกรรมการจะสมัครเข้ารับการสรรหาหรือได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณมิได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการสรรหาไม่สามารถดำเนินการสรรหาและเสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาต่อคณะกรรมการได้ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๕ วรรคสอง ให้ประธานอนุกรรมการมีหนังสือขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อคณะกรรมการ โดยให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นไปพร้อมกันด้วย

คณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ไม่เกินสามสิบวัน

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง และคณะอนุกรรมการสรรหาไม่ได้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาต่อคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการเสนอชื่อสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร เพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณ และกรรมการจรรยาบรรณ โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งคนในแต่ละสาขา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาด
ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของ
คณะกรรมการจรรยาบรรณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๖๒ วรรคสอง แห่ง
พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ
การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
สภาวิศวกร โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของ
สภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำ
วินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาด
ของคณะกรรมการจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๓

หมวด ๑

คำอุทธรณ์และการยื่นอุทธรณ์

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดตาม มาตรา ๖๑ (๒)
(๓) (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของ
คณะกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๕ คำอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง หรือข้อกฎหมายที่อ้างอิง

ข้อ ๖ การยื่นคำอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการสภาวีศวกภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ โดยให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสภาวีศวก
ออกใบรับให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จะยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการสภาวีศวกทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ข้อ ๗ คำอุทธรณ์ที่ยื่นไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์อาจถอนเสียในเวลาใดก็ได้ก่อนที่คณะกรรมการ
สภาวีศวกมีคำวินิจฉัยชี้ขาด

เมื่อมีการถอนคำอุทธรณ์ ให้เลขาธิการสภาวีศวกแจ้งให้คณะกรรมการสภาวีศวกทราบ

หมวด ๒

วิธีพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๘ ถ้าคำอุทธรณ์มีข้อความที่ไม่ชัดเจน อ่านไม่ออก หรืออ่านไม่เข้าใจ ให้คณะกรรมการ
สภาวีศวกแนะนำให้ผู้ยื่นอุทธรณ์แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสภาวีศวกมีคำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการ
สภาวีศวกมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกิน
สามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

หมวด ๓

คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์

ข้อ ๑๐ คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ให้ทำเป็นคำสั่งสภาวีศวก โดยให้ระบุเหตุผลของการวินิจฉัย
ชี้ขาด และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ
- (๔) ผลการวินิจฉัย

ข้อ ๑๑ ให้เลขาธิการสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งคำสั่งสภาวิศวกรให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ที่ผู้อุทธรณ์ระบุไว้ในคำอุทธรณ์ และให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

หนังสือแจ้งคำสั่งสภาวิศวกรตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งสิทธิและระยะเวลาฟ้องคดีปกครองต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วย

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานสภาวิศวกรบันทึกผลการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ผลการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกร และสำเนาคำสั่งสภาวิศวกรไว้ในทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓ บรรดาคำอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้

การพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ และการดำเนินการต่อไปให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ โดยครอบคลุมถึงระยะเวลา และวิธีการยื่นอุทธรณ์ วิธีพิจารณาอุทธรณ์ และคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นต้น

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่ สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตรายใด เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นมิได้อุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกรายการคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณไว้ในทะเบียนประวัติของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น

(๒) ประกาศแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสภาวิศวกรตลอดช่วงระยะเวลาพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

(๓) ให้มีหนังสือแจ้งผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นคืนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแก่สภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าว

หนังสือตาม (๓) ให้แจ้งการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) และข้อความตามมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปพร้อมกันด้วย

ข้อ ๕ ในกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้อุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และต่อมาคณะกรรมการสภาวิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาต ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการตามข้อ ๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๖ เมื่อครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หากผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไป ให้ยื่นคำขอรับคืนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อสภาวิศวกร และในกรณีใบอนุญาตหมดอายุระหว่างเวลาพักใช้ใบอนุญาต ผู้นั้นต้องชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตด้วย

ข้อ ๗ ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมใหม่ได้เมื่อพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกระงับใบอนุญาต โดยให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อสภาวิศวกร

ผู้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกร และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรมีอำนาจออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๗ โดยคำนึงถึงความรู้ความชำนาญและพฤติกรรมของผู้ขอรับใบอนุญาต เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ คณะกรรมการสภาวิศวกรจะเชิญผู้นั้นมาชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ

ในกรณีคณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติให้ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ออกใบอนุญาตแก่ผู้นั้น

ข้อ ๕ ในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๔ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรออกใบอนุญาตแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตในระดับไม่สูงกว่าระดับเดิมก่อนถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่คณะกรรมการสภาวิศวกรไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๔ ผู้นั้นอาจขอรับใบอนุญาตได้อีกครั้งหนึ่งโดยให้ส่งสำเนาหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการสภาวิศวกรที่ไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นในการยื่นคำขอครั้งก่อนและเอกสารประกอบมาพร้อมกันด้วย หากคณะกรรมการสภาวิศวกรไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตอีก ผู้นั้นไม่มีสิทธิยื่นขอรับใบอนุญาตอีก

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร
ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๓) และ (๖) (ฎ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถานศึกษา” หมายความว่า โรงเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงาน การศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการ จัดการศึกษา

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“การศึกษาในระบบทวิภาค” หมายความว่า การจัดการศึกษาที่แบ่งปีการศึกษาออกเป็น สองภาคการศึกษาปกติ หรือตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควร

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ซึ่งทำหน้าที่บริหารด้านการเรียนการสอน ประจำหลักสูตร แต่ไม่รวมถึงประธานหลักสูตร

“ประธานหลักสูตร” หมายความว่า หัวหน้าภาควิชา หรืออาจารย์ผู้บริหารหลักสูตร ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่บริหารหลักสูตร

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรดำเนินการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในนามสภาวิศวกร

การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามวรรคหนึ่ง ให้ทำได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินห้าปี

ข้อ ๖ สถานศึกษาใดประสงค์ที่จะขอให้รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรตามแบบพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ที่ขอให้รับรอง

(๒) คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษในหลักสูตรตาม (๑)

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับอาจารย์ประจำหลักสูตรและประธานหลักสูตรตาม (๑)

ข้อ ๖/๑ การขอให้รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ของสถานศึกษาต่างประเทศ ผู้ยื่นคำขอต้องยื่นหลักฐานที่แสดงว่าปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์นั้น ได้รับการรับรองจากสำนักงาน ก.พ. มาพร้อมกับคำขอด้วย

ในกรณีที่เป็สถานศึกษาต่างประเทศที่ไม่ได้รับการรับรองจากสำนักงาน ก.พ. ให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสภาวิศวกรที่จะพิจารณาเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้แก่ผู้ยื่นคำขอ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ที่ขอให้รับรองเป็นไปตามข้อ ๘ คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษในหลักสูตรดังกล่าวเป็นไปตามข้อ ๙ ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรมีลักษณะตามข้อ ๑๐ และสถานศึกษามีลักษณะตามข้อ ๑๑

ข้อ ๘ หลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ที่ขอให้รับรอง ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) จัดการศึกษาในระบบทวิภาคที่มีการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

(๒) มีการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ (Basic Sciences) วิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม (Basic Engineering) และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม (Specific Engineering) โดยวิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องประกอบด้วยแขนงวิชาย่อยไม่น้อยกว่าสี่แขนงวิชา และวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมและวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ต้องมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่าแปดสิบสี่หน่วยกิต

การคำนวณหน่วยกิต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

ในกรณีหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ที่ขอให้รับรองไม่มีลักษณะตาม (๑) การเทียบรายละเอียดและสาระของวิชาพื้นฐานและวิชาเฉพาะตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

รายละเอียดและสาระของวิชาและแผนการจัดการศึกษาตาม (๒) ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๙ ผู้เข้ารับการศึกษในหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรที่ขอให้ รับรองต้องสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการศึกษในหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรที่ขอให้ รับรอง สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถานศึกษายกเว้นรายวิชาให้ผู้นั้น ได้ไม่เกินสามสิบห้าหน่วยกิต

ผู้ซึ่งผ่านการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการ สภาวิศวกรได้รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สามารถขอเทียบโอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ได้

ข้อ ๑๐ ประธานหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานหลักสูตรในสาขาวิศวกรรมใดอย่างน้อยต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาอย่างน้อย สองระดับในสาขาวิศวกรรมนั้น หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหนึ่งระดับในสาขาวิศวกรรมนั้น และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์หรือมีประสบการณ์ด้านการสอนในสาขาวิศวกรรมนั้น อย่างน้อยสิบปี

(๒) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ อย่างน้อยต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ทางด้านนั้นหรือทางวิศวกรรมศาสตร์

(๓) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้
ก. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์
ข. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านอื่นนอกจากวิศวกรรมศาสตร์ แต่สำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ และมีประสบการณ์ด้านการสอนทางวิศวกรรมศาสตร์อย่างน้อย สามปี

ค. เป็นผู้สอนในหลักสูตรที่สภาวิศวกรรับรองก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๖

(๔) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมที่คาบเกี่ยวกับวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์

(๕) อาจารย์ผู้สอนวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้
ก. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์
ข. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านอื่นนอกจากวิศวกรรมศาสตร์ แต่สำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ และมีประสบการณ์ด้านการสอนทางวิศวกรรมศาสตร์ อย่างน้อยห้าปี

ค. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์อย่างน้อยสองระดับ

ง. เป็นผู้สอนในหลักสูตรที่สภาวิศวกรรับรองก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๖

อาจารย์ประจำหลักสูตรซึ่งทำหน้าที่ด้านการสอนในแต่ละสาขาวิศวกรรมต้องอย่างน้อยสองคน
ในกรณีที่สถานศึกษาร้องขอและคณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่มีความ
จำเป็น คณะกรรมการสภาวิศวกรอาจผ่อนผันคุณสมบัติของประธานหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหลักสูตร
ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

ข้อ ๑๑ สถานศึกษาต้องมีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน แหล่ง
บริการข้อมูลทางวิชาการ และจำนวนผู้ช่วยสอนตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควร รวมทั้ง
ต้องผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควร

ข้อ ๑๒ ให้ปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาและผู้ที่ได้ศึกษา
ตามหลักสูตร ที่ได้รับการรับรองแล้วตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และข้อบังคับ
สภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขา
วิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรและผู้ที่ได้ศึกษา
ตามหลักสูตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่คณะกรรมการสภาวิศวกรได้รับรองตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตร
ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๕๒ - ๑๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ วิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ให้เป็นไปตามรายละเอียด สาระของวิชา และแผนการจัดการศึกษา ที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ให้เป็นไปตามรายละเอียด สาระของวิชา และแผนการจัดการศึกษา ที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ ระเบียบนี้ไม่ใช้กับหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาได้รับความเห็นชอบหลักสูตรตามกฎหมายจัดตั้งสถานศึกษา ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ โดยให้นำระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

กมล ตรรกบุตร

นายกสภาวิศวกร

บัญชีหมายเลข ๑
วิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

๑ กลุ่มวิชาพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค

Vector algebra in three dimensions; limit, continuity, differentiation and integration of real-valued and vector-valued functions of a real variable and their applications; techniques of integration; introduction to line integrals; improper integrals. Applications of derivative; indeterminate forms; introduction to differential equations and their applications; mathematical induction; sequences and series of numbers; Taylor series expansions of elementary functions; numerical integration; polar coordinates; calculus of real-valued functions of two variables. Lines; planes; and surfaces in three-dimensional space; calculus of real-valued functions of several variables and its applications.

๒ กลุ่มวิชาพื้นฐานทางฟิสิกส์ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค

Mechanics of particles and rigid bodies; properties of matter; fluid mechanics; heat; vibrations and waves; elements of electromagnetism. A. C. circuits; fundamental electronics; optics; modern physics.

ทั้งนี้ ต้องมีการเรียนการสอนภาคปฏิบัติการด้วย จำนวน ๒ วิชา แต่สภามหาวิทยาลัยจะไม่นับหน่วยกิตภาคปฏิบัติการให้

๓ กลุ่มวิชาพื้นฐานทางเคมี ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค

Stoichiometry and basis of the atomic theory; properties of gas, liquid, solid and solution; chemical equilibrium; ionic equilibrium; chemical kinetic; electronic structures of atoms; chemical bonds; periodic properties; representative elements; nonmetal and transition metals.

ทั้งนี้ ต้องมีการเรียนการสอนภาคปฏิบัติการด้วย แต่สภามหาวิทยาลัยจะไม่นับหน่วยกิตภาคปฏิบัติการให้

บัญชีหมายเลข ๒
วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

๑ สาขาวิศวกรรมโยธา

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Applied Mathematics / Differential Equations
๖ Strength of Materials / Mechanics of Materials
๗ Fluid Mechanics & Laboratory / Hydraulics & Laboratory
๘ Surveying & Field Camp (๘๐ hours)

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สภาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

(๔) รายวิชาที่ระบุว่าจะต้องมีการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ (Practices) หรือการปฏิบัติการ (Laboratory) ด้วย สภาวิศวกรจะไม่นับรวมหน่วยกิตภาคปฏิบัติ (Practices) หรือการปฏิบัติการ (Laboratory) ให้ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม แต่จะนับรวมในวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม (๘๔ หน่วยกิต)

(๕) ต้องมีการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับการเรียนรู้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

๑ Structural Analysis
๒ Reinforced Concrete Design & Practice
๓ Soil Mechanics & Laboratory
๔ Civil Engineering Materials and Testing
๕ Steel and Timber Design & Practice / Foundation Engineering & Practice
๖ Hydraulic Engineering / Water Resources Engineering
๗ Highway Engineering / Transportation Engineering / Pavement Design / Railway Engineering / Route Surveying / Photogrammetry
๘ Construction Engineering and Management / Construction Techniques

หมายเหตุ (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาในกลุ่มที่ ๑-๖ ให้เลือกกลุ่มละ ๑ วิชา ส่วนรายวิชาในกลุ่มที่ ๗ และ ๘ ให้เลือก ๒ วิชาโดยจะเลือกจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือทั้งสองกลุ่มก็ได้

(๓) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๔) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

(๕) รายวิชาที่ระบุว่าต้องมีการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ (Practices) หรือการปฏิบัติการ (Laboratory) ด้วย สภาวิศวกรจะไม่นับรวมหน่วยกิตภาคปฏิบัติ (Practices) หรือการปฏิบัติการ (Laboratory) ให้ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม แต่จะนับรวมในวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม (๘๔ หน่วยกิต)

(๖) ต้องมีการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับการเรียนรู้

เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมโยธา

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Applied Mathematics / Differential Equations

Applied Mathematics

Linear algebra; introduction to the theory of approximations; solution of algebraic and transcendental equations; solutions of linear systems; first and second order differential equations; Fourier transforms and Laplace transforms; vector calculus.

Differential Equations

Homogeneous, first - and second - order linear differential equations with constant coefficients; nonhomogeneous differential equations; (Fourier transforms and Laplace transforms); Third – and higher -order linear differential equations with constant coefficients; numerical methods for differential equations; some applications to civil engineering systems.

๖ Strength of Materials / Mechanics of Materials

Forces and stresses; stresses and strains relationship; stresses in beams, shear force and bending moment diagrams; deflection of beams, torsion; buckling of columns; Mohr's circle and combined stresses; failure criterion.

Fluid Mechanics & Laboratory / Hydraulics & Laboratory

Fluid Mechanics & Laboratory

Properties of fluid, fluid static; momentum and energy equations; equation of continuity and motion; similitude and dimensional analysis; steady incompressible flow.

Hydraulics & Laboratory

Properties of fluids, fluid statics, kinematics of fluid flow, energy equation in a steady flow, momentum and dynamic forces in fluid flow, similitude and dimensional analysis, flow of incompressible fluid in pipes, open-channel flow, fluid measurements, unsteady flow problems.

Surveying & Field Camp (40 hours)

Introduction to surveying work; basic field works, leveling; principles and applications of theodolites; distance and direction measurements; errors in surveying, acceptable error, data correction, triangulation; precise determination of azimuth; precise traverse plane coordinate system, precise leveling; topographic survey; map plotting.

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมโยธา

๑ Structural Analysis

Introduction to structural theory; reactions, shears and moments in statically determinate structures; graphic statics; influence lines of determinate structures; deformations of determinate structures by methods of moment- area, conjugate beam, virtual work, energy theorem.

Analysis of statically indeterminate structures by method of consistent deformation, methods of slope and deflection, moment distribution, influence lines of indeterminate structures; approximate analysis; introduction to matrix structural analysis and plastic analysis.

๒ Reinforced Concrete Design & Practice

Concrete and reinforcement; fundamental behavior in axial load, flexure, torsion, shear, bond and combined actions; design of reinforced concrete structural components by working stress and strength design methods; design practice.

Practice

Practice in reinforced concrete design and detailing

๓ Soil Mechanics & Laboratory

Soil formation, index properties and classification of soil, compaction, permeability of soil and seepage problems, principle of effective stresses within a soil mass; stress distribution, compressibility of soil, shear strength of soil, earth pressure theory, slope stability, bearing capacity

๔ Civil Engineering Materials and Testing

Fundamental behaviors and properties, introduction to inspection and testing of various civil engineering materials, steel and rebar, wood, cement, aggregates and admixtures, mix design; fresh and hardened concrete, highway materials, other civil engineering materials.

๕ Steel and Timber Design & Practice / Foundation Engineering & Practice

Steel and Timber Design

Design of steel and timber structures; tension and compression members; beams; beam-columns; built-up members; plate girders; connections; ASD and LRFD methods, design practice.

Practice

Practice in steel and timber design and detailing

Foundation Engineering

Subsurface investigation, bearing capacity of foundation, spread and pile foundation design, settlement analysis, earth pressure problems and retaining structures and sheet pile wall; elementary of soil improvement; introduction to mat and caisson foundation design; introduction to open cut and braced cut; design practice.

Practice

Practice in foundation engineering and detailing.

Hydraulic Engineering / Water Resources Engineering

Hydraulic Engineering

Application of fluid mechanic / hydraulic principles to study and practice of hydraulic engineering; piping systems; water hammer; pumps and turbines; open channel flow; design of reservoir, dams, spillways; hydraulic models, drainage system.

Water Resources Engineering

Project planning, basin system analysis of planned project by modeling, preliminary design of project components, economic analysis, water management on basin systems by modeling, reservoir rule curves, case studies.

Highway Engineering / Transportation Engineering / Pavement Design / Railway Engineering / Route Surveying / Photogrammetry

Highway Engineering

Historical development of highways; highway administration; principles of highway planning and traffic analysis; geometric design and operations; highway finance and economic; introduction to pavement design; highway materials; construction and maintenance of highways.

Transportation Engineering

Planning, design and evaluation of transportation systems, transportation models; water transportation; pipeline transportation; road transportation; railway transportation; air transportation.

Pavement Design

Principles of highway and airport pavements including pavement types and wheel loads; stresses in flexible and rigid pavements; consideration of properties of pavement components including for highway and airport; methods of design of flexible and rigid pavements for highways and airport; pavement drainage; methods of construction and maintenance.

Railway Engineering

Introduction to railway engineering and rail infrastructures and their impacts on the society and environment, rail alignment, track geometry, superstructures and substructure components, switches, railway planning and capacity, power supply and signaling control system, operation and maintenance of railway.

Route Surveying

Surveying techniques; route location and design; horizontal and vertical curves; earthwork; alignment layout; route construction survey

Photogrammetry

Basic concepts of photogrammetry; cameras and photography; flight planning; geometry of photograph; photogrammetric methods, mosaic, rectification, orthophotography, stereoscopic plotting.

⚡ Construction Engineering and Management / Construction Techniques

Construction Engineering and Management

Project delivery systems; project organization; site layout; project planning; modern construction technology; construction equipments; critical path method (CPM); resource management; progress measurement; construction safety; quality systems.

Construction Techniques

Planning and selection of site layout, equipment and various construction systems: excavation; shoring; ground anchorage; underpinning; piling; formwork; craneage; material handling. pre-stressed and pre-cast concrete construction. construction methods and method statement with minimal impact on the environment; related construction code and laws requirements; integration and coordination of services; demolition; advanced construction techniques.

๒ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

งานเหมืองแร่	งานโลหการ
๑ Engineering Drawing	
๒ Engineering Mechanics	
๓ Engineering Materials	
๔ Computer Programming	
๕ Thermodynamics / Thermodynamics of Materials	๕ Thermodynamics of Materials
๖ Mechanics of Materials / Strength of Materials	
๗ Fluid Mechanics	๗ Transport Phenomena
๘ Fundamental of Electrical Engineering	

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชา และมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สภาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

งานเหมืองแร่	งานโลหการ
๑ Surface Mining and Mine Design	๑ Chemical Metallurgy
๒ Underground Mining and Mine Design	๒ Physical Metallurgy
๓ Mine Economics	๓ Mechanical Behaviour of Materials
๔ Geotechniques / Blasting Technology	๔ Materials Characterization
๕ Mineral Processing I	๕ Metal Forming
๖ Mineral Processing II / Separation Technology / Ground Water Engineering	๖ Corrosion of Metals
๗ General Geology / Chemistry of Materials / Material Characterization	๗ Failure Analysis
๘ Mine Planning and Design / Geostatistics / Georesources Environmental and Pollution Prevention	๘ Metallurgy of Metal Joining / Materials Selection / Materials Selection and Design

หมายเหตุ (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชา และมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สภาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

**เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่**

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Thermodynamics / Thermodynamics of Materials

Thermodynamics

First law of thermodynamics; second law of thermodynamics and Carnot cycle; energy; entropy; basic heat transfer and energy conversion.

Thermodynamics of Materials

First and second laws of thermodynamics. Criteria for equilibria in constant pressure processes. Free energy as a function of temperature, pressure and chemical potential. Equilibrium in gas mixtures. Equilibrium between condensed phases and gas phases. Free energy diagram. Solution behavior.

๖ Mechanics of Materials / Strength of Materials

Forces and stresses; stresses and strains relationship; stresses in beams, shear force and bending moment diagrams; deflection of beams, torsion; buckling of columns; Mohr's circle and combined stresses; failure criterion.

๗ Fluid Mechanics / Transport Phenomena

Fluid Mechanics

Properties of fluid, fluid static; momentum and energy equations; equation of continuity and motion; similitude and dimensional analysis; steady incompressible flow.

Transport Phenomena

Laminar flow and turbulent flow. Newton's viscosity law. Mass-balance equation. Momentum-balance equation. Similitude and dimensional analysis. Flow in pipe. Conduction, convection and radiation. Energy-balance equation. Fick's law of diffusion.

⚡ Fundamental of Electrical Engineering

Basic DC and AC circuit analysis; voltage; current and power; transformers; introduction to electrical machinery; generators, motors and their uses; concepts of three-phase systems; method of power transmission; introduction to some basic electrical instruments.

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

งานเหมืองแร่

๑ Surface Mining and Mine Design

Exploration, evaluation and development of mineral deposits. Classification and application of various surface mining methods. Earth and rock excavations. Drilling and blasting techniques. Environmental protection, mine welfare and safety.

๒ Underground Mining and Mine Design

Underground exploration and evaluation. Classification and application of various underground mining methods. Drilling and blasting technique for underground excavation. Introduction to underground support, ventilation, drainage and illumination. Applications of subsidence and ground control. Underground mine welfare and safety.

๓ Mine Economics

Concepts of demand and supply and their applications to mining industry. Cost estimation for mining operation. Investment decision techniques. Mineral property valuation. Risk analysis techniques. Mining project financing.

๔ Geotechniques / Blasting Technology

Geotechniques

Engineering properties of soil and rocks. Soil and rock measurements and classification. Stress-strain analysis. Failure criteria. Stability analysis. Geotechnical application to soil and rock excavations.

Blasting Technology

Composition and properties of explosives, blasting theory and applications of explosives in mining, principles of operation and selection of rock drills, blasting design, controlled blasting, drilling and blasting economics, blasting and environment, and blasting regulations and safety.

๕ Mineral Processing I

Physical methods of mineral processing. Fundamental of mineral processing including sampling, comminution and liberation, screening, classification, size determination, gravity concentration, magnetic and electrostatic separation. Construction of flow sheets for mineral processing plants.

๖ Mineral Processing II / Separation Technology / Ground Water Engineering

Mineral Processing II

Theory and practice of froth flotation. Flocculation and coagulation. Solid-liquid separation, thickening, filtration and drying. Chemical processing of minerals. Construction of complex flow sheets for mineral processing plants.

Separation Technology

General description of separation and classification efficiency; hydrocyclones, screens, electrostatic precipitators; mixing, granulation, crystallisation; comminution matrix description of size reduction, milling circuit simulation, size enlargement and agglomeration; motion of particles in fluids; flow of fluids through granular beds; incompressible and compressible cake filtration; gravity sedimentation and clarification; pneumatic and hydraulic transport of solids; surface chemistry and thermodynamics of particles-bubbles attachment; mechanisms of mineral flotation; kinetics of mineral flotation and mechanics; flotation processes of minerals and materials.

Ground Water Engineering

Hydrologic cycle, groundwater geology, Bernoulli's equation, Darcy's law flow, net construction, laboratory and in-situ measurements, effects of groundwater on engineering structures.

General Geology / Chemistry of Materials / Material Characterization

General Geology

Scope of geology; the universe and the earth; surface features of the earth's crust and the geological processes; deformation of the earth's crust; mineral and rocks; rock structures; geological maps and sections; field techniques in geological mapping; collection of field specimens; well logging and drill core; preparation of geological maps and reports.

Chemistry of Materials

Thermochemistry. Phase equilibria and physical properties of matter. Solution chemistry. Colloid and surface chemistry for materials separation. Electrochemistry and principles of corrosion. Chemical analysis and spectroscopic techniques.

Material Characterization

Basic chemical analysis and spectroscopic techniques. Materials characterization by X-ray and electron microscopic techniques.

Mine Planning and Design / Geostatistics / Georesources Environmental and Pollution Prevention

Mine Planning and Design

Concepts of mine planning and design. Selection of heavy equipment. Application of relevant knowledge in mining on mine design. Mine management. Quality control and maintenance. Computer application and simulation in mine design.

Geostatistics

Introduction to geostatistics; spatial data and geostatistical approach; problems and geostatistical solution; structure of regionalized variable and its applications on sampling analysis and optimization; kriging systems and characteristic features; estimator and estimation variance; and use of computer codes.

Georesources Environmental and Pollution Prevention

Major environmental problems and impacts from production and utilization of georesources (minerals); scope of environmental impact assessment; environmental technology to manage and control the problems; waste minimization, disposal and waste utilization; environmental planning for the development and utilization of georesources (minerals).

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

งานโลหการ

๑ Chemical Metallurgy

Principles of hydrometallurgy, including thermodynamics of aqueous solutions, kinetics of leaching and precipitation, solvent extraction and ion exchange. Electrochemistry of aqueous solution, current and energy efficiency. Principles of pyrometallurgy, including thermodynamic applications, calcination, roasting and metal reduction. Extraction of ferrous and nonferrous metals.

๒ Physical Metallurgy

Crystal structure. Crystal defects. Crystal interfaces and microstructure. Solid solution and compound. Phase equilibrium diagrams. Solidification. Diffusion. Principles of solid-state phase transformation. Plastic deformation in crystalline solid. Recovery, recrystallization, grain growth. Strengthening mechanism and microstructural control.

๓ Mechanical Behaviour of Materials

Elastic behaviour. Theory of plasticity. Dislocation theory. Introduction to fracture mechanics. Mechanical failure such as creep and fatigue. Mechanical testing.

๔ Materials Characterization

Basic chemical analysis and spectroscopic techniques. Materials characterization by X-ray and electron microscopic techniques.

๕ Metal Forming

Theory and modern development of foundry processes. Gating and riser design. Pattern design. Finishing and inspection of castings. Casting design. Theory of mechanical forming processes of metals i.e. rolling, forging, extrusion, drawing and sheet metal forming. Source and elimination of defects.

๖ Corrosion of Metals

Principles of corrosion. Forms of corrosion. Corrosion prevention, controls and materials selection. Degradation of engineering materials. Corrosion testing.

๗ Failure Analysis

Mechanical fracture. Failure due to corrosion. Defects due to thermal processes. Failure analysis tools.

๘ Metallurgy of Metal Joining / Materials Selection / Materials Selection and Design

Metallurgy of Metal Joining

Introduction to metal joining, soldering, brazing and welding. Weldability of various metals and alloys. Metallurgical effects of the weld thermal cycle. Introduction to quality assurance and control in joining processes

Materials Selection

Materials selection based on the required properties; design of component and products and economic consideration; selection of manufacturing process and materials forming; introduction to reverse engineering; cases study for materials and process selection.

Materials Selection and Design

Criteria and concept in design; materials selection process; material property charts; effects of composition, processing, and structure on materials properties; properties versus performance of materials; case studies of materials processing and design; case studies of materials selection.

๓ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Thermodynamics
๖ Fluid Mechanics
๗ Strength of Materials / Mechanics of Materials
๘ Manufacturing Process

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สภาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

๑ Mechanics of Machinery
๒ Machine Design
๓ Automatic Control
๔ Mechanical Vibration
๕ Heat Transfer
๖ Computer Aided Mechanical Engineering Design
๗ Internal Combustion Engines / Combustion / Internal Combustion Engines for Agricultural Systems / Combustion Technology for Food Engineering / Air Conditioning / Refrigeration / Refrigeration and Air Conditioning / Industrial Refrigeration , Freezing, Cold Storage / Refrigeration and Cold Storage Systems / Aircraft Air Conditioning and Pressurization Systems / Power Plant Engineering / Power Generation and Environmental / Power for Agricultural Systems / Power Systems in Food Industry / Ship Propulsion and Engines / Ship Resistant and Powering / Aircraft Power Plant / Aerospace Propulsion / Thermal System Design / Renewable Energy for Agriculture / Grain Drying / Boiler and Gas Turbines / Marine Engineering / Fluid Machinery in Food Industry / Energy Utilization in Food Industry / Alternative and Renewable Energy Resources / Food Thermal Process Engineering / Agricultural Process Engineering

๘ Railway Rolling Stock / Friction and Wear / Mechanics of Vehicles / Robot Actuators and Sensors / Agricultural Machinery Engineering / Food Mechanical Process Engineering / Material Handling Engineering / Flight Dynamics and Control / Aircraft Structure Analysis / Mechatronics / Aircraft Design / Space Systems Design / Mechanics of Flight / Mechanics of Spaceflight / Ship Hydrostatics and Stability / Ship Strength / Shipbuilding Engineering / Food Product Conveying Equipment Design / Hygienic and Sanitary Design for Plant / Safety of Motor Vehicle / Agricultural Tractor Engineering / Agricultural Machinery / Vehicle System Design

หมายเหตุ (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาในกลุ่มที่ ๑-๖ ให้เลือกกลุ่มละ ๑ วิชา ส่วนรายวิชาในกลุ่มที่ ๗ และ ๘ ให้เลือก ๒ วิชา โดยจะเลือกจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือทั้งสองกลุ่มก็ได้

(๓) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๔) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

**เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล**

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Thermodynamics

First law of thermodynamics; second law of thermodynamics and Carnot cycle; energy; entropy; basic heat transfer and energy conversion.

๖ Fluid Mechanics

Properties of fluid, fluid static; momentum and energy equations; equation of continuity and motion; similitude and dimensional analysis; steady incompressible flow.

๗ Strength of Materials หรือ Mechanics of Materials

Forces and stresses; stresses and strains relationship; stresses in beams, shear force and bending moment diagrams; deflection of beams, torsion; buckling of columns; Mohr's circle and combined stresses; failure criterion.

๘ Manufacturing Processes

Theory and concept of manufacturing processes such as casting, forming, machining and welding; material and manufacturing processes relationships; fundamental of manufacturing cost.

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

๑ Mechanics of Machinery

Velocity and acceleration analysis; kinematics and dynamics force analysis, applications and balancing of mechanical systems.

๒ Machine Design

Fundamental of mechanical design, properties of materials, theories of failure, design of simple machine elements, design project.

๓ Automatic Control

Automatic control principles, analysis and modeling of linear control elements, stability of feedback systems, design and compensation of control systems.

หรือ Fluid Power Control: Basic fluid mechanics, flow, pressure, energy, basic components, pump, valve, motor, fluid power systems, static and dynamic characteristics, feedback control, sensor, controller, actuator, control action, transfer function, sequence control.

๔ Mechanical Vibration

Systems with one degree of freedom, torsional vibration, free and forced vibration, method of equivalent systems, systems having several degrees of freedom, methods and techniques to reduce and control vibration.

๕ Heat Transfer

Modes of heat transfer, conduction, convection, radiation and applications of heat transfer, heat exchangers and heat transfer enhancement, boiling and condensation.

๖ Computer Aided Mechanical Engineering Design

Use of computer for design and analysis of mechanical engineering problems. Physical modeling and simulations of mechanical engineering problems and related applications.

๗ Internal Combustion Engines / Combustion / Internal Combustion Engines for Agricultural Systems / Combustion Technology for Food Engineering / Air Conditioning / Refrigeration / Refrigeration and Air Conditioning / Industrial Refrigeration, Freezing, Cold Storage / Refrigeration and Cold Storage Systems / Aircraft Air Conditioning and Pressurization Systems / Power Plant Engineering / Power Generation and Environmental / Power for Agricultural Systems / Power Systems in Food Industry / Ship Propulsion and Engines / Ship Resistant and Powering / Aircraft Power Plant / Aerospace Propulsion / Thermal System Design / Renewable Energy for Agriculture / Grain Drying / Boiler and Gas Turbines / Marine Engineering / Fluid Machinery in Food Industry / Energy Utilization in Food

Industry / Alternative and Renewable Energy Resources / Food Thermal Process Engineering / Agricultural Process Engineering

Internal Combustion Engines

Internal combustion engine fundamentals, spark-ignition and compression-ignition engines, fuels and combustion, ignition systems, ideal fuel air cycle, supercharging and scavenging, performance and testing, lubrication.

Combustion

Combustion stoichiometric analysis, energy-temperature analysis, physical properties of fuels, gas and oil burners, laminar and turbulent flames, turbulent flame structure, diffusion and premixed flames, flame stability, control of pollution from combustion.

Internal Combustion Engines for Agricultural Systems

Power used in agriculture, internal combustion engine fundamentals, fuels and combustion, ignition systems, fuel-air cycle, supercharging and scavenging, lubrication and cooling, performance and testing, remedy and maintenance of tractor engine.

Combustion Technology for Food Engineering

Theory of combustion, physical properties of solid, liquid, fuel gas and biomass fuels; gas and oil burner, equipment used in combustion, utilization of heat from combustion to food systems, application for boiler, drying systems, food processing, control of pollution from combustion.

Air Conditioning

Psychometric properties and processes of air, cooling load estimation, air conditioning equipment, various types of air conditioning systems, air distribution and duct system design, ventilation system design, refrigerants and refrigerant piping design, basic controls in air conditioning, fire safety in a/c systems, indoor air quality, energy efficiency in a/c systems.

Refrigeration

Review of thermodynamics, psychometric property of air and introduction of refrigeration, ideal and real refrigeration processes, multi-pressure refrigeration process, refrigerant and lubricating oil, refrigeration load calculations, compressors, condensers, evaporators, refrigerant expansion/metering devices and level control, refrigerant controls, valve components, electrical control and monitoring systems, refrigerant piping and vessel design, safety.

Refrigeration and Air Conditioning

Basic knowledge of refrigeration and coefficient of performance, modified vapor compression, refrigeration cycles, system components analysis, refrigerant and their properties, evaporative cooling and cooling towers, absorption refrigeration, calculation of cooling load of refrigeration systems, freezing of foods, air condition, cooling load estimation of air conditioning systems. air distribution and duct system design.

Industrial Refrigeration, Freezing, Cold Storage

Principle of refrigeration, introduction to psychometrics, refrigeration equipment and accessories, food products and their preservation by refrigeration, food preservation, special food preservation method and other applications, insulation technique, cold storage construction, heat load calculations, economic consideration of refrigeration systems, heat reclaim, heat recovery and storage of energy, plant maintenance, safety.

Refrigeration and Cold Storage Systems

Principle of refrigeration, compression gas, absorption and special type; refrigeration systems; refrigerant compressor, evaporator, condenser, controlling systems, piping and equipment; load calculation of cold storage; psychometric and ventilation, circulation of air in cold storage and duct system design; air conditioning systems; preservation of agricultural products and food with cold storage, low temperature refrigeration systems and cryogenic technique.

Aircraft Air Conditioning and Pressurization Systems

Psychometric, thermodynamics of heating and cooling, systems of air conditioning and pressurization of aircraft, maintenance and operation of air conditioning and pressurization systems in airline industry, air quality control in passenger cabin, safety in air conditioning and pressurization of commercial aircraft based on international regulations.

Power Plant Engineering

Energy conversion principles and availability concept, fuels and combustion analysis and component study of steam, gas turbine and internal combustion engine power plants, combined cycle and cogeneration, hydro power plant, nuclear power plant, control and instrumentation, power plant economics and environmental impacts.

Power Generation and Environment

Thermal power plants : steam turbine, gas turbine, and cogeneration, hydro power plants, nuclear safety and waste treatment, atmospheric, land and water environment for power plants, introduction to environment impact assessment for power plants.

Power for Agricultural Systems

Thermodynamics of engine, fuel & combustion, internal combustion engine, hydro power plant, steam power plant, gas turbine & combined cycle power plant, renewable energy.

Power Systems in Food Industry

Energy conversion systems; steam generator; fuel and combustion; condensate, feed water and cooling water systems; steam power plant; energy conservation techniques for motor and transformer; energy management and economy in food industry, energy audit and monitoring.

Ship Propulsion and Engines

Introduction to marine propulsion systems, marine diesel engine and auxiliary systems, marine gas turbines, propellers, propulsion power transmission and piping system design.

Ship Resistance and Powering

Frictional resistance, residuary resistance, wave making resistance, Froude's law of comparison; model tests; powering of ships; estimation of effective horsepower; propulsion and propellers horse-power, wake thrust deduction, hull efficiency, propellers, geometry of the screw propeller, propellers and law of similarity, design procedure.

Aircraft Power Plant

Fundamental laws and equations, thermodynamics cycles, turbojet, turbofan, turboprop/turbo shaft, component performance, propellers, rockets.

Aerospace Propulsion

Thermodynamics cycles of propulsion systems, basic combustion, analysis of aerospace propulsion systems, piston engines, turbojet, turboshaft, turboprop, turbofan, ramjet, rocket propulsion.

Thermal System Design

Engineering design, design of workable systems, economic analysis on thermal systems, equation fitting, model of thermal equipment, system simulation, optimization.

Renewable Energy for Agriculture

Applications study of energies from solar, wind, water, wood, biogas, and agricultural leftover materials, charcoal production and stove types, solar meter, wind energy, small turbine, biogas pool.

Grain Drying

Principle and system of grain drying, moist air properties, equilibrium moisture content, thermal properties of grain and moisture transfer in porous materials, mathematical modeling of grain drying, deterioration and its minimization in storage.

Boiler and Gas Turbines

Type of boiler, principle of boiler and gas turbine, properties of steam control systems and alarms, the use of steam turbines in the sea, gas cycle, Brayton cycle, Rankine cycles, test and improve the water quality of the steam generator, inspection of steam boiling, gas turbines maintain and modify.

Marine Engineering

Marine machinery; types and their layout, such as pump, fans, steering gear mechanism, anchoring device, winches and cranes; propulsion; propeller geometry and definition; lift and drag; momentum and blade element theories; steering and design of rudders; ship auxiliary services; ventilation, refrigeration, air conditioning, pumping, flooding and draining; waste heat utilization.

Fluid Machinery in Food Industry

Classification and characteristics of pumps, blowers and compressors used in hydraulic and pneumatic system; calculation of capacity and efficiency of fluid machinery; design of piping system for fluid distribution; application and solution of occurring problems of fluid machinery in food industry.

Energy Utilization in Food Industry

Analysis and measurement of performance of energy utilization in thermal and electrical system for air conditioning systems, refrigeration systems, hot water/steam systems, air compression systems, electrical motor systems, lighting systems, energy conservation techniques, energy situation and concepts of energy conservation.

Alternative and Renewable Energy Resources

Introduction to fundamental of alternative energy and renewable energy resources, solar energy, biomass energy, biogas energy, wind energy, geothermal, hydro energy, the use of renewable energy in daily life.

Food Thermal Process Engineering

Theories and principles related to unit operations in food engineering: evaporation, distillation, extraction, leaching, absorption and ion exchange; principles of non-direct heating food process engineering: microwave, radio frequency, infrared, ohmic

Agricultural Process Engineering

Mass and energy balance in agricultural material processing, process measurement and instruments, drying and dehydration, thermal processing and cold storage of agricultural material, optimization in agricultural process engineering, agricultural process equipment.

↻ **Railway Rolling Stock / Friction and Wear / Mechanics of Vehicles / Robot Actuators and Sensors / Agricultural Machinery Engineering / Food Mechanical Process Engineering / Material Handling Engineering / Flight Dynamics and Control / Aircraft Structure Analysis / Mechatronics / Aircraft Design / Space Systems Design / Mechanics of Flight / Mechanics of Spaceflight / Ship Hydrostatics and Stability / Ship Strength / Shipbuilding Engineering / Food Product Conveying Equipment Design / Hygienic and Sanitary Design for Plant / Safety of Motor Vehicle / Agricultural Tractor Engineering / Agricultural Machinery / Vehicle System Design**

Railway Rolling Stock

Introduction to railway rolling stock and major components. Overview of rail vehicle dynamics, longitudinal rail vehicle dynamics (traction and brake), wheel and rail contact, ride Comfort, bogie, suspension, brake system and rail coach body. Some of rolling stock monitoring/maintenance and basic design Concept are introduced.

Friction and Wear

Introduction to tribology in rail machine components, Normal contact of elastic solids, Rail-wheel friction and friction modification, Wear and surface damage mechanism in rail wheel interface, Lubrication in rail Wheel interface, Wear prediction of collector strip and contact wire in pantograph, Wear characteristics of braking systems for railway vehicles, Wear characteristics of axle.

Mechanics of Vehicles

Acceleration and braking performance, road loads, resistance forces and required power, engine performance and converse, steady-state cornering, ride dynamics, steering and suspension systems, tired characteristics, rollover dynamics, and mechanics of vehicle's weight transfer.

Robot Actuators and Sensors

Introduction to modeling and use of actuators, sensors and microcontrollers in mechatronics design. Topics include electric motors (AC, DC, Stepper), solenoids, micro-actuators, position sensors (Encoders, sonar, Infrared), proximity sensor and micro-controller.

Agricultural Machinery Engineering

Mechanical properties of soil and plant related to agricultural machinery design; principles of agricultural machinery operations; principles of agricultural machines and farm implements design: tillage equipments, planting and cultivating equipments, harvesting machines; testing and performance evaluation agricultural machines; agricultural machinery standards; introduction to economics and agricultural machinery management

Food Mechanical Process Engineering

Theories and principles related to unit operations in food engineering: size reduction, mechanical separations for solid and liquid foods, precipitation, agitation and mixing of solid and liquid foods, filtration and membrane separation, crystallization and extrusion; principles of food process engineering related to heating or cooling: retorting and freezing

Material Handling Engineering

Physical properties and agricultural product of engineer, types of handling, character of material devided by principles of handling, design, materials flow motion system, analysis technique flow motion of material, principles of selection suitable material handling, and design major handling material, such as: gravities conveyor, belts conveyor, screw conveyor, pneumatic conveyor, bucket conveyor.

Flight Dynamics and Control

Advanced topics in aircraft dynamics, Trimmed flight condition analysis based on the nonlinear EOM. Linearization of Equation of motion (EOM) for a given trimmed flight condition. Transfer-function representations of the linear EOM. Aircraft control analysis based on the linear EOM.

Aircraft Structure Analysis

Review of concepts of Energy Methods of Structural analysis, Bending of Thin Plates; Bending Shear and Torsion of Open and Closed Thin-walled Tubes, Stress Analysis of Aircraft Components; Structural idealization Method; Multi cell tubes; Tapered Beams, Introduction of Airworthiness.

Mechatronics

Basic electronics, connectivity between computer and electromechanical systems, hydraulic systems, pneumatic systems, analysis and design of those systems.

Aircraft Design

Aerodynamics, aircraft structures, performance, stability and controls, sizing, drawing, regulation, component & details design, construction, cost management, ground & flight testing, maintenance & repairs, propulsion & A/C systems.

Space Systems Design

Space mission design, space environment, spacecraft sizing, Design of spacecraft subsystems, Launch systems, spacecraft testing, cost estimation.

Mechanics of Flight

Equation of motion for static performance, aircraft performance in steady flight and accelerated flight, static stability and control, aircraft equation of motion, longitudinal motion, lateral motion.

Mechanics of Spaceflight

Orbit equation, orbit types, orbital maneuvers, position and velocity in orbits, time in orbits, interplanetary transfer, introductory spacecraft systems.

Ship Hydrostatics and Stability

Ship displacement, volume displacement, ship buoyancy, fresh water allowance, statical stability, Initial metacentric height, test of ship inclination, angle of list, angle of loll, curves of statical stability, dynamic stability, effect of movement of center of gravity, loss of metacentric height, effect of slack tanks, trim, longitudinal stability, loss of intact buoyancy, effect of flooding on stability, IMO recommendations on stability.

Ship Strength

Quasi-static analysis of hull preliminary response; introduction to the probabilistic approach and strength of plate structures and ship structural components; combined stresses and failure theories; framing systems; brittle fracture and fatigue modes; structural detail; midship section synthesis, including classification society rules and techniques of stress superposition, material and fabrication consideration.

Shipbuilding Engineering

Ship type; shipbuilding materials and material testing; classification societies and related regulation; welding and cutting processes in shipbuilding; classification society weld testing; fabrication of main ship structural items; keel and bottom construction; shell

plating, framing systems and decks; bulkheads and pillars; superstructures; etc.; fabrication of minor ship structural items; pumping and piping systems; ventilation, refrigeration and insulation; shipbuilding process; shipyard layout and facilities; shipbuilding quality control; shipyard management and organization; industrial and psychology.

Food Product Conveying Equipment Design

Adjusting and installing of food product conveying equipment; designing of belt, chain, bucket, pneumatic, roller and hanging rails conveyor.

Hygienic and Sanitary Design for Plant

Introduction to sanitary design of building and grounds, facilities, and equipment; material selection, sanitary best practices; microorganism, pest, and allergen control; chemical and physical hazard control; biofilm; cleaning and agents; cleaning and sanitizing method; handling of waste and waste containers; verification of sanitation; management of sanitation operation.

Safety of Motor Vehicle

Mechanical characteristics of pneumatic tires; hydroplaning of pneumatic tires; force distribution during acceleration and braking performance of vehicles; energy and thermal requirement of brakes; turning performance; directional and stability control; vehicle collision; crash protection and energy absorption.

Agricultural Tractor Engineering

Types and basic structure of tractors, mechanics of tractor chassis, stability, transmission, hitching and hydraulic system, traction and traction aids, safety operation, tractor test, maintenance and design, tractor operating cost.

Agricultural Machinery

Power machine for agricultural production, design principle of agricultural machinery operation, equipment setup and maintenance such as tillage equipment, planting and fertilizing equipment, cultivating equipment, sprayer, harvester, combine harvester, milling machine and dryer.

Vehicle System Design

Vehicle design concept; Principle in vehicle structure, chassis, power train and vehicle ergonomic design. A practical interesting automotive system design project assigned by the instructor; the project must be completed within one semester; a complete written design report and presentation is required. CAD and CAE are used in design and analyze in the assigned project.

๔ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

งานไฟฟ้ากำลังและงานไฟฟ้าสื่อสาร
๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Electric Circuits
๖ Engineering Electronics
๗ Electromagnetic Fields
๘ Control Systems

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สภาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

งานไฟฟ้ากำลัง	งานไฟฟ้าสื่อสาร
๑ Electrical Instruments and Measurements	๑ Electrical Instruments and Measurements
๒ Electrical Machines	๒ Principle of Communication
๓ Electrical System Design	๓ Data Communication and Networking
๔ Electrical Power System	๔ Digital Communication
๕ Power Electronics	๕ Communication Network and Transmission Lines
๖ High Voltage Engineering / Electrical Safety / Electrical Engineering Materials	๖ Optical Communication / Mobile Communication
๗ Power System Protection / Energy Conservation and Management / Sensors & Transducers	๗ Microwave Engineering / Digital Signal Processing
๘ Power Plants and Substations / Renewable Energy / Electric Drives	๘ Antenna Engineering / Broadband Communication

หมายเหตุ (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาในกลุ่มที่ ๑-๖ ให้เลือกกลุ่มละ ๑ วิชา ส่วนรายวิชาในกลุ่มที่ ๗ และ ๘ ให้เลือก ๒ วิชา โดยจะเลือกจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือทั้งสองกลุ่มก็ได้

(๓) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๔) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

งานไฟฟ้ากำลังและงานไฟฟ้าสื่อสาร

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Electric Circuits

Circuit elements; node and mesh analysis; circuit theorems; resistance, inductance, and capacitance; first and second order circuits; phasor diagram; AC power circuits; three-phase systems.

๖ Engineering Electronics

Semiconductor devices; current-voltage and frequency characteristics; analysis and design of diode circuits; analysis and design of BJT, MOS, CMOS and BiCMOS transistor circuits, operational amplifier and its applications, power supply module.

๗ Electromagnetic Fields

Electrostatic fields; conductors and dielectrics; capacitance; convection and conduction currents; resistance, magnetostatic fields; magnetic materials; inductance, time-varying electromagnetic fields; Maxwell's equations.

๘ Control Systems

Mathematical models of systems; transfer function; system models on time domain and frequency domain; dynamic models and dynamic responses of systems; first and second order systems; open-loop and closed-loop control; feedback control and sensitivity, types of feedback control; concepts and conditions of system stability, methods of stability test.

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

งานไฟฟ้ากำลัง

๑ Electrical Instruments and Measurements

Units and standard of electrical measurement; instrument classification and characteristics; measurement analysis; measurement of DC and AC current and voltage using analog and digital instruments; power, power factor, and energy measurement; measurement of resistance, inductance, capacitance; frequency and period/time-interval measurement; noises; transducers; calibration.

๒ Electrical Machines

Magnetic circuits; principles of electromechanical energy conversion; energy and co-energy in magnetic circuits; single phase and three phase transformers; principles of rotating machines; DC machines; AC machines construction; synchronous machines; single phase and three phase induction machines; protection of machines.

๓ Electrical System Design

Basic design concepts; codes and standards; power distribution schemes; electrical wires and cables; raceways; electrical equipment and apparatus; load calculation; power factor improvement and capacitor bank circuit design; lighting and appliances circuit design; motor circuit design; load, feeder, and main schedule; emergency power systems; short circuit calculation; grounding systems for electrical installation.

๔ Electrical Power System

Electrical power system structure; AC power circuits; per unit system; generator characteristics and models; power transformer characteristics and models; transmission line parameters and models; cable parameters and models; fundamental of load flow; fundamental of fault calculation.

๕ Power Electronics

Characteristics of power electronics devices; principles of power converters - AC to DC converter, DC to DC converter, AC to AC converter, DC to AC converter.

๖ High Voltage Engineering / Electrical Safety / Electrical Engineering Materials

High Voltage Engineering

Uses of high voltage and overvoltage in power systems; generation of high voltage for testing; high voltage measurement techniques; electric field stress and insulation techniques, breakdown of gas; liquid and solid dielectric; high voltage testing techniques; lightning and protection; insulation coordination.

Electrical Safety

Electrical Hazards and safety measures; causes of electrical accidents and injuries; electric shock; step and touch potentials; electrostatic discharge (EDS); electrical arc flash and protection; electrical isolation; practical grounding, bonding and shielding; electrical safety testing; circuit protection devices; electrical safety guidance for low-voltage and high-voltage systems; electrical safety in the workplaces.

Electrical Engineering Materials

Structure of materials; electrical properties of materials; magnetic properties of materials; electrical conductors; Introduction to semiconductor devices; superconductivity; solid, liquid and gas dielectrics; applications of materials in electrical power.

Power System Protection / Energy Conservation and Management / Sensors & Transducers

Power System Protection

Fundamental of protection practices; instrument transformer and transducers; protection devices and protection systems; overcurrent and earth fault protection; differential protection; transmission line protection by distance relaying; transmission line protection by pilot relaying; motor protection; transformer protection; generator protection; bus zone protection; introduction to digital protection devices.

Energy Conservation and Management

Fundamental of energy efficiency; principle of energy efficiency in building and industry; load management; laws and regulations of energy conservation; energy management and analysis in building and industrial; technical aspects to use energy efficiently in lighting systems, heating and ventilating and air-conditioning (HVAC) systems, industrial motor; co-generation; energy conservations and economic analysis.

Sensors & Transducers

Introduction to measurement and control devices; analog and digital transducers; pressure measurement techniques; differential pressure transmitter; fluid flow measurement includes primary meters, secondary meters and special methods; measurement of temperature includes non-electric methods, electric methods and radiation method; types of liquid level measurement. direct liquid level measurement, indirect liquid level measurement includes hydrostatic pressure methods, electrical methods and special methods; conventional controller.

Power Plants and Substations / Renewable Energy / Electric Drives

Power Plants and Substations

Load curve; diesel power plant; steam power plant; gas turbine power plant; combined cycle power plant; hydro power plant; nuclear power plant; renewable energy sources; type of substation; substation equipment; substation layout; substation automation, lightning protection for substation; grounding systems.

Renewable Energy

Introduction to energy systems and renewable energy resources; potential of renewable resources; difference of conventional and renewable energy technologies; renewable technologies such as solar, wind, biomass, geothermal, biogas, municipal solid waste, wave energy, fuel cell; energy storages; laws, regulations, and policies of renewable energy; economics aspects

Electric Drives

Electric drive components, load characteristics, operating region of drives, braking methods of motors, power transmission and sizing, torque-speed characteristics of electric motors, DC motor drives, AC motor drives, servo drives systems, applications of drives in industrial automation.

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

งานไฟฟ้าสื่อสาร

๑ Electrical Instruments and Measurements

Units and standard of electrical measurement; instrument classification and characteristics; measurement analysis; measurement of DC and AC current and voltage using analog and digital instruments; power, power factor, and energy measurement; measurement of resistance, inductance, capacitance; frequency and period/time-interval measurement; noises; transducers; calibration.

๒ Principle of Communication

Communication models, wire/cable and wireless/radio; Introduction to signal and system; spectrum of signal and applications of Fourier series and transform; analog modulation, AM, DSB, SSB, FM, NB/WBFM, PM; noises in analog communication; binary baseband modulation; Nyquist's sampling theory and quantization; pulse analog modulation, PCM, DM; multiplexing techniques; introduction to transmission lines, radio wave propagation, microwave components and communication, satellite communications, optical communication.

๓ Data Communication and Networking

Introduction to data communications and networks; layered network architecture; point-to-point protocols and links; delay models in data networks; medium-access control protocols; flow control; error control; local area network; switching network; routing in data networks; network security; cloud network, architecture and system; standards.

๔ Digital Communication

Review of probability and random process; signal space; minimum Nyquist bandwidth; signal detections; AWGN, digital modulation techniques, sigma-delta, performance analysis; synchronization; equalization; introduction of information theory; source coding; channel coding; multichannel and multicarrier systems; spread spectrum techniques; multipath fading channels.

๕ Communication Network and Transmission Lines

Wire and wireless communication; wire communication network; Y, Z, F, G, H matrix, relation; connection and basic circuits, network transformation, transmission quantities, signal transmission circuit techniques, wave filters, attenuator, impedance matching, transmission line theory, equation, solution for low, medium, high frequencies, primary and secondary constant; incident and reflected waves, standing wave ratio, line characteristics for open, short, terminated load, lossless, and lossy lines; reflections in time domain, bounce diagrams, near-end and far-end crosstalk, differential signaling, composite line, types of cable, and unshielded twisted pair, coaxial cable; current cable standards.

๖ Optical Communication / Mobile Communication

Optical Communication

Cylindrical dielectric waveguides and propagating conditions; structure and types of optical fiber; optical fiber parameters; optical fiber production; optical cable types; optical transmitters; optical receivers; signal degradations, attenuation and dispersion in fiber link; optical

repeaters and amplifiers; link budget calculation; multiplexing in optical link system; introduction to FTTX.

Mobile Communication

Wireless communication system; theory, principle of mobile communication system; characteristic and impact of radio propagation; modulation techniques; speech coding; diversity channel coding; multiplexing technique; interconnection components for mobile communication system; standards of current mobile communication, 4G, 5G and beyond; cellular systems: multiple access and interference management, capacity of wireless channels, multiuser capacity; MIMO system.

Microwave Engineering / Digital Signal Processing

Microwave Engineering

Review of Maxwell's equations, plane waves; microwave transmission lines and waveguides; microwave network analysis; impedance and equivalent voltage and current; the S-matrix; signal flow graphs, impedance matching and tuning, microwave resonators; power dividers and directional couplers; microwave filters; point-to-point microwave link; radar system; microwave propagation; basic of microwave measurement; applications.

Digital Signal Processing

Continuous-time and discrete-time signals, spectral analysis; decimation and interpolation; sampling rate conversion; DFT; probabilistic methods in DSP; design of FIR, IIR digital filters, multirate systems and filter Banks; Discrete Wavelet Transform; introduction to some DSP applications such as image processing, speech and audio processing, array processing and further current applications.

Antenna Engineering / Broadband Communication

Antenna Engineering

Basic definitions and theory; isotropic point source; power and field patterns; directivity and gain; efficiency, polarization; input impedance and bandwidth; Friis transmission equation, radiation from current elements; ground effects; radiation properties of wire antenna; array antenna; Yagi-Uda antenna and log-periodic antenna; aperture antenna; microstrip antenna; modern antenna for current applications; antenna characteristics measurement.

Broadband Communication

Principles of broadband communication networks for switching telephone system, VoIP telephone, WAN infrastructure; ATM, VPN, FDDI, DSL and current techniques; Internet, intranet; SDH, traffic engineering and QoS; FTH, WLANS, PON DWDM network; theory of power line communications (PLC) for narrowband, broadband communications, standards of PLC-based Networking.

๕ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Engineering Statistics / Probability and Statistics
๖ Manufacturing Processes
๗ Thermodynamics / Thermodynamics of Materials / Thermofluids
๘ Fundamental of Electrical Engineering

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สภาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	กลุ่มวัสดุ
๑ Safety Engineering	๑ Safety Engineering
๒ Industrial Plant Design	๒ Industrial Plant Design
๓ Production Planning and Control	๓ Production Planning and Control
๔ Quality Control	๔ Quality Control
๕ Industrial Work Study	๕ Mechanical Behavior of Materials
๖ Operations Research	๖ Deterioration of Materials
๗ Engineering Economy	๗ Materials Characterization
๘ Maintenance Engineering	๘ Materials Selection and Design
กลุ่มการผลิต	กลุ่มโลจิสติกส์
๑ Safety Engineering	๑ Safety Engineering
๒ Industrial Plant Design	๒ Industrial Plant Design
๓ Production Planning and Control	๓ Production Planning and Control
๔ Quality Control	๔ Quality Control
๕ Tool Engineering	๕ Inventory and Warehouse Management
๖ Machine Tools	๖ Logistics and Supply Chain Management
๗ Forming Processes	๗ Transportation and Distribution
๘ Automation and Control Systems	๘ Material handling System Design

กลุ่มเมคคาทรอนิกส์
๑ Safety Engineering
๒ Industrial Plant Design
๓ Production Planning and Control
๔ Quality Control
๕ Manufacturing Automation
๖ Industrial Robotics and Machine Vision
๗ Computer Systems and Interfacing
๘ Modeling and Control Systems

หมายเหตุ (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สภาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

(๔) การจัดการเรียนการสอนต้องมีปฏิบัติการวิศวกรรมพื้นฐานและวิศวกรรมหลักเฉพาะสาขา เพื่อให้สอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตร ดังนี้

- (ก) ปฏิบัติการกระบวนการผลิตพื้นฐาน
- (ข) ปฏิบัติการวิศวกรรมเครื่องกล
- (ค) ปฏิบัติการวิศวกรรมไฟฟ้า
- (ง) ปฏิบัติการวิศวกรรมอุตสาหการ

เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Engineering Statistics / Probability and Statistics

Probability theory; random variables; statistical inference; analysis of variance; regression and correlation; using statistical methods as the tool in problem solving.

๖ Manufacturing Processes

Theory and concept of manufacturing processes such as casting, forming, machining and welding; material and manufacturing processes relationships; fundamental of manufacturing cost.

๗ Thermodynamics / Thermodynamics of Materials / Thermofluids

Thermodynamics

First law of thermodynamics; second law of thermodynamics and Carnot cycle; energy; entropy; basic heat transfer and energy conversion.

Thermodynamics of Materials

First and second laws of thermodynamics. Criteria for equilibria in constant pressure processes. Free energy as a function of temperature, pressure and chemical potential. Equilibrium in gas mixtures. Equilibrium between condensed phases and gas phases. Free energy diagram. Solution behavior.

Thermofluids

Fundamental concepts in thermodynamics. The first and second law of thermodynamics. Basic concepts and basic properties of fluids. Fundamentals of fluid statics. Fundamentals of fluid dynamics. Characteristics of fluids such as laminar and turbulent flows.

⚡ Fundamental of Electrical Engineering

Basic DC and AC circuit analysis; voltage; current and power; transformers; introduction to electrical machinery; generators, motors and their uses; concepts of three-phase systems; method of power transmission; introduction to some basic electrical instruments.

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

อุตสาหกรรม

๑ Safety Engineering

Study of loss prevention principles; design, analysis, and control of workplace hazards, human element; system safety techniques; principles of safety management; and safety Laws.

๒ Industrial Plant Design

Introduction to plant design, preliminary analysis of plant design, layout and facilities planning; material handling; nature of plant layout problems; plant location; product analysis; basic types of layout service and auxiliary functions.

๓ Production Planning and Control

Introduction to production systems; forecasting techniques; inventory management; production planning; cost and profitability analysis for decision making; production scheduling; production control.

๔ Quality Control

Quality control management, quality control techniques; engineering reliability for manufacturing.

๕ Industrial Work Study

Working knowledge of the time and motion study; practices and procedures including application of principles of motion economy; use of flow process charts and diagram, Man-Machine charts, micro-motion study, time formulas, work sampling, performance rating, standard data systems and use of equipment related to the work.

๖ Operations Research

An introduction to the methodology of operations research in modern industrial engineering problem solving, emphasis is made on the use of mathematical models, linear programming, transportation model, game theory, queuing theory, inventory model and simulation in decision making process.

๗ Engineering Economy

Methods of comparison; depreciation, evaluation of replacement, risk and uncertainty, estimating income tax consequences.

๘ Maintenance Engineering

Industrial maintenance and Total Productive Maintenance(TPM) concepts, Failure statistics, reliability, maintainability and availability analysis, Lubrication, preventive maintenance systems and condition monitoring technologies, Maintenance control and work order systems, Maintenance organization, personnel and resources, Computerized maintenance management systems (CMMS), Life cycle management, Maintenance reports and key performance indexes, Maintenance system development.

วัสดุ

๑ Safety Engineering

Study of loss prevention principles; design, analysis, and control of workplace hazards, human element; system safety techniques; principles of safety management; and safety Laws.

๒ Industrial Plant Design

Introduction to plant design, preliminary analysis of plant design, layout and facilities planning; material handling; nature of plant layout problems; plant location; product analysis; basic types of layout service and auxiliary functions.

๓ Production Planning and Control

Introduction to production systems; forecasting techniques; inventory management; production planning; cost and profitability analysis for decision making; production scheduling; production control.

๔ Quality Control

Quality control management, quality control techniques; engineering reliability for manufacturing.

๕ Mechanical Behavior of Materials

Elasticity and viscoelasticity, plasticity, imperfections: point, line defects, interfacial, volumetric defects. Macroscopic aspects of fracture, creep and fatigue. Mechanical testing.

๖ Deterioration of Materials

Deterioration of metal, ceramic, polymer and composite: corrosion, chemical deterioration, mechanical deterioration, and thermal degradation.

๗ Materials Characterization

Basic chemical analysis and spectroscopic techniques. Surface analysis by optical microscope and electron microscopes. Crystal structure analysis. Thermal analysis.

๘ Materials Selection and Design

Selection of materials for engineering systems. Materials selection chart. Materials selection by multi-constraints process selection. Fabrication process selection.

การผลิต

๑ Safety Engineering

Study of loss prevention principles; design, analysis, and control of workplace hazards, human element; system safety techniques; principles of safety management; and safety Laws.

๒ Industrial Plant Design

Introduction to plant design, preliminary analysis of plant design, layout and facilities planning; material handling; nature of plant layout problems; plant location; product analysis; basic types of layout service and auxiliary functions.

๓ Production Planning and Control

Introduction to production systems; forecasting techniques; inventory management; production planning; cost and profitability analysis for decision making; production scheduling; production control.

๔ Quality Control

Quality control management, quality control techniques; engineering reliability for manufacturing.

๕ Tool Engineering

Mechanical devices to support for manufacturing to desired position, including fixed position and moving in desired pathway, to assist in cutting, measuring, assembling, welding processes or handling equipments.; tools designed from work piece dimensions and their tolerances to avoid errors of dimensions and shape tolerances; stacking tolerances; selections and calculations of various mechanical components to use for force transmissions e.g. wedge effect, cams, screws, toggles etc; complete samples such as jigs and fixture.

๖ Machine Tools

Types of machine tools and their applications i.e. machine tools for casting, metal forming, material removal processes and specialized machine tools for other specific tasks; structure of machine tools; machine drives and transmission units; linear and rotary guides and bearings; machine tools set-up; machine tools control systems i.e. CNC, PLC

๗ Forming Processes

Material properties for metal forming and plastic forming; sheet metal forming; bulk forming; fundamental of metal forming processes; forging, rolling, extrusion, drawing; powder metallurgy, polymer, ceramic and plastic injection processes; factors and tools involving metal forming and plastic injection processes.

๘ Automation and Control Systems

Fundamental of control techniques and their applications: mechanical control, electrical control, pneumatics controls, hydraulics control; feedback control; PLC; sensor: analog, binary, and digital; CNC machine tools; flexible manufacturing; industrial robots.

โลจิสติกส์

๑ Safety Engineering

Study of loss prevention principles; design, analysis, and control of workplace hazards, human element; system safety techniques; principles of safety management; and safety Laws.

๒ Industrial Plant Design

Introduction to plant design, preliminary analysis of plant design, layout and facilities planning; material handling; nature of plant layout problems; plant location; product analysis; basic types of layout service and auxiliary functions.

๓ Production Planning and Control

Introduction to production systems; forecasting techniques; inventory management; production planning; cost and profitability analysis for decision making; production scheduling; production control.

๔ Quality Control

Quality control management, quality control techniques; engineering reliability for manufacturing.

๕ Inventory and Warehouse Management

Guidelines for management of warehouse and distribution center, trend, changes and opportunity, role of warehouse in supply chain, warehouse design and location selection, warehouse and distribution center layout, flow of material planning, simulation model for analysis and design of warehouse and distribution network, economic factor determination, role of warehouse and distribution center for both domestic and foreign, shelves design, logistics information system management of warehouse, risk Management, safety in warehouse, transportation with warehouse activity , case study

๖ Logistics and Supply Chain Management

Principle of logistics and supply chain management, the importance of logistics and supply chain management on economic and corporation systems, the role of industrial logistics on supply chain, computer and information technology for logistics, logistics and supply chain planning, the importance of customer service, inventory management, transportation, packaging, purchasing in logistics and supply chain operation, global trend of logistics and supply chain.

๗ Transportation and Distribution

Study and analysis of transportation systems. land transportation, airfreight, marine transportation. Forecasting of traveling demand, Analysis of different factors influencing transportation systems, Traffic flow density. Decision making for traveling optimization, Simulation model for studying the behavior of transportation systems, planning of developing systems and transportation routes, case study.

⚙ Material handling System Design

Principles of material handling system design, Problem analysis and selection of handling method, Design of belt conveyor, tray conveyer, continuous-flow conveyer, bucket elevator, screw conveyer, vibrating tray conveyors, trolley conveyors, roller conveyors, and pneumatic conveyors.

เมคคาทรอนิกส์

๑ Safety Engineering

Study of loss prevention principles; design, analysis, and control of workplace hazards, human element; system safety techniques; principles of safety management; and safety Laws.

๒ Industrial Plant Design

Introduction to plant design, preliminary analysis of plant design, layout and facilities planning; material handling; nature of plant layout problems; plant location; product analysis; basic types of layout service and auxiliary functions.

๓ Production Planning and Control

Introduction to production systems; forecasting techniques; inventory management; production planning; cost and profitability analysis for decision making; production scheduling; production control.

๔ Quality Control

Quality control management, quality control techniques; engineering reliability for manufacturing.

๕ Manufacturing Automation

Basic principle of automation systems in manufacturing; principle operation of systems and components used in automation systems, including pneumatic and hydraulic control in a manufacturing process; circuit diagram design based on Programmable Logic Controller (PLC); numerical control machine tools compared to manual and automatic control; system design automation by applying the relevant component such as automated assembly systems, Flexible Manufacturing systems (FMS) and so on.

๖ Industrial Robotics and Machine Vision

Fundamental of robot technology; history of robotics; classification of robots; introduction to industrial robotics; robot physical configuration; other technical features; applications for industrial robots; basic robot motion; manipulator; types of drive systems; motion control of industrial robotics; programming the robot and robot programming language; end effector; gripper selection and design; sensors in robotics; robot motion analysis; introduction to manipulator kinematics; robot vision systems, machine vision; acquisition of images; lighting techniques; image processing and analysis; image-processing techniques, image analysis; machine vision technique (๓D); robot cell design and control; hardware interfacing; graphical simulation of robotic workcell; robot applications in manufacturing.

๗ Computer Systems and Interfacing

Micro-computer hardware; CPU, bus, memory unit, input and output units; interfacing technique and control program for interfacing to peripheral devices; software design; real time and programming; control program to microcomputer systems; high level

language programming; pipelining memory hierarchy and control, input/output; superscalar and parallel processors; microcomputer applications in measurement systems and control.

⚙ Modeling and Control Systems

Introduction to control systems; mathematical model of systems; transfer function block diagram; system response; characteristic of control systems; stability analysis of control systems in time-domain and frequency domain; design of feedback control systems based on compensation PID controllers; control system analysis based on state variables; system simulation using computer software.

๖ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Fluid Mechanics/ Hydraulics
๖ Strength of Materials / Surveying / Hydrology
๗ Chemistry for Environmental Engineering / Biology for Environmental Engineering
๘ Environmental Unit Operations / Environmental Unit Processes / Biological Unit Processes

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สภาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

๑ Water Supply Engineering / Water Works Design / Advanced Water Treatment
๒ Wastewater Engineering / Wastewater Engineering Design / Industrial Water Pollution Control / Advanced Wastewater Treatment
๓ Solid Waste Engineering
๔ Air Pollution Control / Design of Air Pollution Control System
๕ Building Sanitation / Design of Sewerage
๖ Environmental System and Management / Environmental Impact Assessment
๗ Hazardous Waste Management / Hazardous Waste Treatment
๘ Environmental Health Engineering / Industrial Safety Management / Environmental Law / Public Health Engineering / Water Resource Management Environment and Energy / Computer Application in Environmental Engineering Construction Management for Environmental Engineering / Environmental Modeling / Noise and Vibration Control

หมายเหตุ (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาในกลุ่มที่ ๑-๖ ให้เลือกกลุ่มละ ๑ วิชา ส่วนรายวิชาในกลุ่มที่ ๗ และ ๘ ให้เลือก ๒ วิชา โดยจะเลือกจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือทั้งสองกลุ่มก็ได้

(๓) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๔) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

เนื้อหาวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Fluid Mechanics / Hydraulics

Fluid Mechanics

Properties of fluid, fluid static; momentum and energy equations; equation of continuity and motion; similitude and dimensional analysis; steady incompressible flow.

Hydraulics

Properties of fluids; static, dynamics and kinematics of fluid flow; energy equation in a steady flow; momentum and dynamic forces in fluid flow; similitude and dimensional analysis; flow of incompressible fluid in pipes; open - channel flow; fluid flow measurements; unsteady flow problems.

๖ Strength of Materials / Surveying / Hydrology

Strength of Materials

Forces and stresses; stresses and strains relationship; stresses in beams, shear force and bending moment diagrams; deflection of beams, torsion; buckling of columns; Mohr's circle and combined stresses; failure criterion.

Surveying

Introduction to surveying work; basic field works, leveling; principles and applications of theodolites; distance and direction measurements; errors in surveying, acceptable error, data correction, triangulation; precise determination of azimuth; precise traverse plane coordinate systems, precise leveling; topographic survey; map plotting.

Hydrology

Hydrologic cycles; precipitation; infiltration; runoff; rain and river gauging; hydrographs; reservoirs; evaporation; evapotranspiration; flood forecasting; flood routing; groundwater; measurement of hydrologic and meteorological variables.

☞ Chemistry for Environmental Engineering / Biology for Environmental Engineering

Chemistry for Environmental Engineering

Chemical and physical characteristics of water and wastewater, methods for determination and application of data to environmental engineering practice; sample collection and preservation; laboratory analysis of water; determinations of solids, DO, BOD, COD, nitrogen, phosphorus.

Biology for Environmental Engineering

Cell and its structure, principles of bacteriology, methods of collection and bacteriological examination of water and wastewater, actions of enzymes as related to stabilization of organic matter, biodegradation of organic compounds, fundamental concepts related to energy, food chain, productivity and limiting factors, basic concept of ecology, biota dynamics in wastewater treatment environments.

☞ Environmental Unit Operations / Environmental Unit Processes / Biological Unit Processes

Environmental Unit Operations

Fundamentals of physical unit operations in water and wastewater treatment: mixing, sedimentation, flotation, filtration, and equalization; aeration and mass transfer operations: absorption and adsorption.

Environmental Unit Processes

Fundamentals of process analysis; reactors: plug flow and continuous stirred tank reactors; chemical and biological unit processes in water and wastewater treatment: neutralization, ion exchange disinfection and biological suspended - growth and attached - growth treatment systems; kinetics.

Biological Unit Processes

Fundamentals of biological unit processes in wastewater treatment; reactor engineering; kinetics of biochemical systems; modeling of biological reactor; control parameters for biological suspended and attached growth treatments.

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

๑ Water Supply Engineering/Water Works Design/ Advanced Water Treatment

Water Supply Engineering

Importance of water; nature and sources of water; water demand and requirement; raw water sources; surface and groundwater quality and standards; water treatment processes: aeration, coagulation and flocculation, sedimentation, filtration and disinfection.

Water Works Design

Water demand estimation; design of raw water intake and pumping station; rapid and slow mixing unit; sedimentation unit; filtration unit; disinfection unit; design of distribution systems.

Advanced Water Treatment

Principles of advanced water treatment; stripping; ion exchange; adsorption; membrane processes; selection of treatment alternatives.

๒ Wastewater Engineering / Wastewater Engineering Design / Industrial Water Pollution Control / Advanced Wastewater Treatment

Wastewater Engineering

Wastewater characteristics; wastewater flow rates and measurement; wastewater treatment objectives and effluent standards; physical treatment; chemical treatment; biological treatment and sludge treatment and disposal.

Wastewater Engineering Design

Design of combined and separated sewer; pump and pumping stations; design of facilities for physical, chemical and biological treatment of wastewater; disposal of sludge.

Industrial Water Pollution Control

Production processes of major industries and their wastewater characteristics; wastewater minimization and clean technology; treatment technology; laws and regulations.

Advanced Wastewater Treatment

Principles of advanced wastewater treatment; removal of nitrogen and phosphorus; removal of toxic compounds; natural treatment systems.

๓ Solid Waste Engineering

Generation and characteristics of municipal solid wastes; handling at source; collection; transfer and transport; processing and transformation; sanitary landfill.

☞ Air Pollution Control / Design of Air Pollution Control Systems

Air Pollution Control

Types of air pollutants and sources; effects on health and environment; meteorological transport; principles of particulate and gaseous pollutant control; sampling and analysis methods; laws and regulations.

Design of Air Pollution Control Systems

Principles and design of air pollution control units for particulate and gases; ventilation system design; operation and maintenance.

☞ Building Sanitation / Design of Sewerage

Building Sanitation

Fundamentals of building sanitation; laws and regulations; cold water supply systems; hot water supply systems; soil, waste and vent pipe systems; fire protection systems; site drainage; wastewater treatment and solid waste management for individual building.

Design of Sewerage

Hydraulics in sewerage systems; estimation of water flow quantity; designs of wastewater collection and storm water drainage systems; components of drainage systems; design of pumping station.

☞ Environmental Systems and Management / Environmental Impact Assessment

Environmental Systems and Management

Concepts of environmental systems and management issues and priorities; standards and criteria setting; indication and indices; information systems; organization; enforcement and economic aspects of environmental control; EMS and ISO; monitoring; pollution prevention; case studies.

Environmental Impact Assessment

Concepts of impact assessment and methodology; assessments of physical resources, ecological resources, human use values and quality of life values; prevention and mitigation measures; monitoring plan; case studies.

☞ Hazardous Waste Management / Hazardous Waste Treatment

Hazardous Waste Management

Types and characteristics; environmental legislation; risk assessment and management; handling and transportation; treatment processes: incineration, stabilization and solidification, land disposal and site remediation.

Hazardous Waste Treatment

Basic principles of management and treatment of both organic and inorganic hazardous waste; the treatment systems includes physical, chemical, biological, or thermal process as well as final deposition method.

↻ Environmental Health Engineering / Industrial Safety Management

**/ Environmental Law / Public Health Engineering / Water Resource Management
/ Environment and Energy / Computer Application in Environmental Engineering
/ Construction Management for Environmental Engineering / Environmental Modeling
/ Noise and Vibration Control**

Environmental Health Engineering

Principles of environmental health engineering; community and occupational environments; environmental health standards and requirements; health risk assessment; application of engineering principles in environmental health protection, safety and emergency response.

Industrial Safety Management

Nature of accident in industry and need of accident prevention; planning for safety such as plant layout, machine guarding and maintenance, etc; safety in industry; management of safety program; safety training; case studies in accident analysis.

Environmental Law

Environmental Laws and Standards; Factory Acts; Hazardous Substances Acts; Environmental Regulations and Decrees; Public Health Acts; Implementation and Enforcement; Related International laws and regulations.

Public Health Engineering

Health aspects of environmental quality; some principles of epidemiology with special emphasis on community and occupational environments; environmental health standards and requirements; engineering control of some urban and rural pollution problems; other topics in application of engineering principles in environmental protection.

Water Resource Management

Principles of water resource management; water management in irrigation project; water resources projects for domestic and industrial uses, urban drainage projects, and for water quality; data measurement and analysis; storage systems; optimization; case studies.

Environment and Energy

Energy resources and utilization; fossil-based energy; environmental impact of mining and fuel processing; air pollution greenhouse gas, and global warming from fuel utilization; energy conservation and renewable energy technologies; hydro energy harnessing and its environmental impact and mitigation; other non-fossil fuel options: biomass, solar, and wind energy.

Computer Application in Environmental Engineering

Introduction to computer as computational aids in environmental engineering analysis; applications of computer to analyze problems in water supply engineering: flows in sewers and water distribution systems, analysis of hydrological problems, hydraulic analysis in water and wastewater treatment plants, designing of water and wastewater treatment units; water management modeling; air pollution management and control computations.

Construction Management for Environmental Engineering

Construction industry for environmental unit processes; principles of management; construction organization; contracts and tendering; planning and control tools; feasibility study; cash-flow analysis; construction laws, regulations, and emission and effluent standards; safety in construction; construction finance and accounting; construction and disputes; arbitration; unit start up and commissioning.

Environmental Modeling

Pollutant transport phenomena: advection, diffusion/dispersion, sediment transport; completely mixed systems; plug-flow systems; advective-dispersive systems; reaction kinetics; equilibrium chemical modeling; mass balance equation for plug-flow systems; Street-Phelps equation; waste load allocations; dissolved oxygen in large rivers and estuaries; eutrophication of lakes; toxic organic chemicals in rivers, estuaries, and lakes; groundwater contamination; atmospheric deposition and biogeochemistry; climate change and general circulation models; global carbon box model.

Noise and Vibration Control

Principles of sound waves; instrumentation; measurement; impact of noise and vibration on human health and environment; laws and regulations; use of acoustic materials and barriers.

๗ สาขาวิศวกรรมเคมี

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Engineering Statistics / Probability and Statistics / Experimental Design
๖ Chemical Engineering Processes / Chemical Engineering Principle and Calculation
๗ Thermodynamics / Physical Chemistry
๘ Fundamental of Electrical Engineering / Chemical Process Instrumentation

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สภาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

๑ Chemical Engineering Thermodynamics
๒ Fluid flow
๓ Heat Transfer and Mass Transfer
๔ Chemical Engineering Kinetics and Reactor Design
๕ Process Dynamics and Control
๖ Chemical Engineering Plant Design
๗ Safety in Chemical Operation / Environmental Chemical Engineering
๘ Engineering Economy / Chemical Engineering Economics

หมายเหตุ (๑) วิชาวิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สภาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหาวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมเคมี

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Engineering Statistics / Probability and Statistics / Experimental Design

Engineering Statistics / Probability and Statistics

Probability theory; random variables; statistical inference; analysis of variance; regression and correlation; using statistical methods as the tool in problem solving.

Experimental Design

Principles of experimental design; randomization; factorial designs; application of statistical technique, analysis techniques and regression; interpretation the analyses.

๖ Chemical Engineering Processes / Chemical Engineering Principle and Calculation

Chemical Engineering Processes

Studies of production processes in industrial plants; raw materials, energy, industrial equipment, safety and environmental impacts; visit study of related factory.

Chemical Engineering Principle and Calculation

Introduction to Chemical Engineering Calculation: stoichiometry and material balance calculation; recycling, bypassing and purging; use of chemical and phase equilibrium data; energy balance.

⚙ Thermodynamics / Physical Chemistry

Thermodynamics

First law of thermodynamics; second law of thermodynamics and Carnot cycle; energy; entropy; basic heat transfer and energy conversion.

Physical Chemistry

The nature of physical chemistry; gases; chemical thermodynamics; the law of chemical thermodynamics; free energy, phase rule, chemical equilibrium; solutions of non-electrolytes and electrolytes; electrochemistry

⚙ Fundamental of Electrical Engineering / Chemical Process Instrumentation

Fundamental of Electrical Engineering

Basic DC and AC circuit analysis; voltage; current and power; transformers; introduction to electrical machinery; generators, motors and their uses; concepts of threephase systems; method of power transmission; introduction to some basic electrical instruments.

Chemical Process Instrumentation

Characteristics, types and limits of measuring instruments used in chemical process industry; temperature, pressure, flow, level, pH, and composition transducers; actuators used in process industries; interfacing components techniques.

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเคมี

๑ Chemical Engineering Thermodynamics

Thermodynamics of multi-component systems and applications for phase equilibrium and chemical reaction equilibrium.

๒ Fluid Flow

Physical properties of fluids; fluid static and application; characteristics of fluid flow and momentum transfer including applications; design of unit operations for solid-fluid separations.

๓ Heat Transfer and Mass Transfer

Heat Transfer

Basic principles and mechanisms for heat transfer; conceptual design of heat transfer equipments.

Mass Transfer

Basic principles and mechanisms for mass transfer; conceptual design of mass transfer and simultaneous heat-mass transfer equipments.

๔ Chemical Engineering Kinetics and Reactor Design

Application of thermodynamic and kinetic fundamentals to the analysis and design of chemical reactors; type of reactors: single reactor and multiple reactor systems; isothermal and non-isothermal operation: homogeneous reactors and introduction to heterogeneous reactors.

๕ Process Dynamics and Control

Mathematical modeling of chemical engineering systems; solution techniques and dynamics of these systems; introduction to automatic control; feedback control concept; stability analysis; frequency response and control system designs; introduction to measurement and control instrument characteristics.

๖ Chemical Engineering Plant Design

Conceptual design of chemical plant; general design considerations and selection; process design project of a chemical plant.

๗ Safety in Chemical Operations / Environmental Chemical Engineering

Safety in Chemical Operations

Principles of safety and loss prevention control; hazard identification and handling including risk assessment; principles of safety management; legislation and safety laws.

Environmental Chemical Engineering

Impacts of environmental pollution; environmental quality standards; sources and characteristics of industrial wastes and treatment methods; hazardous wastes and disposal methods.

⚙ Engineering Economy / Chemical Engineering Economics

Engineering Economy

Methods of comparison; depreciation, evaluation of replacement, risk and uncertainty, estimating income tax consequences.

Chemical Engineering Economics

Introduction to general economics; accounting data and financial statements in the chemical industry; economic evaluation in chemical engineering plant design; economic evaluation for alternative selection and investment of chemical process

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๔

เพื่อให้ การจัดระบบ การขอ การอนุญาต และการให้บริการข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสภาวิศวกรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็วและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการรับรองสิทธิของประชาชน ในการ รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ประกอบกับมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดของสภาวิศวกร ซึ่งขัดหรือแย้งกับ ระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สามารถทำให้รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสภาวิศวกร ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วย ข้อมูลข่าวสารของราชการ

“หน่วยงาน” หมายความว่า สำนักกฎหมายและจรรยาบรรณ ฝ่ายทะเบียนและใบอนุญาต ฝ่ายบริหารและประชาสัมพันธ์ ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพวิศวกรรม ฝ่ายการเงิน บัญชี งบประมาณ และการพัสดุ ฝ่ายเทคโนโลยีและสารสนเทศ หรือหน่วยงานอื่นที่สภาวิศวกรจัดตั้งขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงภายหลัง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร

“คำขอ” หมายความว่า คำขอข้อมูลข่าวสารตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้นายกสภาวิศวกรรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้นายกสภาวิศวกรมีอำนาจวินิจฉัย สั่งการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๑
คณะกรรมการ

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการประกอบด้วยเลขาธิการสภาวิศวกรเป็นประธาน หัวหน้าสำนัก
หัวหน้าฝ่าย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน ๒ คน เป็นกรรมการ

ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับการบริหาร การจัดระบบ การขอ การอนุญาต
และการบริการข้อมูลข่าวสาร

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาประเภทข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย หรือข้อมูล
ข่าวสารที่เป็นความลับของราชการ และการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร

(๓) พิจารณาวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารใดจะเปิดเผยได้หรือไม่

(๔) ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร
และการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรกับส่วนราชการและเอกชน

(๕) ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการดำเนินการ
ตามระเบียบนี้

(๖) แต่งตั้งคณะทำงานหรือให้เจ้าหน้าที่สำนักงานสภาวิศวกรคนหนึ่งคนใดปฏิบัติการในเรื่องใด ๆ
ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๗) ดำเนินการอื่นใดตามที่นายกสภาวิศวกรหรือคณะกรรมการสภาวิศวกรมอบหมาย

ข้อ ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ
ทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุม
เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ
ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๙ มติของคณะกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสภาวิศวกรก่อน
จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

หมวด ๒
ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๐ ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารขึ้น อยู่ในความรับผิดชอบควบคุมดูแลของสำนักงาน
สภาวิศวกร เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า
หรือขอสำเนา ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

หมวด ๓
การจัดระบบข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๑ ให้หน่วยงานจัดประเภทข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ กฎหมายอื่นและระเบียบของคณะกรรมการสภาวิศวกร ดังนี้

- (๑) ข้อมูลข่าวสารที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา
- (๒) ข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้
- (๓) ข้อมูลข่าวสารอื่น
- (๔) ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

การจัดแยกข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงลักษณะของข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลของราชการด้วยว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผยมิได้หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

ให้หน่วยงานจัดส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ไปยังศูนย์ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจสอบ ค้นคว้า หรือขอสำเนา

ให้หน่วยงานจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุม ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประสานงานในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสามให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ข้อ ๑๒ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดทำดัชนีข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องส่งให้แก่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑๑ วรรคสาม โดยให้มีรายละเอียดเพียงพอที่ประชาชนสามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารได้เอง

ให้หน่วยงานจัดทำบัญชีข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องส่งให้แก่ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑๑ วรรคสาม ให้พร้อมในการที่จะพิจารณาสั่งเปิดเผย เมื่อมีผู้ใดยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารในความครอบครองหรือควบคุมดูแลดังกล่าว

หมวด ๔
การขอตรวจดู การขอข้อมูลข่าวสาร และการอนุญาต

ข้อ ๑๓ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดทำสมุดทะเบียนสำหรับผู้เข้ามาขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่ติดตั้งไว้ เพื่อเป็นหลักฐานของสภาวิศวกร

ข้อ ๑๔ การขอสำเนาข้อมูลข่าวสารหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง ให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือตามแบบที่สภาวิศวกรกำหนด หรือเขียนขึ้นเองโดยให้ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร ทั้งนี้ การยื่นคำขอหรือหนังสือดังกล่าวอาจยื่นด้วยตนเองต่อเจ้าหน้าที่ของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร หรือทางไปรษณีย์มายังที่อยู่ของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอตรวจสอบว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร หรืออยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานใด หากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรเป็นผู้อนุญาตและลงนามในสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งระบุวัน เดือน ปี ให้ชัดเจน ทั้งนี้ ให้รับรองตามจำนวนที่ผู้ยื่นขอขอให้รับรอง

ข้อ ๑๕ ในกรณีขอตรวจดู ขอสำเนาหรือสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารอื่นซึ่งอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักหรือฝ่ายใด ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอเสนอเรื่องไปยังสำนักหรือฝ่ายนั้น และให้หัวหน้าสำนักหรือฝ่ายเป็นผู้พิจารณาอนุญาตและลงนามในสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารลับซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรักษาความลับของสำนักงานสภาวิศวกร หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผย

ในกรณีที่เมื่ออาจวินิจฉัยได้ว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำร้องขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ให้หัวหน้าสำนักหรือฝ่ายเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๑๖ กรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้หน่วยงานนั้นแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบโดยมิชักช้า เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียนั้นคัดค้านภายในเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๑๗ กรณีผู้มีอำนาจอนุญาตมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอใด ให้แจ้งคำสั่งพร้อมเหตุผลให้ผู้ยื่นขอทราบ พร้อมแจ้งให้ผู้ยื่นขอทราบถึงสิทธิและระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วย

ข้อ ๑๘ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้หน่วยงานดำเนินการให้บริการโดยปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ข้อ ๑๙ ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารหรือหน่วยงานพิจารณาให้บริการตามระเบียบนี้โดยอนุโลม เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรักษาความลับของสำนักงานสภาวิศวกร หรือเป็นเรื่องที่ไม่ต้องเปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าเป็นเรื่องที่ไม่ต้องเปิดเผย

ข้อ ๒๐ ข้อมูลข่าวสารใด หากมีกฎหมาย ระเบียบอื่น หรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารนั้นไว้เป็นพิเศษ การขอข้อมูลข่าวสารและการอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒๑ ข้อมูลข่าวสารที่มีไว้เผยแพร่หรือจำหน่ายให้คิดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่สภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๒๒ การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการทำสำเนาหรือสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๕
กำหนดระยะเวลา

ข้อ ๒๓ การให้บริการข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้หน่วยงานดำเนินการภายในกำหนดระยะเวลาดังนี้

(๑) การให้บริการข้อมูลข่าวสารที่จัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบหรือขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๒) การให้บริการข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงาน ให้หน่วยงานที่มีข้อมูลข่าวสารดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๓) ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ขอมีจำนวนมากหรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน จะต้องแจ้งให้ผู้ขอข้อมูลทราบภายในสิบห้าวัน รวมทั้งแจ้งกำหนดเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารทราบด้วย

หมวด ๖
สถานที่บริการข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๒๔ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร ตั้งอยู่ที่ ๔๘๗/๑ อาคาร วสท. ชั้น ๒ ซอยรามคำแหง ๓๙ (เทพลีลา) ถนนรามคำแหง แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๙๓๕ ๖๘๖๘

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔
ทวี บุตรสุนทร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัย
ในการให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ประกอบกับมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยในการให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้นายกสภาวิศวกรรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้นายกสภาวิศวกรมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๔ ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร ซึ่งตั้งอยู่ที่ ๔๘๗/๑ อาคาร วสท. ชั้น ๒ ซอยรามคำแหง ๓๙ (เทพลีลา) ถนนรามคำแหง แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๙๓๕ ๖๘๖๘ ในวันและเวลาทำการของสำนักงานสภาวิศวกร

ข้อ ๕ ผู้ขอเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย

ข้อ ๖ ห้ามนำอาวุธเข้าไปในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๗ ห้ามนำอาหารหรือเครื่องดื่มมาเพื่อรับประทานหรือดื่มในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๘ ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้าไปในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๙ การใช้สถานที่ต้องไม่เสียงดังจนเป็นการรบกวนผู้อื่น และต้องรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๐ ผู้ขอเข้าตรวจดู ศึกษา หรือค้นคว้า ต้องลงทะเบียนในสมุดทะเบียนที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดไว้

ข้อ ๑๑ การตรวจ ค้นคว้า ศึกษาข้อมูลข่าวสารใดพึงใช้ความระมัดระวังและรักษาเยี่ยงวิญญูชน

ข้อ ๑๒ เมื่อตรวจค้นคว้าศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว ให้นำไปคืนแก่เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๓ ห้ามนำข้อมูลข่าวสารใดออกนอกศูนย์ข้อมูลข่าวสาร เว้นแต่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๔ ผู้ใดประมาทเลินเล่อหรือจงใจทำให้ข้อมูลข่าวสารใดชำรุด เสียหาย สูญหาย ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายหรืออาจถูกฟ้องร้องได้

ข้อ ๑๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ ผู้รับผิดชอบดูแลศูนย์ข้อมูลข่าวสารสามารถแจ้งให้ผู้นั้นออกจากศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีการอันสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภาวิศวกร

ประกาศสภาวิศวกร

เรื่อง โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อ
เพื่อรับข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาวิศวกร

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของทางราชการ เพื่อประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับสภาพความเป็นจริง คณะกรรมการสภาวิศวกร ในการประชุมครั้งที่ ๙-๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงสมควรประกาศ โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงานของสำนักงานสภาวิศวกร และสถานที่ติดต่อเพื่อรับข้อมูล ข่าวสารของสำนักงานสภาวิศวกรไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สำนักงานสภาวิศวกรมีอำนาจหน้าที่โดยสรุปเกี่ยวกับการทำหน้าที่ธุรการต่าง ๆ ให้แก่สภาวิศวกรและคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๒ สำนักงานสภาวิศวกรมีโครงสร้างและการจัดหน่วยงานภายใน ดังต่อไปนี้

- (๑) ฝ่ายทะเบียนและใบอนุญาต
- (๒) ฝ่ายรับรองปริญญาและส่งเสริมวิชาชีพวิศวกรรม
- (๓) ฝ่ายบริหารและประชาสัมพันธ์
- (๔) ฝ่ายการเงิน บัญชี งบประมาณและการพัสดุ
- (๕) ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ
- (๖) ฝ่ายต่างประเทศ
- (๗) สำนักกฎหมายและจรรยาบรรณ

ข้อ ๓ อำนาจหน้าที่โดยสรุปของหน่วยงานภายในสำนักงานสภาวิศวกร มีดังนี้

- (๑) ฝ่ายทะเบียนและใบอนุญาต

(ก) เก็บรักษาทะเบียนสมาชิกสภาวิศวกร ทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม

(ข) ควบคุมการออกบัตรสมาชิก และใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(ค) จัดการทดสอบความรู้ทางวิศวกรรมระดับสามัญวิศวกร วุฒิวิศวกร และภาคีวิศวกรพิเศษ

- (ง) ให้บริการสมาชิกทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- (จ) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
- (๒) ฝ่ายรับรองปริญญาและส่งเสริมวิชาชีพวิศวกรรม
 - (ก) ประสานงานกับสมาคมวิชาชีพ สถาบันการศึกษา หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการ ดังต่อไปนี้
 - ๑) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้เป็นไปตามระเบียบ/ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
 - ๒) รับรองการเป็นองค์กรแม่ข่ายการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง
 - ๓) ส่งเสริมสาขาวิชาชีพวิศวกรรมเพิ่มเติม
 - ๔) สนับสนุนการจัดทำมาตรฐานและคู่มือการปฏิบัติวิชาชีพ
 - (ข) ดูแลงานด้านการประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามหลักวิศวกรรม รวมถึงการบริการวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและความปลอดภัยสาธารณะ ตลอดจนจัดอบรมสัมมนา เพื่อเพิ่มพูนทักษะความรู้
 - (ค) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
- (๓) ฝ่ายบริหารและประชาสัมพันธ์
 - (ก) จัดทำแผนงานและงบประมาณประจำปี
 - (ข) จัดเตรียมการประชุมใหญ่สภาวิศวกร
 - (ค) จัดเตรียมการเลือกตั้งคณะกรรมการสภาวิศวกร
 - (ง) จัดทำแผนพัฒนาด้านทรัพยากรบุคคล
 - (จ) ดูแลทรัพย์สินและอุปกรณ์สำนักงานให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
 - (ฉ) ดูแลงานสารบรรณของสภาวิศวกร ตลอดจนงานธุรการต่าง ๆ
 - (ช) วางแผนการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของสภาวิศวกร ทั้งภายในและภายนอกองค์กร
 - (ซ) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
- (๔) ฝ่ายการเงิน บัญชี งบประมาณและการพัสดุ
 - (ก) รวบรวมแผนงานและงบประมาณประจำปี
 - (ข) ควบคุมการรับ และการจ่ายเงินของสภาวิศวกร

- (ค) ให้คำแนะนำแนวทางปฏิบัติงานด้านการเงิน บัญชี งบประมาณและการพัสดุ
 - (ง) ควบคุมค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามกรอบงบประมาณ
 - (จ) จัดวางระบบการบริหารงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนดำเนินงาน
 - (ฉ) ดูแลงานพัสดุของสภาวิศวกร
 - (ช) ควบคุมดูแลทะเบียนทรัพย์สินของสภาวิศวกร
 - (ซ) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
- (๕) ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ
- (ก) วางแผนและพัฒนาระบบเทคโนโลยี ทำหน้าที่วางแผนและพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ โดยการศึกษาเทคโนโลยีใหม่ ๆ จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมต่าง ๆ สำหรับการพัฒนางาน
 - (ข) ดูแลงานระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ดูแลระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์โปรแกรมระบบอัตโนมัติ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริการ การพัฒนาหรือบริหารงาน
 - (ค) ดูแลงานฐานข้อมูล ดูแลรับผิดชอบฐานข้อมูล ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ ในการให้บริการสารสนเทศ
 - (ง) ดูแลและพัฒนาเว็บไซต์ของสำนักงาน
 - (จ) ดูแลอุปกรณ์สารสนเทศให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
 - (ฉ) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
- (๖) ฝ่ายต่างประเทศ
- (ก) กำกับการจดทะเบียนวิศวกรวิชาชีพข้ามชาติภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศ ทั้งขาเข้า และขาออก
 - (ข) ดูแลงานรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์
 - (ค) ประสานงานด้านการระหว่างประเทศ
 - (ง) ประชาสัมพันธ์ข้อมูล และเผยแพร่ข่าวสารความรู้ด้านการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ในต่างประเทศ
 - (จ) ปฏิบัติงานอื่นใดที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๓) สำนักกฎหมายและจรรยาบรรณ

(ก) พิจารณา วิเคราะห์ และเสนอแนะต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรคณะอนุกรรมการ
คณะทำงาน และบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

(ข) ดำเนินคดีทุกประเภทของสภาวิศวกร

(ค) สนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(ง) ดูแลงานด้านกฎหมายและจรรยาบรรณของสภาวิศวกร

(จ) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๔ สถานที่ติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาวิศวกร ตั้งอยู่ที่ ๔๘๗/๑ อาคาร
วสท. ชั้น ๒ ซอยรามคำแหง ๓๙ (เทพลีลา) แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐
สายด่วน ๑๓๐๓ โทรสาร ๐ ๒๙๓๕ ๖๖๙๕, ๐ ๒๙๓๕ ๖๖๙๗ หรือทางระบบเครือข่าย
อินเทอร์เน็ตที่ www.coe.or.th

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

กมล ตรรกบุตร

นายกสภาวิศวกร